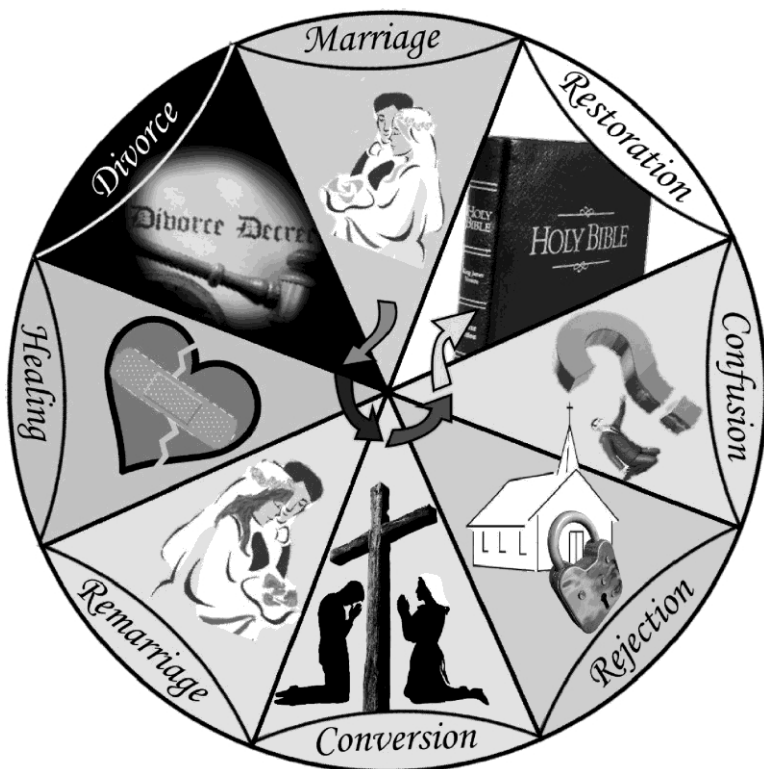


# What the Bible **REALLY** Teaches



## About Divorce And Remarriage

5L Zou de Cir urcf+ enkele bekeerlingen met echtscheiding enō hertrouwen in hun post kunnen accepteren?

Mark Bullen



Dit is geen typische, oppervlakkige studie over echtscheiding en hertrouwen. *Mark Bullen* heeft de tijd en moeite genomen om zich grondig in deze controversiële kwestie te verdiepen, niet omdat het onderwerp hem direct aangaat; hij en zijn vrouw waren rein op hun trouwdag en zijn al meer dan 23 jaar trouw gebleven. Hij heeft dit onderwerp eerder aangesneden omdat zijn hart stevig op het pad van de Waarheid is gevestigd. Mark heeft de moeilijkheden van dit onderwerp niet benaderd vanuit een confessionele vooringenomenheid, of om de Schrift ondergeschikt te maken aan een emotionele positie, maar hij heeft, precies zoals de titel beweert, geprobeerd om werkelijk vast te stellen "*Wat de Bijbel werkelijk leert over echtscheiding en hertrouwen*". Ik daag je uit om als een goede Bereaan je *Bijbel erbij* te pakken en deze naast dit boek te leggen om te zien of deze dingen waar zijn. Is je eigen standpunt over deze zaak gebaseerd op de Schrift of op een falen om de waarheid goed te begrijpen?

~ *J L Wallace, ApprehendingTruth.net*

Echtscheiding en hertrouwen is een onderwerp van hevige controverse onder christenen. Het is inderdaad een moeilijke en complexe kwestie. In zijn boek, "*Wat de Bijbel werkelijk leert over echtscheiding en hertrouwen*", kiest auteur en pastor *Mark Bullen* voor een uitputtende aanpak om een uitgesproken Bijbels, maar toch begrijpelijk beeld van het onderwerp te schetsen. In plaats van een traditionalistisch standpunt te onderbouwen of te herhalen, probeert *Mark* precies te onthullen wat God communiceert via Zijn Woord. Ik ben ervan overtuigd dat hij door zijn studie tot conclusies is gekomen die de geest en de letter van de Schrift weerspiegelen met betrekking tot dit vaak vluchtige onderwerp.

~ *Britt Williams, pastor - Consuming Fire Christian Fellowship,  
Gloster, Mississippi*

Het lijkt bijna onvermijdelijk dat het nastreven van de waarheid van Gods Woord en het verlangen om daarnaar te leven, je op een van de weinige mogelijke paden van kerkgemeenschap brengt. Als je in het verleden gescheiden en hertrouwd bent geweest, of als je echtgenoot of echtgenote getrouwd is, dan zullen die wegen je vaak tegen een muur laten lopen die vermomd is als waarheid. Dit boek ontmaskert de valse doctrine van echtscheiding die echtscheiding bevestigt en onthult de waarheid van wat God zegt over echtscheiding en Zijn hart er tegenover, van het Oude Testament tot het Nieuwe Testament. *De waarheid die dit boek aan het licht brengt, heeft mijn huwelijk gered!*

~**Randall Tarrant**, Brookfield, Missouri

De kerk gaat een tijd tegemoet waarin verwarring in overvloed is en de vijand op vele fronten aanvalt, voornamelijk op het gebied van heiligheid. Te midden van deze beproeving zijn er sommigen die hun weg vinden door de verwarring heen, die zich vasthouden aan het Woord van God en die de smalle weg zoeken. Tijdens hun zoektocht komt er onvermijdelijk een moment waarop de kwestie van het huwelijk, in het bijzonder echtscheiding en hertrouwen, een punt van overweging wordt, en terecht, want deze dingen zijn inderdaad kostbaar voor God. Het is met grote hoop dat degenen die aan deze reis beginnen, maar ook degenen die al een eind op weg zijn, deze dingen opnieuw willen overwegen in het licht van de Schrift met behulp van dit boek! Dit boek biedt een heldere, frisse studie van het Woord van God, met een terugblik op de kerkgeschiedenis, om de lezer een duidelijk inzicht te geven in het hart van God in deze zaken.

~ *David Benoit, Gasport, New York*

*Wat  
de Bijbel  
Echt  
Leert*



*Over echtscheiding en hertrouwen*



Moet de kerk nieuwe bekeerlingen accepteren met een  
scheiding en hertrouwen in hun verleden?

*door*

*Mark Bullen*

*Living Faith Books*  
*Brook, Missouri*

Wat de Bijbel werkelijk leert over echtscheiding  
en hertrouwen

Copyright © 2012 door Mark  
Bullen, Living Faith Christian  
Fellowship  
[www.thefaithoncedelivered.info](http://www.thefaithoncedelivered.info)  
Alle rechten voorbehouden.

ISBN-13: 978-0615627250

ISBN-10: 0615627250

OP 10 9 8 7 6 5 4 3 2  
121313

*Living Faith Books* is een imprint  
van: Apprehending Truth  
Publishers PO Box 249  
Brookfield, Missouri 64628

Waarheid begrijpen Uitgeverij  
<http://www.ApprehendingTruth.net>





Wat de Bijbel werkelijk leert over echtscheiding en hertrouwen

Mark Bullen

# *Inhoud*

<i>Hoofdstuk</i>	<i>Pagina</i>
Voorwoord	3
Korte samenvatting van ons standpunt	5
1. Larry & Linda	7
2. Wie vertrouwen we?	23
3. In het begin	33
4. Huwelijk onder Mozes	41
5. Wat leerde Jezus?	62
6. Hoe begreep Paulus Jezus?	81
7. Feiten die we onder ogen moeten zien	96
8. Belangrijke vragen om te beantwoorden	104
9. Voordat je trouwt	122

*Zesde editie 2012*





## *Wat de Bijbel echt leert over echtscheiding en hertrouwen*

Moet de kerk nieuwe bekeerlingen accepteren met een  
scheiding en hertrouwen in hun verleden?

### *Voorwoord*

Ik ben een drukke vader die mijn lieve vrouw en elf lieve kinderen onderhoudt. We runnen een dakdekkersbedrijf, een zuivelbedrijf en ik ben voorganger van een groeiende kerk. Ik heb weinig tijd over, maar ik vond dat dit boek een must was. Dit boek is geschreven om de dingen recht te zetten en diegenen te verdedigen die het slachtoffer zijn geworden van valse doctrine - ik bedoel die berouwvolle zoekers die er kapot van zijn als ze te horen krijgen dat ze geen deel kunnen uitmaken van het lichaam van Christus, omdat ze in het verleden gescheiden en hertrouwd zijn geweest; tenzij ze uit elkaar gaan. Na jaren van studie en onderzoek om de waarheid te vinden voor mijn eigen geweten en geloof, heb ik het gewaagd om mijn bevindingen op schrift te stellen in de hoop zoveel mogelijk van deze slachtoffers te redden. Ik heb geen verleden te verbergen of te rechtvaardigen als motivatie; maar ik ben dankbaar dat, door Gods genade, mijn vrouw en ik allebei rein waren op onze trouwdag en dat we elkaar alleen maar hebben gekend.

Streven naar bijbelse nauwkeurigheid heeft de neiging

om iemand zonder veel vrienden achter te laten, maar als Noach in zijn tijd niet bezorgd was geweest over "het verdedigen van het eenmaal overgeleverde geloof", dan zou hij het niet met zijn gezin in de ark gered hebben. Hij werd buitengesloten van elke

religieuze groep van zijn tijd, maar God ziet niet zoals de mens ziet. Met dit vertrouwen heb ik geschreven wat volgens mij het standpunt van de apostolische kerk is over het onderwerp echtscheiding en hertrouwen. Ik ben feilbaar en je kunt voor jezelf beslissen nadat je het gepresenteerde bewijs volledig hebt overwogen. Als je het er niet mee eens bent, zul je op zijn minst misschien meer begrip hebben voor ons die het niet met je eens zijn. Ik streef ernaar om eerlijk te zijn met het Woord. Jezus zei: "Zalig zijn de barmhartigen, want zij zullen barmhartigheid verkrijgen." Ik ben bang dat wij, die geen verleden hebben om mee om te gaan, te vaak onze handen niet vuil willen maken aan hen die dat wel hebben. Ik denk dat dit vaak in onze doctrine wordt opgenomen. In onze ijver om onze kerk schoon te houden, vergeten we barmhartig te zijn en worden we strenger dan zelfs de apostelen van Christus. We beginnen iets zonde te noemen wat God geen zonde noemt; of we vergeven niet wat God vergeven heeft. Soms laten we deze mensen maar al te graag over aan een andere kerk. We eindigen met een doctrinair standpunt vol absurditeiten, omdat het geen Bijbelse doctrine is. Mijn gebed is dat degenen met een verleden behandeld zullen worden zoals Jezus en de apostelen met hen omgegaan zouden zijn; en dat ze daardoor zullen merken dat de Grote Geneesheer altijd een geneesmiddel heeft voor degenen die bereid zijn het recept te volgen.

In de update van 2011 zul je zien dat ik mijn kijk op deze kwestie enigszins heb veranderd. Ik realiseerde me dat mijn kijk op Gods geïnspireerde Woord niet was wat het had moeten zijn; en nu zie ik in dat als we echt geloven dat "de hele Schrift door God

geïnspireerd is", dat we dan niet kunnen spelen met het idee dat Jezus Mozes corrigeerde. Ik dacht niet dat ik dit deed, maar ik realiseer me nu dat ik dat tot op zekere hoogte wel deed. Ik ben ervan overtuigd dat Jezus Gods Wet rechtvaardigt door deze in zijn ware licht te onderwijzen. Ik ben ervan overtuigd dat



De woorden van Jezus zijn in harmonie met alle andere Schriftteksten die door Hem geïnspireerd zijn. Dit klinkt misschien voor de hand liggend, maar dit is waar het kernprobleem zit in het onderscheiden van de kwestie van echtscheiding en hertrouwen. Terwijl je leest, zul je duidelijker begrijpen wat ik zeg; en wat ik veranderd heb. **Als je niet gelooft dat de Bijbel, inclusief de Wet van Mozes, altijd voorschrijft wat onder de gegeven omstandigheden het beste is om te doen, dan geloof je niet dat de Bijbel Gods Heilige Geïnspireerde Woord is.**

### **Korte samenvatting van onze functie:**

Voor degenen die geen tijd of geduld hebben om de hele zaak stap voor stap uit te pluizen, heb ik hieronder een samenvatting van de fundamentele redenen waarom ik geloof wat ik geloof.

- 1.** Je kunt het Woord van God pas goed interpreteren als je de relatie tussen het Oude Verbond en het Nieuwe Verbond begrijpt.
  - a. De Ceremoniële Wet werd vervuld en verloren zijn relevantie door vervuld te worden. Het was de tussenmuur tussen Jood en heiden (Ef.2:14) en werd weggedaan.
  - b. De Morele Wet, die ook wel de "gerechtigheid van de wet" wordt genoemd, werd niet weggedaan; maar werd op de harten van de gelovigen van het Nieuwe Verbond geschreven als de basis van het Nieuwe Verbond (Hebr. 8:10, 10:16). De enige manier waarop een moreel voorschrift vervuld kan worden, is door het te gehoorzamen; en het

verliest nooit zijn relevantie, tenzij God Zijn moraliteit verandert. Zij die onder het

De mensen van het Nieuwe Verbond die in de Geest wandelen, vervullen de gerechtigheid van de Wet (Romeinen 8:4).

- c. De Bijbel is een progressieve openbaring, maar niet tegenstrijdig. Als Jezus in strijd met de Wet van Mozes had onderwezen, zou dat alleen maar hebben aangetoond dat hij een valse profeet was.
- 2.** Jezus is het vleesgeworden Woord. Hij inspireerde de Wet van Mozes en alles wat Hij onderwees was consistent met het Oude Testament. Hij "corrigeerde" Mozes niet, maar verdedigde hem. Hij verduidelijkte de Wet en interpreteerde deze op de juiste manier. Alles wat het Nieuwe Testament onderwijst over huwelijk, echtscheiding en hertrouwen is consistent met de "gerechtigheid van de Wet". De uitzonderingsclausule van Jezus moet dezelfde zijn geweest als de uitzonderingsclausule van Mozes; tenzij we geloven dat Jezus van gedachten is veranderd, want Jezus is de auteur van de uitzonderingsclausule van Mozes. De apostelen geloofden dat de gerechtigheid van de Wet nog steeds relevant was. Dit zal verder in de studie worden uitgelegd.
- 3.** De leer van de kerk van vandaag moet consistent zijn met wat Christus en de apostelen in de eerste eeuw onderwezen, of het is ketterij. We zullen dit illustreren en uitleggen.
- 4.** Jezus vervult Maleachi 3:1-5 en overspel moet gedefinieerd worden in overeenstemming met de

Wet van Mozes (Maleachi 4:4).

- 5.** Historisch gezien hebben Bijbelse Christenen onze visie gehuldigd.

# 1

## *Larry & Linda*

*(Deze fictieve namen staan voor veel echte mensen, maar dit verhaal heb ik persoonlijk meegemaakt)*

Als jonge vrouw werd Linda verliefd op een man van wie ze aannam dat hij haar man voor het leven zou worden. Omdat ze allebei ongelovig waren, hadden ze niet veel om een huwelijk op te bouwen. Ze begonnen allebei met goede bedoelingen, maar de verleidingen van Satan overmeesterden de man en uiteindelijk gaf hij zich over aan ontucht. Hij scheidde van Linda en ging verder met een leven van ontucht.

Linda was er natuurlijk kapot van. Ze worstelde verder in het leven met een onbeschrijflijk leeg en bitter gat in haar hart. Na een paar jaar emotioneel genezen te zijn, ontmoette ze Larry, die een stabiel en oprecht persoon leek te zijn. Larry was nooit getrouwd geweest en was bereid om Linda's stormachtige verleden over het hoofd te zien. Uiteindelijk trouwden ze met de nieuwe hoop op een gelukkig gezin.

Uiteindelijk kregen Larry en Linda acht kinderen, begonnen

Ze gingen naar een kerk, deden belijdenis van Christus en probeerden hun gezin voor de Heer op te voeden. Toen ze in genade groeiden, gingen ze op zoek naar een kerk met hogere normen van godsvrucht omwille van hun kinderen en uit persoonlijke overtuiging. Ze worstelden om alleen te staan en te doen wat juist was. Linda leerde over bescheiden kleding en hoofdbedekking en gehoorzaamde graag.

Toen gebeurde het. Toen ze gemeenschap zochten met een conservatieve kerk werden ze op de hoogte gebracht van het standpunt van de kerk over echtscheiding en hertrouwen. Ze kregen te horen dat Linda's eerste man nog in leven was en dat ze dus eigenlijk nog steeds met hem getrouwd was. Haar huwelijk met Larry was gewoon een overspelige affaire. Hun kinderen waren dan onwettig en ze moesten scheiden om als lid tot de kerk te kunnen toetreden.

Volgens de overtuigingen van de kerk zou ze van Larry moeten scheiden en proberen te hertrouwen met haar ongelovige, hoereerderige eerste man. Als dat niet lukte, moest ze single blijven. De kinderen, die thuisonderwijs kregen van hun "thuisblijfmoeder", zouden nu naar een openbare school en dagopvang moeten, zodat de moeder het gezin kon onderhouden als Larry's alimentatie niet genoeg was, of als hij overweldigd raakte en verdween.

Van Larry, van wie werd gezegd dat hij met Linda in ontucht leefde en dus nooit echt getrouwd was, wordt gezegd dat hij vrij was om met een maagd te trouwen nadat hij Linda had verlaten. Larry kon niet langer bij zijn gezin wonen en zijn kinderen opvoeden in de

opvoeding en vermaning van de Heer. De kerk verwachtte eigenlijk dat ze in aparte huizen zouden gaan wonen (hoewel ze met moeite één woning hadden kunnen betalen); nog steeds de kerkdiensten zouden bijwonen en de



kinderen heen en weer, maar konden geen gezin meer zijn totdat Linda's eerste man stierf.

Als Linda een hoer was geweest en gewoon met haar eerste man had geslapen in plaats van met hem te trouwen zoals een zedig meisje zou doen, dan had ze nu Larry kunnen houden en een goede naam in de kerk kunnen hebben. Als Larry de kerk had gehoorzaamd en Linda had verlaten, had hij technisch gezien met een maagd kunnen trouwen, een nieuw gezin kunnen stichten en beschouwd kunnen worden als de "man van één vrouw".

### **EN DAT ALLEMAAL OMDAT JEZUS DE WET VAN HET OUDE TESTAMENT ZOGENAAMD "VERBETERDE"????**

Voor een zuivere interpretatie van de Schrift is het van vitaal belang dat we ons geloof terugvinden in de apostolische kerk van de eerste eeuw. Wat we vandaag prediken, moet in de eerste eeuw in de praktijk zijn gebracht. Als het daar niet past, durven we het vandaag de dag niet te onderwijzen. Als je dit principe voor Bijbeluitleg mist, heb je echt iets belangrijks gemist. Het gaat mij erom Gods oorspronkelijke bedoeling te kennen. Dit kan alleen gevonden worden door de Schrift te interpreteren in overeenstemming met haar historische context. We zijn op zoek naar het geloof dat eens voor altijd aan de heiligen is overgeleverd. Er zijn een aantal basisprincipes van Bijbeluitleg die geschonden, genegeerd en met voeten getreden worden om tot het standpunt van "geen echtscheiding, geen hertrouwen - nooit" te komen.

Nou, laten we Larry en Linda eens opstellen als een

Joods stel in de eerste eeuw en kijken hoe deze zogenaamde "verbetering" eigenlijk zou hebben gewerkt - als het waar was. Om onze theologie terug te denken naar de eerste eeuw; als we doen alsof de uitspraken van Jezus over het huwelijk werden gedaan op januari

3 om 5 PM, 31 A.D.; dan kunnen we het volgende scenario vaststellen:

**FASE 1: 31 n.Chr. 4 PM 3 jan. Kafarnaüm:**

**Linda:** Ze werd gescheiden en hertrouwde volgens de Wet van Mozes. Nu, volgens Gods geïnspireerde Wet (de eerste vijf boeken van de Bijbel, de boeken van Mozes):

- Overtreedt ze het zevende gebod? Nee.
- Is ze echt getrouwd? Ja.
- Is ze een overspelige vrouw? Nee.
- Leeft ze in zonde? Nee.
- Is ze door de wet gebonden aan de tweede man? Ja.
- Is ze nog steeds gebonden door de Wet aan de eerste man? Nee.
- Moet ze scheiden? Nee.
- Moet ze teruggaan naar haar eerste echtgenoot? Nee, het is ten strengste verboden als een gruwel.
- Wat zou God van haar willen? Vraag vergeving voor haar aandeel in de mislukking van het eerste huwelijk en streef er nu naar om de goddelijkst mogelijke vrouw in het tweede huwelijk te zijn.
- Wat zou er gebeuren als ze als overspelige werd beschouwd? Ze zou gestenigd worden.

**Larry:** Als hij (als maagdelijke man) met Linda trouwde nadat zij door haar eerste man was weggedaan; of als

hij Linda (als maagd) met Linda trouwde nadat zij door haar eerste man was weggedaan.

zijn eerste vrouw weg wegens hoererij en trouwde  
later met Linda:

Volgens Gods openbaring aan de mens:

- Overtreedt hij het zevende gebod? Nee.
- Is hij een overspelige? Nee.
- Is hij echt getrouwd? Ja.
- Leeft hij in zonde? Nee.
- Moet hij scheiden? Nee.
- Moet hij terug naar zijn eerste vrouw? Absoluut niet.
- Wat is voor hem het juiste om te doen? Hij moet getrouwd blijven en ernaar streven de fouten uit het verleden, die beleden en verlaten zijn, niet te herhalen.

## **FASE 2: 31 n.Chr. 5 PM 3 jan. Jeruzalem**

Jezus wordt door de Farizeeën gevraagd of het geoorloofd is om je vrouw om "elke reden" weg te doen (dit was een controversie onder de Joden). Jezus antwoordt met een vraag: Wat heeft Mozes jullie opgedragen? Zij antwoorden dat Mozes hen toestond om een scheidingsbrief te geven en hun vrouwen weg te doen (verwijzend naar Deut. 24). Jezus antwoordt dat Mozes echtscheiding toestond voor "sommige onreinheden" vanwege de hardheid van hun hart, maar vanaf het begin was dit (Deut. 24) niet het geval. Jezus neemt hen mee terug naar Genesis (ook door Mozes geschreven): "Hebt gij niet gelezen, dat Hij, Die hen in den beginne gemaakt heeft, hen mannelijk en

vrouwelijk gemaakt heeft, en gezegd heeft: Daarom zal een man vader en moeder verlaten, en zich aan zijn vrouw verknocht maken; en

zullen zij twee één vlees zijn? Daarom zijn zij niet meer twee, maar één vlees. Wat dus God heeft samengevoegd, laat de mens dat niet scheiden." We moeten altijd alles over het onderwerp lezen, niet alleen het deel dat ons bevalt - zoals de Joden deden.

Vervolgens zei Jezus: "En Ik zeg u: Een ieder, die zijn vrouw wegneemt, tenzij om hoererie, en een ander huwt, pleegt echtbreuk; en een ieder, die haar huwt, die weggenomen is, pleegt echtbreuk." Deze uitspraak was een ondersteuning van de oorspronkelijke bedoeling van Gods geïnspireerde Wet door Mozes - geen correctie; maar omdat sommigen interpreteren dat Jezus de wet veranderde en nu geen echtscheiding of hertrouwen toestond zoals in de "omgangstheorie"; laten we eens kijken hoe dit zou werken:

### **STAD 3: 31 n.Chr. 7 PM 3 jan. Kafarnaüm:**

**Linda:** Nu Jezus die uitspraak heeft gedaan, volgens degenen die geloven dat Larry en Linda moeten scheiden... De Espousal Theorie:

- Overtreedt ze het zevende gebod? Ja.
- Is ze een overspelige vrouw? Ja.
- Is ze getrouwd? Nee.
- Leeft ze in zonde? Ja.
- Moet ze scheiden? Ja.
- Is ze door de Wet gebonden aan de tweede man? Nee.
- Moet ze terug naar de eerste? Ja.

**Larry:** Volgens dezelfde theorie:

- Overtreedt hij het zevende gebod? Ja.
- Is hij getrouwd? Nee.
- Leeft hij in zonde? Ja.
- Kan hij zijn kinderen opvoeden en zijn huis leiden? Nee.
- Moet hij scheiden en proberen de eerste hoer terug te krijgen? Ja.

### ■ IS DIT WAT JEZUS DEED?

Realiseer je je niet dat wat je vandaag onderwijst ook door de apostelen in de eerste eeuw onderwezen en gepraktiseerd moest worden? Dus hoe verzoenden zij deze grove fouten die deze doctrine creëert?

Die mysterieuze "lijn in het zand" die mensen proberen te trekken tussen het Nieuwe en Oude Testament is er gewoon niet. De overgang was heel klein, zoals in Handelingen 15 en 21 te zien is. God opende twaalf jaar na Pinksteren (Handelingen 10-11) de deur voor niet-Joden om lid van de kerk te worden zonder Joodse proselieten te worden, waar Petrus nog steeds preekte tot "alleen Joden" en de Mozaïsche spijswetten gehoorzaamde. Gedurende de eerste twaalf jaar na Pinksteren waren de Wet van Mozes en de besnijdenis de kerkelijke standaard - vereisten voor lidmaatschap en doop - Geen enkele niet-Jood kon gedoopt worden tenzij hij een Joodse proseliet was gedurende de eerste twaalf jaar na Pinksteren. De apostelen moesten een conferentie houden in Handelingen 15 om te bevestigen dat de niet-Joden



niet besneden hoefden te zijn en de Wet van Mozes  
niet hoefden te gehoorzamen om gered te worden.

Pinksteren! Jezus maakte geen drastische veranderingen, maar onderwees de "geest" en "gerechtigheid" van de wet. De "gerechtigheid van de Wet" moet vervuld worden in gelovigen die wandelen naar dezelfde Geest die Gods Wet inspireerde (Rom. 8:4). God schrijft Zijn morele Wet op onze harten als het primaire aspect van het nieuwe verbond voor het leven in het Koninkrijk van Messias (Hebr. 8:10). Negenentwintig jaar na Pinksteren vinden we Paulus en Jakobus aan het woord in Handelingen 21, waar we leren dat Paulus de Joden nooit heeft geleerd om Mozes of de besnijdenis af te zweren; dat Paulus zelf de Wet hield; en dat er duizenden Joden waren die gelovig waren en de Wet van Mozes ijverig onderhielden - Misschien ben je verkeerd onderwezen wat betreft de overgang van het Oude Testament naar het Nieuwe Testament. Het was alleen de ceremoniële wet die werd afgeschaft als de tussenmuur tussen Jood en heiden (Ef. 2). De Wet werd veranderd om een nieuw priesterschap, een nieuw verbond, een hemelse tempel of tabernakel, etc. mogelijk te maken; maar de moraliteit van Gods Wet is de moraliteit van God en Hij is niet veranderd.

In 1 Korintiërs 7 vertelt Paulus ons dat de vrouw gebonden is door de Wet; maar dit kan alleen maar betekenen dat de leerstellingen van de Wet met betrekking tot het huwelijk nog steeds relevant en bindend waren voor nieuwtestamentische heiligen. In Romeinen 7 "spreekt Paulus tot hen die de Wet kennen" en spreekt hij over het huwelijk als een illustratie - opnieuw een bewijs dat de Wet nog steeds relevant was met betrekking tot het huwelijk in de gedachten van Paulus.

Sommigen zullen zeggen dat hertrouwde stellen in de eerste eeuw "grandfathered in" waren; maar dit kan alleen maar betekenen dat we vandaag hetzelfde moeten doen voor nieuwe bekeerlingen. Anderen zullen zeggen dat ze niet in de problemen zaten totdat ze de nieuwe leer hoorden. OK, dus waar zien we de apostelen

het opsplitsen van hertrouwde Joden en niet-Joden? Degenen die "geen echtscheiding, geen hertrouwen onder welke omstandigheden dan ook" onderwijzen, vermijden om hun doctrine terug te brengen naar de eerste eeuw en om te proberen deze te verzoenen met de overduidelijke problemen die het creëert. Dit is een zeer sterk argument tegen elke doctrine. **Er is geen enkel spoor van het beleid om "echtscheiding voor de doop" te eisen in het Nieuwe Testament of vroege kerkelijke geschriften vanwege hertrouwen.**

Trok Jezus een lijn in de geschiedenis waar hertrouwde mensen plotseling ongetrouwde overspeligen waren? Waar legitieme kinderen plotseling onwettig werden? Waar vaders plotseling "live ins" werden? ...of niet?

#### ■ HOE PAST DIT BIJ MATTHEUS 23:1-4?

*"Toen sprak Jezus tot de schare en tot zijn discipelen, zeggende: De schriftgeleerden en de Farizeeën zitten op de stoel van Mozes: Al wat zij u dus bevelen in acht te nemen, dat neemt gij in acht en doet gij; maar doet hun werken niet na, want zij zeggen en doen niet."*

Jezus maakt hier en op vele andere plaatsen duidelijk dat hij niet kwam om Mozes te "corrigeren", maar om de Wet te verdedigen en te vervullen. Als Jezus in strijd met Gods Woord zou zijn gaan onderwijzen, zou dat alleen maar hebben bewezen dat hij een valse profeet: . Jezus werkte om misvattingen

over Gods Wet uit de weg te ruimen, maar nooit om Zijn eigen Woord te veranderen. In Lucas 16 zegt Abraham tegen de rijke man in de hel over de redding van zijn broeders: *"Zij hebben Mozes en de profeten,*

*laat hen naar hen luisteren.*" "Mozes en de Profeten"  
was Gods geïnspireerde Woord -- geïnspireerd door  
Jezus zelf - het Woord dat vlees werd. Jezus zelf  
verklaarde in Johannes 10

dat de "Schriften niet gebroken kunnen worden" - ze kunnen niet terzijde worden geschoven, maar staan stevig en we moeten ons ervoor buigen, niet andersom. Luister naar de woorden van Jezus:

**Mattheüs 5:17 Denk niet dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te vernietigen: Ik ben niet gekomen om te vernietigen, maar om te vervullen. 18 Want voorwaar, Ik zeg u: Totdat hemel en aarde voorbijgaan, zal één jota of één tittel geenszins van de wet voorbijgaan, totdat alles vervuld is. 19 Wie dan een van deze kleinste geboden overtreedt en de mensen zo leert, die zal de minste genoemd worden in het koninkrijk der hemelen; maar wie ze doet en leert, die zal groot genoemd worden in het koninkrijk der hemelen. 20 Want Ik zeg u: Tenzij uw gerechtigheid de gerechtigheid der schriftgeleerden en Farizeeën overtreft, zult gij in geen geval het Koninkrijk der hemelen binnengaan.**

- De rechtvaardigheid van de Farizeeën overtreffen is leven naar de "geest" of "bedoeling" van de Wet van God vanuit het hart, niet je zonde verbergen achter je misbruik van de "letter" van de wet. In de rest van de Bergrede vergelijkt Jezus wat de Farizeeën leefden met wat de Wet van God eigenlijk leert. Dit is belangrijk om te onthouden.

Wat als de apostelen waren gaan prediken dat hertrouwde Joden onder de Wet van Mozes niet eens getrouwd waren; bastaardkinderen hadden; moesten scheiden en de gruwel moesten begaan om terug te gaan naar het eerste? Zouden we daar dan niets over gehoord hebben? Je weet dat we dat zouden doen.

Dit zou voor de Joden een grotere zorg zijn geweest dan voor mensen vandaag de dag. Heeft Jezus of de

apostelen ooit echtscheiding vóór de doop eisten? Als Paulus predikte "bekeert u en bekeert u tot God"; zouden hertrouwde Joden dan denken dat hij bedoelde dat zij hun gezinnen moesten opbreken en alleen moesten gaan leven? Verdiep je in de geschiedenis voordat je een conclusie trekt die huizen verwoest en tragisch kan zijn voor zoekende zielen!

Zou een Joodse man of vrouw geloven dat ze, om het Koninkrijk van de Messias binnen te gaan, nu moeten doen wat een uur geleden nog onrechtvaardig en een gruwel voor God was? Als de apostelen geen Joodse huizen scheidde, scheidde zij dan ook niet-Joodse huizen in dezelfde hertrouwde staat? Als God niet alleen vergiffenis schonk, maar echtscheiding en hertrouwen onder bepaalde voorwaarden onder zijn eigen verbondsvolk toestond, omdat zij in hun gevallen staat "harde harten" hadden, zou hij dan niet de niet-Joden vergeven die tot Christus kwamen met echtscheiding en hertrouwen in hun verleden, toen zij minder onderricht en hardere harten hadden dan zijn eigen verbondsvolk? Als het in de eerste eeuw was, hoe zit het dan met vandaag? Deze vragen moeten met historische nauwkeurigheid met de Schrift beantwoord worden voordat we ons beroep met een zuiver geweten voor God terzijde kunnen schuiven.

## ■ DAVID EN BECKY

Een ander waargebeurd scenario met fictieve namen zal de problemen illustreren waarin we terecht komen door de Bijbel te dwingen te onderwijzen wat wij willen, in plaats van te zoeken naar eenvoudige waarheid.



David en Becky zijn getrouwd en gaan naar een kerk die gelooft in de omhelstheorie over echtscheiding en scheiding.

hertrouwen in het Nieuwe Testament (wat later zal worden uitgelegd). David verlaat het geloof, pleegt overspel en wil van Becky scheiden. Omdat haar geleerd is dat ze onder geen enkele omstandigheid mag scheiden of met een scheiding mag instemmen, weigert ze de papieren te tekenen om David vrij te laten. De wet van die tijd stond David niet toe om van Becky te scheiden zonder voldoende reden, dus hij kon nooit een echtscheiding krijgen. Het gevolg van het niet laten gaan van de ongelovige, zoals de Bijbel gebiedt, is als volgt. David ging uit en leefde een tijdje in zonde; maar wanneer hij thuis wilde komen en met Becky naar bed wilde, was hij vrij om dat te doen. Het was haar bevolen om haar man "welwillendheid te bewijzen", wat hij nog steeds was; dus werd ze een deel van de driehoeksverhouding met deze man. Hij mocht het voorbeeld geven aan de kinderen en Becky alle ziektes geven die hij tijdens zijn afwezigheid had opgelopen. Ze raakte in verwachting tijdens zijn verblijf thuis. De hoop van de kinderen was gewekt en daarna weer in duigen gevallen. Het leek erop dat de kerk en God geen functionele oplossing voor dit probleem hadden.

Is het niet iets dat Gods Woord zo grof genegeerd kan worden als het duidelijk zegt: **"Maar indien de ongelovige vertrekt, laat hem vertrekken. Een broeder of zuster is in zulke gevallen niet gebonden; maar God heeft ons tot vrede geroepen."** (1 Kor. 7:15) God heeft ons geroepen tot wat? VREDE.

Is er een alternatieve interpretatie die zowel in de eerste eeuw als vandaag de dag past? Is er een alternatieve interpretatie die vrede en gezond verstand schept, in plaats van chaos en verwarring? Is

er een Bijbelse leer over echtscheiding en hertrouwen die je niet achterlaat met absurditeiten en tegenstrijdigheden? Ik geloof van wel! De

Grote Geneesheer laat ons niet zonder praktische, werkbare oplossingen. Wanneer de Bijbel wordt geïnterpreteerd in overeenstemming met de principes van waarheid, historische nauwkeurigheid en eerlijkheid, ontstaat er een ander beeld.

Dit is ongetwijfeld een emotioneel beladen onderwerp, vol verschillende vooroordelen en angsten. Sommige mensen zitten vol angsten over dit onderwerp en zouden het liefst de hele kwestie en de betrokkenen naar de prullenbak verwijzen. Een kerkleider zei eens tegen me: "Als we die deur (van het accepteren van hertrouwde stellen) zouden openen, realiseer je je dan wat voor soort mensen we binnen zouden laten?" Liefdadigheid vereist dat we graven naar de apostolische positie en die volgen. Ons karakter kan worden aangevallen als we dat doen, maar dat hoort bij het wandelen in de voetstappen van Jezus. We moeten niet bang zijn om dingen op Gods manier te doen, maar erop vertrouwen dat Hij weet wat het beste is. Bij het bereiken van de verlorenen zul je af en toe een Simon Magus tegenkomen, maar dat deden de apostelen ook.

Mijn vrouw en ik waren puur op onze trouwdag. We hielden elkaars hand pas vast toen we verloofd waren; en we kusten elkaar pas toen de predikant zei: "U mag de bruid kussen". Dus begrijp dat ik niet vecht voor een persoonlijke agenda; maar mijn zorg is Bijbelse nauwkeurigheid en het welzijn van oprecht zoekende zielen. Ik zou dit boek niet hebben bestudeerd en geschreven als kerken deze berouwvolle hertrouwde mensen gewoon hadden toegelaten; maar hun redenen om hen buiten te houden waren zo inconsistent dat ik de waarheid moest weten. Op dit

moment kan mijn familie niet genieten van de luxe om bij "de massa" of een "mainstream" te horen vanwege onze positie. Het is een opoffering om voor nauwkeurigheid te vechten; en iedereen die het met dit boek eens is, maar toch in een groep blijft die het er niet mee eens is, alleen maar voor de voordelen van een grotere groep, zou zich moeten schamen.

De belangrijkste vraag is: "Is het geoorloofd om te scheiden als je partner het huwelijk verbreekt door onzedelijkheid? En als je wettig gescheiden bent (niet langer verplicht bent je te verzoenen), is het dan wettig om te hertrouwen?" Wij geloven dat de Apostolische Kerk zei: Ja. We weten dat de wederdopers ja zeiden. We weten dat de Mennonieten tot ongeveer 1800 ja zeiden. We weten dat de protestantse kerken ja zeiden. En we weten dat de rooms-katholieken Nee zeiden - maar blijkbaar na de tiende eeuw. Er waren individuele schrijvers die geloofden dat hertrouwen verkeerd was, zelfs als echtscheiding juist was; toch geloofden zij ook dat het verkeerd was voor een weduwe om opnieuw te trouwen, evenals andere duidelijke fouten. Er is dezelfde aanname gedaan over de vroege kerkelijke geschriften als over de woorden van Jezus. Justin Martyr stelt bijvoorbeeld: "...allen die volgens de menselijke wet twee keer getrouwd zijn, zijn in de ogen van onze Meester zondaars, en zij die naar een vrouw kijken om haar te begeren." Het is verbazingwekkend hoe iedereen aanneemt dat de "menselijke wet" hetzelfde is als de "Wet van God" - ze nemen dus aan dat Justin aan hun kant staat.

God zegt in het boek **Maleachi 3: 5** ***En Ik zal tot u naderen om te oordelen; en Ik zal een snelle getuige zijn tegen de tovenaars, en tegen de overspeligen, en tegen de valse zweerders, en tegen hen die de huurling in zijn loon, de weduwe en de vaderloze verdrukken, en die de vreemdeling van zijn recht afkeren, en Mij niet vrezen, zegt de HEERE der heerscharen. 6 Want Ik ben de HEERE, Ik verander niet; daarom zult gij, Jakobszonen, niet verteerd worden.***

Toen Jezus kwam predikte Hij in Zijn Bergrede wel tegen overspeligen en valse vloekers etc., maar Zijn onderwijs was gericht tegen hen die Gods Wet misbruikten, niet tegen hen die deze volgden. God

stelt dat Hij niet verandert, en het laatste gebod in Maleachi vóór de 400 jaar stilte die voorafgingen aan Johannes de Doper was:

**Maleachi 4:4 "Gedenkt de wet van Mozes, mijn knecht, die Ik hem geboden heb te Horeb voor geheel Israël, met de inzettingen en oordelen."**

Als het toestaan van echtscheiding en hertrouwen volgens de Wet van God overspel is, zoals sommigen beweren, dan zei God tegen hen dat ze dit nog 400 jaar moesten blijven doen totdat Jezus zou komen en de Wet van God zou corrigeren!? Kun je zo'n slecht gebruik van het Woord van God accepteren? Jezus is Het Woord in het vlees - Hij kwam niet om Gods Woord te corrigeren. Wat Jezus zegt is een algemene regel tegen degenen die Deut. 24 misbruikten.

Het noemen van een algemene regel zonder ook alle uitzonderingen te noemen, betekent niet noodzakelijkerwijs dat er geen uitzonderingen zijn; en het is dwaas om aan te nemen dat er geen uitzonderingen zijn, alleen omdat ze niet elke keer worden genoemd als de algemene regel wordt genoemd. Dit gebeurt vaak in de Schrift. Vraag jezelf maar eens af of de volgende geboden uitzonderingen hebben, en vraag jezelf af waarom deze uitzonderingen niet altijd genoemd hoeven te worden telkens als de algemene regel genoemd wordt, en je zult het snappen:

- 1. 1Pe 2:13 Onderwerpt u aan elke verordening des mensen om des Heren wil; hetzij aan de koning, als opperste; hetzij aan landvoogden, ...**
- 2. Heb 13:17 Gehoorzaam hen, die de heerschappij**



**over u hebben, en onderwerp u;...**

- 3. Kol 3:22 Dienstknechten, gehoorzaam in alles uw meesters naar het vlees;**

- 4. Kol 3:20 Kinderen, gehoorzaam je ouders in alles:**
- 5. Ef 5:22 Vrouwen, onderwerpt u aan uw eigen man als aan de Heer.**

Jezus gaf feitelijk dezelfde uitzondering als Mozes deed - Waarom zou je iets anders verwachten? Wie heeft Mozes geïnspireerd? Jezus bestempelde het misbruik van de Wet die echtscheiding toestond simpelweg als "overspel".

Wij presenteren jullie in wezen hetzelfde standpunt dat volgens ons de Apostolische Kerk had; het standpunt dat volgens ons de doopsgezinden hadden; en het standpunt dat de mennonieten klaarblijkelijk hadden tot rond 1800. Dit standpunt van "geen echtscheiding, geen hertrouwen" is duidelijk afkomstig van de Romanisten. Het komt voort uit hun verkeerde opvattingen over huwelijk en celibaat.

## 2

### *Wie vertrouwen we?*

**"De Geest spreekt uitdrukkelijk, dat in de laatste tijden sommigen van het geloof zullen afwijken, door aandacht te schenken aan verleidende geesten en leringen van duivelen; door huichelarij leugens te spreken; door hun geweten met een gloeiend heet ijzer te branden; door het huwelijk te verbieden en te gebieden zich te onthouden van spijsen, die God gemaakt heeft om met dankzegging aangenomen te worden door hen, die geloven en de waarheid kennen" I Tim. 4:1-3**

Het is belangrijk om in deze studie de "trends" te begrijpen die het apostolische christendom van de eerste eeuw volgden. Er waren er die "de genade van God in wellust veranderden" (Judas 4); en er waren er die de andere kant opgingen en gedwongen ascese toepasten. (I Tim. 4:1-3; Kol. 2:14-23). Er zijn altijd radicalen geweest aan beide kanten met hun argumenten. De uitdaging van de dienaar van God, die probeert te strijden voor het "geloof dat eenmaal aan

de heiligen is overgeleverd", is om tussen de rotsen en greppels van de dwaling door te sturen. Het is geen kleinigheid om dit te doen, maar met een "enkel oog" kunnen we

vol van licht worden. De meeste mensen die in dwaling terechtkomen, doen dat vanuit een "boos oog" (dubbele drijfveer). Ze bouwen op valse principes om hun "isme" te verdedigen.

Ook al werd de vroege kerk soms en op bepaalde plaatsen overijverig over maagdelijkheid en zelfontkenning, tot op het punt dat latere generaties het gedwongen celibaat en kloosters instelden; toch is er geen spoor van dat ze van bekeerlingen eisten dat ze uit een tweede huwelijk scheidden voordat ze gedoopt werden. De vroege geschriften waren meestal individuen die hun meningen deelden en waren geen officiële kerkelijke leer, die de universele doctrine van die tijd vertegenwoordigde. De reden waarom we geen "echtscheiding voor de doop" onderwezen zien, is omdat ze geloofden dat "het leven begint bij de bekering". Vaak spreken ze een algemene regel uit en nemen mensen aan dat ze iets onderwijzen wat niet zo is. In hun ijver om vlees en onmatigheid te bestrijden, vergaten ze soms Gods bepalingen voor: "Wat te doen als er zonde gebeurt, als het ideaal niet wordt bereikt of als mensen zich in een kwetsbare positie bevinden." Onze trots wil maar al te vaak geen rekening houden met mensen zonder de gave van alleen-zijn of bekeerlingen met een verleden.

De mensen die het absolute "geen echtscheiding, geen hertrouwen" standpunt aanhangen, zijn meestal zeer oprechte en goedbedoelende mensen. Sommigen geloven echt dat ze voor de juiste leer strijden, maar zijn niet goed geïnformeerd. Zij hebben erop vertrouwd dat hun kerkgenootschap hen correct zou onderwijzen en hebben hun standpunt niet

dubbel gecontroleerd. Het is niet onze bedoeling om hen uit te maken voor duivels en bedriegers, maar we kunnen hun dwaling niet volgen.

## ■ DE OMHELZINGSTHEORIE

De leer die Larry en Linda uit elkaar zou hebben gehaald; en Becky David geen echtscheiding zou hebben laten toestaan in hoofdstuk één; is wat wij de aanneem-theorie noemen. Degenen die deze leer aanhangen zeggen dat de "uitzonderingsclausule" (behalve voor ontucht) in Matteüs 5:32 en 19:9 slechts naar één situatie verwijst: Dat als je ontdekt dat je aanstaande bruid ontrouw is geweest, je haar kunt wegdoen (wat volgens het Joodse gebruik een scheiding vereiste) en met een ander kunt trouwen. Ze zeggen dat dit de enige omstandigheid is waarin je kunt scheiden en hertrouwen zonder overspel te plegen. Wat ze meestal over het hoofd zien is dat wanneer een Joodse man een nieuwe bruid wegstuurt omdat ze geen maagd was op hun huwelijksnacht, hij het huwelijk al geconsumeerd heeft en met haar naar bed is geweest op de huwelijksnacht. Ondanks dit flagrante feit zeggen ze dat als ze na de huwelijksnacht in seksuele zonde valt, je niet kunt scheiden en hertrouwen. Zij geloven dat Jezus in strijd met de Wet van Mozes (Gods geïnspireerde Woord) onderwijst, afrekent met wat de wet onderwees over huwelijk en echtscheiding en Gods oorspronkelijke plan voor man en vrouw voor de zondeval herstelt als een absolute wet, zonder uitzonderingen voor de gevolgen van de zonde of zondaars met een verleden. Ze lijken te impliceren dat Mozes een fout heeft gemaakt en dat Jezus kwam om hem te corrigeren en dingen recht te zetten. Ik kan dit niet accepteren omdat het Nieuwe Testament verklaart dat het Oude Testament het geïnspireerde Woord van God is en tegelijkertijd verklaart dat Jezus het vleesgeworden Woord van God is. NEE, Jezus veranderde niet van

gedachten en hoefde niet te komen om Zijn eigen Woord te corrigeren. De apostelen van Christus beschouwden de Schriftteksten van het Oude Testament als het geïnspireerde Woord van God:



- **2Ti 3:16 Alle Schrift is ingegeven door God en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing in de rechtvaardigheid:**  
**17 Opdat de mens Gods volmaakt zij, door en door toegerust tot alle goed werk.**
- **2Pe 1:21 Want de profetie is van oudsher niet geschied uit de wil van mensen; maar heilige mannen Gods spraken, gelijk zij door den Heiligen Geest bewogen werden.**

Er is nog een ander standpunt, dat erg lijkt op de belijmingstheorie, en dat ook geen echtscheiding toestaat en ook geen hertrouwen onder welke omstandigheid dan ook na het huwelijk. Zij houden vol dat de uitzonderingsclausule niet verwijst naar een aanstaande bruid (omdat geen enkele vroege kerkelijke geschrift iets wist over deze aanstaande bruid theorie); maar zij beweren dat de uitzonderingsclausule alleen verwijst naar de echtscheiding, en niet naar het hertrouwen (wat grammaticaal onmogelijk is in Matt. 19). Ze laten Jezus feitelijk precies het tegenovergestelde zeggen van wat Hij zei. Jezus zei: "Een ieder die zijn vrouw wegdoet, **tenzij het om hoerij gaat**, en een ander huwt, pleegt echtbreuk." Zij laten Hem zeggen: "Een ieder die zijn vrouw wegdoet, **ook al is het om hoerij**, en een ander huwt, pleegt echtbreuk." Het verbaast me dat anders weldenkende mensen deze dwaling niet kunnen doorzien. De trieste waarheid is dat de moderne mennonieten en anderen die vasthouden aan het idee van "geen echtscheiding, geen hertrouwen - nooit" er niet om lijken te geven hoe je tot dit standpunt komt, zolang je er maar komt. In hun geleerden kun je talloze leerstellingen vinden die heel

verschillend zijn en vanuit veel verschillende invalshoeken tot dezelfde conclusie komen, en ze zijn allemaal OK -- zolang **ze maar tot de conclusie komen dat de kerk geen hertrouwde stellen in haar lidmaatschap hoeft op te nemen.**

Sommigen gaan verder met te zeggen dat men in de vroege kerk niet echt scheidde, maar gewoon uit elkaar ging (wat ook onjuist is). Het is een duidelijke verdraaiing van de Schrift om te proberen de voor de hand liggende reden voor de uitzonderingsclausule die Jezus noemde te omzeilen, waar we later dieper op in zullen gaan.

Doorheen deze studie zullen we verwijzen naar wat deze twee standpunten onderwijzen en je helpen om de dwaling en valse veronderstellingen te zien waarop deze standpunten gebaseerd zijn. Zij verbieden alle echtscheidingen en alle hertrouwerijen, op welke grond dan ook, en streven ernaar om degenen die hertrouwd zijn te scheiden als zijnde overspelig. Ze maken geen onderscheid tussen wat er gebeurde vóór de verlossing of verlichting en wat er gebeurde nadat men beter wist. Zij geloven dat Christus' verwachtingen van onherboren echtparen hetzelfde zijn als Zijn verwachtingen van hen die in Zijn Koninkrijk zijn. Zij lijken te denken dat de voorzieningen die God trof voor de hardvochtigheid van Israëel, Hij niet zou treffen voor verloren heidenen.

We moeten de waarheid vinden. Onderwees Jezus in de Bergrede in strijd met de Wet van Mozes, of interpreteerde hij die alleen op de juiste manier? Heeft Jezus alle echtscheidingen en hertrouw verboden, of alleen onder bepaalde omstandigheden? Hoe zit het met degenen die toen al hertrouwd waren? Wilde Jezus dat ze allemaal gingen scheiden van hun tweede vrouw of man toen hij zijn uitspraken deed tegen de Farizeeën? Ging Jezus door heel Israëel heen om hertrouwde stellen uit elkaar te halen toen Hij het Koninkrijk van God predikte? Absoluut niet.

Het doet me al jaren verdriet dat sommige kerken het wagen om kinderen van een gelukkig leven te beroven door hun onderwijs op zulke dunne en twijfelachtige fundamenten te baseren.

een vrouw van haar man en een man van zijn gezin. Ze verwerpen geen opstandige, eigenzinnige, hooggestemde, ketter; maar een berouwvolle, groeiende, strevende ziel; en dat terwijl ze geen enkel spoor van dit beleid zien in de Schrift of de vroege kerk!!! Zou God het niet SUPER CLEAR maken als Hij van ons verwachtte dat we gezinnen uiteen zouden scheuren over dit!? Zou Paulus in zijn geschriften niet op zijn minst vermeld hebben wat te doen met mensen in een tweede huwelijk, als het zo belangrijk was om hen niet toe te laten in de kerk? Paulus behandelt veel bijzonderheden, zoals "Wanneer vlees veilig is om te eten" (Romeinen 14); hoe om te gaan met "zuurdesem" in de kerk (I Kor. 5); wanneer te scheiden en wanneer te vergeven (1&2 Kor.); wat te doen met weduwen, gemengde huwelijken en maagden (I Kor. 7); etc. - Zeker zou hij ruimschoots instructie hebben gegeven over het ontvangen van mensen in een tweede huwelijk of wanneer een huwelijk te splitsen. Maar, ondanks het belang van deze kwestie, is er geen enkel spoor van echtscheiding vóór de doop te vinden in het Nieuwe Testament of de vroege kerkelijke geschriften, behalve bij bepaalde latere ketterse sekten zoals de Marcionieten (die zelfs eerste huwelijken die buiten hun sekte waren gesloten niet accepteerden).

Ik zeg niet dat God ons in de steek heeft gelaten. Ik zeg dat we te snel zijn geweest om iemands ideeën te volgen zonder een grondig onderzoek van de feiten die voor ons beschikbaar zijn. Laten we deze feiten zorgvuldig bekijken en met een open geest, alleen op zoek naar de waarheid, kijken welke dingen we kunnen "weten" en welke dingen we veilig kunnen "afleiden" uit wat we weten.

Deze studie is niet bedoeld om de losse omgang met huwelijk en echtscheiding in onze tijd goed te praten. We willen in geen van beide greppels terechtkomen. De extreme hoeveelheid echtscheidingen is een

symptoom, geen oorzaak. We moeten de oorzaken aanpakken (onbescheidenheid, dode kerken, droge prediking, slecht leiderschap en discipline, zwak onderwijs, afspraakjes, TV, radio, slechte boeken, gebrek aan evangelisatie, slecht ouderlijk voorbeeld, slechte opvoeding van kinderen, vrouwen in het beroepsleven, feminisme enz. Als iemand een loopneus heeft, stoppen we zijn neusgaten niet dicht.

Ik geef toe dat sommige geschriften van de vroege kerk radicaal zijn over ascese; maar onthoud een aantal dingen als je ze leest:

- ❖ Ze ontkennen nooit echtscheiding vanwege seksuele zonde.
  
- ❖ De regels voor kerkleden hadden waarschijnlijk geen invloed op nieuwe bekeerlingen die naar de kerk kwamen met zonden in hun verleden. Voorbeelden: In het OT moest iemand die als Israëliet werd betrapt op het aanbidden van een afgod worden gestenigd, zonder genade - "Afgodenaanbidders moeten worden gestenigd"; maar als een heidense afgodenaanbidder berouw toonde, de Heer begon te zoeken en een proseliet wilde worden, werd hij geaccepteerd, vergeven en hoefde hij niet te worden gestenigd. Als een kerkenraad een beslissing nam over het gedrag van een gemeentelid, betekende dat niet dat verloren mensen die naar de kerk kwamen met een scheiding in hun verleden hetzelfde behandeld werden - HET VERLEDEN VERLEDEN WAS VERLEDEN. Zelfs Tertullianus, die geloofde dat opnieuw trouwen na de dood van je eerste partner zondig en verkeerd was, zei het volgende

over de duidelijke instructies van Paulus in I Kor.  
7: (Tertullianus) ***"Gij zijt aan een vrouw  
gebonden, zoekt geen losmaking; gij zijt van  
een vrouw losgemaakt, zoekt geen vrouw."  
"Maar als gij***



***Gij hebt niet gezondigd, als gij u een vrouw genomen hebt***", want voor iemand die **vóór** het geloof **"van een vrouw losgemaakt was"**, geldt zij niet als een **tweede** vrouw die na het geloof de **eerste** is; want het is uit de tijd van ons geloof dat ons leven zelf zijn oorsprong heeft". Tertullianus was een van de strengste op het gebied van monogamie, maar hier deelt hij WAAROM we geen echtscheiding vóór de doop vinden!!! Ze gaven iedereen een nieuwe start bij de bekering. "HET LEVEN BEGINT BIJ DE BEKERING".

- ❖ Ze eisen nooit dat hertrouwde bekeerlingen scheiden - daar is geen enkel bewijs voor.
- ❖ Ze weten niets van een omhelzingstheorie, maar ze geloven allemaal dat de "uitzonderingsclausule" over "immoraliteit" spreekt.
- ❖ Ze houden meestal een ideaal voor (een algemene regel) tegen heidense of Joodse losbandigheid, en houden zich niet bezig met uitzonderingen.
- ❖ Degenen die zich bezighouden met echtscheiding en hertrouwen zijn meestal 100 jaar of meer verwijderd van de apostelen.
- ❖ Ze zijn meestal besmet met de ascetische tendensen van de tijd over dit onderwerp in het bijzonder. Degenen die tegen tweede huwelijken waren, zijn ook tegen weduwen die hertrouwen.

Athenagoras noemt het tweede huwelijk van een weduwe of weduwnaar "verhuld overspel". Dit laat zien dat ze op dit punt afwijken van de apostelen.

We moeten dus naar Gods Woord kijken voor de waarheid. De geschriften van de vroege kerk laten zien dat zelfs in de tweede en derde eeuw sterk werd afgeweken van het eenvoudige apostolische geloof met betrekking tot doop, ritualisme, ascese, allegorische speculaties, enz.

Het vroegste moment waarop ik dit absolute "geen echtscheiding, geen hertrouwen"-geloof als officieel kerkelijk standpunt heb gevonden, is in de Rooms-Katholieke Kerk rond de tiende eeuw. Thomas van Aquino en zijn tijdgenoten onderwezen dit samen met de verkoop van aflaten en andere Romaanse gruwelen. Tijdens de reformatie waren de katholieken degenen die onder alle omstandigheden tegen echtscheiding en hertrouwen waren. Ik geloof dat dit voortkwam uit andere verkeerde ideeën over het huwelijk, zoals: De Heilige Geest verliet de kamer wanneer een man en een vrouw gemeenschap hadden, omdat het zelfs voor hen zondig was; ze konden geen gemeenschap hebben op zondag omdat het de dag van de opstanding was, op maandag ter ere van de gelovige doden, op donderdag vanwege Jezus' arrestatie, op vrijdag vanwege de kruisiging en op zaterdag vanwege de maagd Maria; en wat ze deden op de enige overgebleven dagen (dinsdag en woensdag) moest worden opgebiecht bij de priester. Dit soort onderwijs leidde tot een gedwongen celibaat voor de geestelijken en nonnen, wat leidde tot grove zonde en beschamende mislukkingen.

Hoewel de protestanten een standpunt innamen dat vergelijkbaar was met het mijne, lieten ze nog steeds niet alle katholieke dwalingen los. Maarten Luther zei dat geslachtsgemeenschap nooit zonder zonde is,

maar dat God het toestond door zijn genade.

De ware wederdopers hadden een verstandige, Schriftuurlijke kijk op de huwelijksrelatie. Ik geloof dat ze correct waren. De visie die ik presenteer is in wezen de

hetzelfde als de wederdopers. Het lijkt erop dat de Mennonieten rond 1800 overgingen op het standpunt "geen echtscheiding, geen hertrouwen". Ik speculeer op grond van wat ik gelezen en waargenomen heb dat dit als volgt plaatsvond: Omdat ze door voortdurende vervolgingen verstoten waren uit de samenleving, begonnen ze te denken en te onderwijzen over hun *eigen groep* zonder veel interactie met de buitenwereld. Het zou namelijk verkeerd zijn als iemand uit *hun groep* van zijn partner zou scheiden en met een andere vrouw uit de groep zou trouwen. Dit zou onder geen enkele voorwaarde worden toegestaan. Dus stelden ze overtuigingen op die te maken hadden met gelovigen in hun *eigen groep*. Toen ze vervolgens iemand van *buiten* tegenkwamen die een tweede huwelijk had, zaten ze met een dilemma: "We kunnen ze niet toelaten, anders schenden ze wat we onderwezen hebben". Ik geloof dat ze op deze manier veranderd zijn ten opzichte van hun voorouders, die zich meer bezig hielden met evangelisatie van verloren en ongeleerde mensen. Ik geloof dat Satan dit heeft gebruikt om hun evangelisatie te wurgen, wat het heel erg heeft belemmerd. De meeste mensen die deze verkeerde opvatting aanhangen doen dit omdat ze het "veiliger" vinden; maar je kunt de waarheid niet verbeteren. De waarheid is altijd de veiligste positie om in te nemen. Waarheid beschermt de gevestigde kerk EN maakt ruimte voor bekeerlingen uit de wereld.

# 3

## *In het begin*

**"En de HEERE God deed een diepe slaap op Adam vallen, en hij sliep; en hij nam een van zijn ribben, en sloot het vlees in de plaats daarvan; en de rib, die de HEERE God van de mens genomen had, maakte hij tot een vrouw, en bracht haar tot de man. En Adam zeide: Dit is nu been van mijn gebeente, en vlees van mijn vlees; zij zal Vrouw genoemd worden, omdat zij uit den Mens genomen is. Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn. En zij waren beiden naakt, de man en zijn vrouw, en schaamden zich niet." Gen. 2:21-24**

Om de kwestie van huwelijk, echtscheiding en hertrouwen goed te begrijpen, moeten we bij het begin beginnen en de ontwikkeling ervan volledig begrijpen. Op deze manier kunnen we het denkkader begrijpen waarin Jezus en de apostelen over dit onderwerp spraken. Als we het Oude Testament niet begrijpen, zullen we het Nieuwe nooit begrijpen. De meeste passages in het Nieuwe Testament die over

huwelijk, echtscheiding en scheiding gaan, hebben  
betrekking op het Oude Testament.

hertrouwen (die vaak verkeerd worden toegepast), zijn gebaseerd op de Wet van het Oude Testament en in overeenstemming met Gods Wet. In Romeinen 7 spreekt Paulus tot hen die "de Wet kennen"; en in I Korinthe 7 spreekt Paulus over "gebonden zijn door de Wet". Johannes de Doper vertelt Herodes dat het "onwettig" voor hem is om Herodias te hebben. Al deze dingen en nog veel meer zijn gebaseerd op de Wet; we moeten de Wet dus begrijpen. Dit alles is ook het bewijs dat Jezus niet wegnam wat de Wet zei over het huwelijk, maar alleen verkeerde interpretaties van de Wet corrigeerde.

Het Nieuwe Testament is duidelijk dat christenen de "gerechtigheid van de Wet" moeten vervullen. Dit wordt gedaan door de Geest te volgen in gehoorzaamheid aan de Wet van Christus. Het punt is dat de gerechtigheid van het Oude Testament, als het goed begrepen wordt, niet verouderd is...

- maar is absoluut. Gods moraliteit is nooit veranderd. Jezus interpreteerde de Wet terecht volgens Gods oorspronkelijke bedoeling. Er kan veel worden afgeleid uit Gods oorspronkelijke verklaringen over zijn ontwerp voor het huwelijk. Door in de Geest te wandelen vervullen we de gerechtigheid van de Wet, omdat de Heilige Geest degene is die de Wet heeft geïnspireerd -- het is Gods Wet!

## ■ ALLEEN EEN RIB

God nam slechts één rib en maakte slechts één vrouw voor Adam. Hoewel polygamie later werd getolereerd, was het niet Gods oorspronkelijke wil voor het huwelijk. Mozes schreef de Pentateuch pas ongeveer 2500 jaar na het huwelijk van Adam en Eva. Er was



waarschijnlijk al mondelinge wetgeving en er waren wat geschriften voordat Mozes de Wet schreef, maar de geestelijke waarneming van de mens was zwak en God ging om met het weinige dat hij had om mee te werken in barmhartigheid en met de wil van de mens.

wijsheid.

De Wet verbood polygamie niet, maar reguleerde het juist. God zei zelfs tegen David dat Hij hem zijn vrouwen had gegeven, wat aantoonde dat God deze praktijk in die tijd tolereerde. Ik geloof dat God polygamie toestond uit barmhartige wijsheid. Het waren zware tijden en meestal hadden alleen rijke mannen meer dan één vrouw. Deze vrouwen werden verzorgd, gevoed, gekleed, beschermd en waren beter af dan wanneer God het gebruik abrupt zou stoppen en hen berooid achter zou laten. Gods volk kon zich onder deze regeling ook sneller vermenigvuldigen. Omdat polygamie al heel gewoon was, legde God er voor die tijd alleen beperkingen en regels op. In de kerken van het Nieuwe Testament onder de apostelen lijkt het duidelijk dat zij degenen met meer dan één vrouw accepteerden en "grandfathered in"; maar het werd afgekeurd en ik geloof niet dat een lid een tweede vrouw mocht nemen. Een bisschop, die het voorbeeld voor de leden moest zijn, moest de man van "één vrouw" zijn.

## ■ EEN VLEES

Gebaseerd op het voorbeeld van Adam en Eva in het huwelijk, zegt Mozes: "Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn." God trad op als hun vader, want dat was Hij daadwerkelijk. Merk op dat het idee van "één vlees" in dezelfde zin staat als het spreken over de overdracht van de relatie van familie naar vrouw. God maakte en bracht Eva naar Adam. Het was Gods bedoeling dat de vaders zouden helpen een vrouw voor hun zonen te vinden. God wilde dat

de vader van de bruid de autoriteit had om het  
huwelijk goed te keuren.

zijn dochter aan de bruidegom geven. De bruidegom moest dan de band van "eenheid" die hij met zijn familie had verlaten en zich aan zijn vrouw hechten. De bruid en bruidegom werden dan "één vlees". Ze verlieten beiden hun eerdere eenheid met hun familie en werden één. God gaf hen een huwelijksceremonie en ouderlijke goedkeuring.

Het huwelijk is meer dan een fysieke verbintenis. De fysieke verbintenis is een groot onderdeel, maar de context van de "eenheid" staat in contrast met die van de bruid en bruidegom met hun ouders: de eenheid van geest, hart en doel. Adam en Eva werden één in lichaam (naakt en onbeschaamd) en één in hart (ze verlieten hun ouders en hechtten zich aan elkaar).

Degenen die te veel nadruk leggen op deze "één vlees"-verbinding door te zeggen dat deze nooit verbroken kan worden, moeten het feit negeren dat Godin Zijn Wet toestond dat deze verbroken werd, en Paulus stelt het gelijk aan een verbinding met een hoer, die verbroken moet worden. Het zou niet verbroken moeten worden in het huwelijk, maar het is mogelijk en soms noodzakelijk en rechtvaardig om het te verbreken.

## ■ VERBOND VAN GEZELSCHAP

Het huwelijk is uiteindelijk een verbond van kameraadschap. Dit gezelschap is wat de mens nodig had toen God zei dat het niet goed voor de mens was om alleen te zijn. Mensen die niet de gave hebben om alleen te zijn moeten niet gezien worden als mensen die alleen maar seksuele relaties willen, maar als mensen die gezelschap nodig hebben. We vinden dit concept, dat het huwelijk een verbond van gezelschap

is, duidelijk uiteengezet in Maleachi 2:14,

**"Toch zegt gij: Waarom? Omdat de HEERE getuige is  
geweest tussen u en de vrouw van uw**

**De jongeling, tegen wie gij verraderlijk gehandeld hebt; toch is zij uw gezellin en de vrouw van uw verbond."**

Let op, het idee hier van een vrouw is dat, "zij uw metgezel is door verbond". Gezelschap is de ultieme reden voor het huwelijk. Dit gezelschap wordt gevormd door een verbond. Dit omvat geloften aan elkaar. Het is een contractuele overeenkomst die God ook in de hemelen bindt, omdat hij de ontwerper ervan is.

Dit verbond van kameraadschap is wat ons in aanmerking laat komen voor seksuele vereniging zonder zonde. Seksuele gemeenschap is geen verbond en maakt het verbond ook niet; het is slechts een voordeel dat voortkomt uit het leven in een huwelijksverbond. Alleen in de context van dit verbond is het bed onbesmet. Sommige getrouwde stellen zijn niet in staat om seksueel samen te zijn, maar zijn nog steeds samen en getrouwd. God zei dat het niet goed voor de mens was om alleen te zijn en maakte daarom een hulp voor hem.

We zien in I Kor. 6 dat een verbintenis met een hoer een "eenheid van één vlees" voortbrengt; maar alleen het minimum aan fysieke eenheid; en niet een huwelijk dat God heeft ingesteld. Hoererij en huwelijk zijn niet hetzelfde. Bij hoererij, hoewel ze tijdelijk één worden in het lichaam, zijn er geen twee die zich aan elkaar hechten om een gezin te vormen in onderwerping aan Gods orde - geen verbond van kameraadschap; geen toestemming van de ouders; geen ceremonie, enz. Simpelweg samenwonen is een rebelle tegen Gods orde. Een onregelmatig huwelijk,

zoals incestueuze relaties, sodomie, etc. is nooit acceptabel voor God. I Korinthe 6 laat echter zien dat het "één vlees zijn" niet altijd een "eens voor altijd" en "onbreekbare" afspraak is, zoals sommigen ten onrechte leren.

Het is erg triest dat veel huwelijken vandaag de dag, ondanks dat ze het afsplitsen in onderwerping aan God's huwelijksorde (in tegenstelling tot ontucht) omvatten; maar met egoïstische onherboren harten kunnen ze nooit één in hart worden zoals God het bedoeld heeft. Een van beiden of beiden doen mee om te "krijgen" en niet om te "geven". Geen enkel huwelijk kan ook maar in de buurt komen van wat God voor ogen heeft totdat Jezus de Heer is in de harten van beide individuen. Maar de huwelijken van de verlorenen worden nog steeds door God erkend en zij zijn nog steeds verantwoordelijk voor het onderhouden van het verbond.

Het Schriftuurlijke gebruik van het woord "overspel" heeft over het algemeen betrekking op het verbreken van dit verbond van kameraadschap door de introductie van een derde partij - de "vreemde" vrouw of man. Dit vermengt de pure mix van man en vrouw in een verbondsrelatie. Adam en Eva werden op geen enkele manier hiermee bedreigd (in het begin); en hadden dus perfect gezelschap. De introductie van een tweede vrouw werd echter niet beschouwd als overspel of het verbreken van het huwelijksverbond, tenzij de eerste vrouw hierdoor werd verwaarloosd - dit werd gezien als een verbreking van het verbond en de vrouw was vrij om van haar man te scheiden en in dit geval te vertrekken (Ex. 21:11). Het Levirische huwelijk werd ook niet als overspel beschouwd, omdat het volgens de Wet van God was. Een man kon een andere vrouw nemen, maar de vrouw kon geen andere man nemen terwijl ze nog getrouwd was. De vrouw werd beschouwd als het eigendom van de man, niet andersom.



Hoewel de vrouw door de zonde onder het gezag van de man werd geplaatst, was er vóór de zonde sprake van volmaakt delen en wederzijdse liefde. De vrouw was een deel van Adam zelf, genomen uit zijn borst, dichtbij zijn hart;

en er was ware eenheid. Zonde bracht hoogmoed en hoogmoed bracht twist voort.

Adam had al voor de val voorrang, omdat zij was geschapen om zijn helper te zijn; en als zij deze positie had erkend, zou ze hem hebben gevraagd voordat ze aannam de verboden vrucht te nemen, wat haar van de val had kunnen redden. Dit zorgde ervoor dat God verordende dat ze voortaan naar haar man moest verlangen (ze moest het hem eerst vragen) en dat hij over haar zou heersen.

### ■ ALLEEN DOOR PRIDE KOMT CONTENTIE (Spreuken 13:10)

Toen de zonde kwam, moesten er enkele voorzieningen getroffen worden om met de zonde en haar gevolgen om te gaan. Elke wet is het gevolg van de hardheid van de harten van de mensen, want de wet is voor overtreders. De wet vertelt wat je moet doen als er zonde gebeurt. I **Tim. 1:9 vertelt ons: "De wet is niet gemaakt voor rechtvaardigen, maar voor wettelozen en ongehoorzamen, voor goddelozen en zondaars..."**. Door de zonde werd de vrouw onder het gezag van de man geplaatst; er was behoefte aan kleding en bescheidenheid; en toen de mensen zich vermenigvuldigden, moesten er wetten gemaakt worden om de vruchten van de zonde aan te pakken. De zondige mens kon niet ten volle genieten van wat Adam en Eva oorspronkelijk hadden, en er moesten voorzieningen worden getroffen voor de hardheid van het zondige hart van de mens. Hebzucht, lust, trots, egoïsme, dood, enz. eisten hun tol in het huwelijk en God moest vervolgens het zondige gedrag van de mens reguleren om de gevolgen ervan te beperken.

Tenzij God de zonde uitroeide, kon zijn perfecte ontwerp voor het huwelijk niet van de mensheid worden verwacht.

Waarom hoefde God geen wetten over het huwelijk te maken voor

Adam en Eva? Er was geen zonde. Er kon geen overspel, lust, haat, egoïsme of dood zijn in de Hof van Eden. Zodra de mens zondigde, werd het ideaal van het huwelijk niet voor iedereen werkelijkheid; en er moesten wetten gemaakt worden zodat heersers wisten wat ze moesten doen als er gezondigd werd.

## 4

### *Huwelijk onder Mozes*

**"Het huwelijk is in allen eervol en het bed onbesmet; maar hoereerders en overspeligen zal God oordelen." Heb. 13:4**

Dit hoofdstuk zou de titel "Huwelijk onder God" moeten dragen - dat is als je gelooft dat "Heilige mensen van oudsher spraken zoals zij bewogen werden door de Heilige Geest" (2 Petrus 1:21); en "Alle Schrift is ingegeven door God en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing in de rechtvaardigheid" (2 Tim. 3:16). Welke Schriften kende Timoteüs van kindsbeen af? Hij heeft het over het Oude Testament.

Velen onderwijzen ten onrechte dat God "oogluikend" (Handelingen 17:30) toezag op alle echtscheidingen en hertrouwerijen in het Oude Testament, maar nu gebiedt dat ieder mens zich daarvan moet bekeren. In Handelingen 17:30 spreekt Paulus echter over God die de ongepaste aanbidding van de mens en zijn valse opvattingen over de Godheid over het hoofd ziet (vss.

24-29). God zag niet alle echtscheidingen en hertrouwerijen over het hoofd, zoals we zullen zien. Hij gebiedt nu niet iedereen om zich te bekeren van zijn eigen

wet, maar van hun onwetendheid -- omdat hij hen nu licht en wedergeboorte aanbiedt. Deze wedergeboorte stelt ons in staat om de gerechtigheid van de wet te vervullen (Romeinen 8); het zorgt er niet voor dat we ons bekeren van de wet. De gerechtigheid van de wet vervullen betekent dat je een leven leidt waartegen geen wet is (Gal. 5:22, 23). Je hebt de wetten over overspel niet nodig, omdat je kuis bent. Je hebt geen wetten over echtscheiding nodig, omdat jij en je vrouw Jezus volgen. Het probleem is dat niet alle mensen rechtvaardig leven. Als mijn vrouw het geloof verlaat, overspel pleegt, etc. wat moet ik dan doen? Dan hebben we een wet nodig.

#### ■ Deut. 22:13-21

**"Indien iemand een vrouw neemt, en tot haar ingaat, en haar haat, en aanleiding geeft tot spreken tegen haar, en een boze naam over haar uitspreekt, en zegt: Ik heb deze vrouw genomen, en toen ik tot haar kwam, vond ik haar geen maagd: Dan zal de vader van de jonkvrouw en haar moeder de tekenen der maagdelijkheid van de jonkvrouw nemen en brengen tot de oudsten der stad in de poort: En de vader van de jonkvrouw zal tot de oudsten zeggen: Ik heb mijn dochter aan deze man tot vrouw gegeven, en hij haat haar; en zie, hij heeft aanleiding gegeven tot spreken tegen haar, zeggende: Ik vond uw dochter geen maagd; en toch zijn dit de tekenen van de maagdelijkheid van mijn dochter. En zij zullen het kleed uitspreiden voor de oudsten der stad. En de oudsten van die stad zullen dien man nemen, en hem kastijden; en zij zullen hem honderd zilveren sikkelen vergelden, en zullen die aan den vader van de jonkvrouw geven, omdat hij een boze naam op een**

**maagd van Israel gebracht heeft; en zij zal zijn vrouw zijn; hij zal haar niet wegdoen al zijn dagen. Maar indien deze zaak waar is, en de tekenen van**



**De maagdelijkheid van de jonkvrouw zal niet gevonden worden: Dan zullen zij de jonkvrouw uitbrengen aan de deur van haars vaders huis, en de mannen der stad zullen haar met stenen stenigen, opdat zij sterft; omdat zij in Israël dwaasheid heeft bedreven, de hoer te spelen in haars vaders huis; also zult gij het kwade uit uw midden wegdoen."**

Seksuele zonde bij een verloofde bruid, zelfs als die ontdekt werd tijdens de huwelijksnacht, werd bestraft met de dood. Dit betekent dat de man het volste recht had om het huwelijksverbond te ontbinden (door de dood) en opnieuw te trouwen vanwege deze zonde, ook al had hij al gemeenschap gehad met de vrouw. Het is belangrijk om te zien dat de straf voor ontrouw tijdens de verloving gelijk was aan de straf voor overspel na de voltrekking van het huwelijk.

Als de man fout zat en duidelijk uit slechte motieven handelde, kon hij haar later nooit meer wegdoen (voor een overtreding die minder was dan overspel - Deut. 24). Dit is belangrijk om te onthouden. Oorspronkelijk was echtscheiding alleen toegestaan voor "minder dan overspel". Het werd niet gebruikt voor overspel in het begin, omdat de dood altijd de straf was. Deze man verspeelde dit recht door zijn slechte gedrag. Als deze vrouw later overspel zou plegen, zou ze gedood worden, niet weggedaan.

Merk op dat dit deel van de wet de gevolgen van de zonde regelt. Paulus vertelt ons dat de wet niet gemaakt is voor een rechtvaardig mens, maar voor zondaars. Dat kunnen we hier zien. De wet gaat over wat we moeten doen als er zonde gebeurt. Omdat zonde een realiteit is, vertelt God ons hoe we ermee

om moeten gaan. Gods rechtvaardige oordelen zijn nog steeds hetzelfde (Romeinen 1:32); omdat zonde nog steeds een realiteit is. Voordat Hij zijn oordelen uitvoert, roept Hij mensen nu op tot bekering en berouw.

vergeving van zonde door Christus. Het punt dat ik wil dat je ziet is dat degenen die geen overspel pleegden, maar het huwelijk beëindigden en hertrouwden (vanwege overspel) niet onder de veroordeling van de wet vielen.

■ **Deut. 22:22,**

**"Als een man gevonden wordt, liggend met een vrouw die getrouwd is met een man, dan zullen zij beiden sterven..."**

Seksuele zonde gaf opnieuw een vrijbrief om het huwelijksverbond te ontbinden en omdat dit gebeurde (of verondersteld werd te gebeuren door de dood), was de beledigde partij vrij om opnieuw te beginnen. Als de man die stierf getrouwd was geweest, was zijn vrouw ook vrij om te hertrouwen.

■ **Deut. 22:23, 24**

**"Indien een maagd zich met een man verlooft, en een man haar in de stad vindt en met haar slaapt, zo zult gij beiden tot de poort der stad brengen, en gij zult hen met stenen stenigen, opdat zij sterven; de maagd, omdat zij niet riep, zijnde in de stad, en de man, omdat hij zijns naasten vrouw vernederd heeft; alzo zult gij het kwaad uit uw midden wegdoen."**

Nogmaals, de seksuele zonde gaf de beledigde partijen een vrijbrief om opnieuw te beginnen. Het was rechtvaardig om de huwelijksverbanden te ontbinden als er onzedelijkheid werd begaan. De straf voor deze zonde tijdens de verloving was dezelfde als voor getrouwde mensen. De vrouw die verloofd was, werd de vrouw van de man genoemd. Maria en Jozef

werden ook man en vrouw genoemd voordat ze in echtelijke intimiteit samenkwamen. Het verbond was

intact tijdens de Joodse verloving en was net zo bindend vóór de seksuele vereniging als erna.

■ **Deut. 22:25-29,**

**"Maar als een man een verloofde jonkvrouw in het veld vindt, en de man haar dwingt en bij haar ligt, dan zal alleen de man die bij haar ligt, sterven; maar aan de jonkvrouw zult gij niets doen... Want hij vond haar in het veld, en de verloofde jonkvrouw huilde, en er was niemand om haar te redden."**

**"Indien een man een maagdelijke jonkvrouw vindt, die niet ondertrouwd is, en hij legt zich op haar, en ligt met haar, en zij worden gevonden; dan zal de man, die met haar gelegen heeft, aan de vader van de jonkvrouw vijftig zilveren sikkelen geven, en zij zal zijn vrouw zijn; omdat hij haar vernederd heeft, mag hij haar niet wegdoen al zijn dagen."**

Omdat het karakter van de man opnieuw in twijfel werd getrokken, kon hij later zijn vrouw niet wegdoen voor minder dan een seksuele zonde onder de bepaling van Deut. 24. Hij had, net als de andere man die we eerder noemden, de toestemming verspeeld om te scheiden voor minder dan overspel. Hij had, net als de andere man die we eerder noemden, de toestemming om te scheiden voor minder dan overspel verspeeld. Als deze vrouw later overspel zou plegen, zou ze gestenigd worden; hij hoefde haar niet te houden.

De vader hoefde er niet mee in te stemmen om zijn dochter aan deze man te geven, met wie ze ontucht had gepleegd. Hij kon weigeren en gewoon een betaling voor de overtreding accepteren (Ex. 22:16,

17).

■ Numeri 5:12-28,

"Spreek tot de kinderen Israëls en zeg tot hen: Indien iemands vrouw uitgaat en een overtreding tegen hem begaat, en een man ligt met haar vleselijk, en het wordt verborgen voor de ogen van haar man, en wordt dicht gehouden, en zij wordt verontreinigd, en er is geen getuige tegen haar, noch zij wordt genomen met de manier; en de geest van jaloezie komt over hem, en hij wordt jaloers op zijn vrouw, en zij wordt verontreinigd: of als de geest van jaloezie over hem komt, en hij jaloers is op zijn vrouw, en zij niet verontreinigd is: Dan zal de man zijn vrouw tot den priester brengen, en hij zal haar offerande voor haar brengen, het tiende deel van een efa gerstemeel; hij zal daarop geen olie gieten, noch wierook doen; want het is een jaloezieoffer, een gedenkoffer, om de ongerechtigheid te gedenken. En de priester zal haar doen naderen, en haar voor het aangezicht des HEEREN stellen; en de priester zal wijwater nemen in een aarden vat; en van het stof, dat op den vloer des tabernakels is, zal de priester nemen, en het in het water doen: En de priester zal de vrouw voor het aangezicht des HEEREN zetten, en haar hoofd ontbloten, en het gedenkoffer in haar handen leggen, hetwelk is het jalouzieoffer; en de priester zal het bittere water, dat de vloek veroorzaakt, in zijn hand hebben: En de priester zal haar onder ede belasten en tot de vrouw zeggen: Indien geen man bij u geweest is, en indien gij u niet met een ander in plaats van met uw man onrein hebt gemaakt, zo zijt gij vrij van dit bittere water, dat de vloek veroorzaakt; maar indien gij u met een ander in plaats van met uw man onrein hebt gemaakt, en indien gij onrein zijt en een man

**naast uw man bij u geweest is, zo zal de priester de vrouw met een eed belasten en tot haar zeggen: Indien geen man bij u geweest is, en indien gij u niet met een ander in plaats van met uw man onrein hebt gemaakt, zo zijt gij vrij van dit bittere water, dat de vloek veroorzaakt: Dan zal de priester de vrouw belasten met een eed van**



**En de priester zal tot de vrouw zeggen: De HEERE maakt u tot een vloek en een eed onder uw volk, als de HEERE uw dij zal doen rotten, en uw buik zal doen zwellen; en dit water, dat de vloek veroorzaakt, zal in uw ingewanden gaan, om uw buik te doen zwellen, en uw dij te doen rotten; en de vrouw zal zeggen: Amen, amen. En de priester zal deze vervloekingen in een boek schrijven, en hij zal ze uitwissen met het bittere water: En hij zal de vrouw het bittere water, dat de vloek veroorzaakt, doen drinken; en het water, dat de vloek veroorzaakt, zal in haar binnendringen en bitter worden. Dan zal de priester het jaloezieoffer uit de hand der vrouw nemen, en het voor het aangezicht des HEEREN wuiven, en het op het altaar offeren: En de priester zal een handvol van het offer nemen, het gedenkteken daarvan, en het op het altaar verbranden; en daarna zal hij de vrouw het water doen drinken. En als hij haar het water zal doen drinken, dan zal het geschieden, dat, indien zij onrein is, en tegen haar man overtreden heeft, het water, dat de vloek veroorzaakt, in haar zal ingaan, en bitter worden, en haar buik zal zwellen, en haar dij zal rotten; en de vrouw zal een vloek zijn onder haar volk. En indien de vrouw niet verontreinigd, maar rein is, zo zal zij vrij zijn, en zaad verwekken. Dit is de wet der jaloersheden, wanneer een vrouw zich in plaats van haar man tot een ander wendt, en onrein is;"**

Merk op dat de man de volledige steun van God had om zich te ontdoen van een overspelige vrouw. Zelfs als hij achterdochtig was, kon hij erachter komen. Het huwelijk is Gods instelling. Hij alleen behoudt zich het recht voor om het huwelijk te regelen. Seksuele relaties zijn puur en juist binnen Gods Wet, maar zijn

goddeloos en zondig daarbuiten.

Wet. Het gebruik van door God gegeven verlangens en zegeningen op een door God verboden manier is zondig; terwijl het gebruik van diezelfde verlangens en zegeningen binnen Gods wil rechtvaardig is. Zelfs polygamie was niet zondig als het door God werd toegestaan en binnen zijn regels werd gebruikt. God ziet niet zoals de mens ziet en weet wat het beste is voor zijn universum.

Vanwege de zonde moest God wetten maken om het huwelijk te reguleren. Vergeet niet dat de zondvloed deels kwam door zondige huwelijkspraktijken. Sodom en Gomorra gingen ten onder omdat ze datgene wat God rein had gemaakt, verdraaiden. Wat God had gegeven om één van de grootste fysieke zegeningen van de mens te zijn, veranderde door de zondige verlangens van de mens in de grootste strik voor de mens. De complicaties die de zonde met zich meebracht hadden Gods antwoorden nodig.

We moeten in gedachten houden dat alle Schriftteksten door God zijn geïnspireerd. De Wet van Mozes omvatte de eerste vijf boeken van de Bijbel en was Gods Woord over wat Hij wel en niet toestond in het huwelijk. Het was niet per se altijd Gods perfecte wil, maar wat Hij toestond vanwege de gevallen staat van de mens.

Vanwege de dood gaf God wetten voor de weduwe. Als zij geen kinderen had, moest haar zwager zaad voortbrengen voor zijn overleden broer. Deze relatie duurde misschien maar zo lang als nodig was om een kind te krijgen. Dit werd niet beschouwd als overspel of ontucht, omdat het volgens Gods voorschrift was. Deze wet was alleen relevant voor de Joodse natie om

hun erfenis in het land te behouden. Als een man om een andere reden met een naast familielid trouwde, was dat incest en onwettig. Johannes de Doper, die onder de Wet leefde, berispte Herodes omdat hij met zijn schoonzus trouwde, wat ook als incest werd beschouwd. Zijn berisping van

Herodes heeft niets te maken met de echtscheiding en hertrouwen kwestie van vandaag (zoals onze vrienden die het er niet mee eens zijn het graag gebruiken). Als Herodias niet Herodes' schoonzus was geweest, zou het niet onwettig zijn geweest, tenzij ze ongescheiden was.

Een vrouw was door de Wet gebonden aan haar man zolang hij leefde en niet van haar scheidde (I Kor. 7:39). Als ze wegliep en met een ander trouwde zonder dat haar man rechtmatig van haar scheidde, was ze schuldig aan overspel (Rom. 7:1). Als de echtgenoot stierf of van haar scheidde, was ze vrij om zonder zonde met een ander te trouwen.

Als twee ongetrouwde mensen betrapt werden op ontucht (seksuele vereniging buiten de Wet van God), dan moesten ze trouwen (seksuele vereniging binnen de Wet van God). Als iemand betrapt werd op ontucht van een andere soort, zoals homoseksualiteit, hoererij, bestialiteit, etc. dan moest hij gestenigd of verbrand worden, of wat God dan ook had voorgeschreven (Lev. 20).

## ■ ECHTSCHIEDING

Mozes werd duidelijk geconfronteerd met een situatie waarin er enige "onreinheid" in een vrouw werd aangetroffen die geen echt overspel was. God inspireerde hem om het volgende voorschrift te schrijven om op een juiste manier met deze situatie om te gaan. Als we God's Woord en God's man, Mozes, respecteren, dan zullen we dit niet zien als een vergissing of een schande voor God; maar als het

beste wat gedaan kon worden in deze situatie. God stond toe dat mannen van hun vrouw scheidden vanwege een "onreinheid" (naaktheid), zodat er vrede kon zijn in het gezin.

huis en de vrouw zou niet mishandeld worden of haar slechte voorbeeld worden getolereerd. Ze mocht hertrouwen, zodat ze kon worden verzorgd en beschermd. Dit was geen vergissing, maar Gods wil onder deze omstandigheden. We vinden ook dat als een man een tweede vrouw nam, hij de voorzieningen van de eerste vrouw niet mocht verminderen. Als hij dat wel deed, was zij vrij om van hem te scheiden (Ex. 21:10, 11). Andere scheidingskwesies waren meestal aan de man, maar vrouwen hadden natuurlijk soms ook wettelijke gronden voor echtscheiding. Als ze een beroep deed op de autoriteiten, waren er wetten die haar beschermden.

■ **Deut. 24:1-4,**

**"Wanneer een man een vrouw genomen heeft, en met haar getrouwd is, en het geschiedt, dat zij geen welgevallen heeft in zijn ogen, omdat hij enige onreinheid in haar gevonden heeft, laat hij haar dan een scheidbrief schrijven, en die in haar hand geven, en haar uit zijn huis zenden. En als zij uit zijn huis weggegaan is, zo mag zij heengaan, en de vrouw van een ander zijn. En indien de laatste man haar haat, en hij schrijft haar een scheidbrief, en geeft die in haar hand, en hij zendt haar uit zijn huis; of indien de laatste man sterft, die haar tot zijn huisvrouw genomen heeft; haar vorige man, die haar weggezonden heeft, mag haar niet weder tot zijn huisvrouw nemen, nadat zij verontreinigd is; want dat is een gruwel voor het aangezicht des HEEREN; en gij zult het land niet doen zondigen, hetwelk de HEERE, uw God, u tot een erfdeel geeft."**

Er zijn twee visies op deze passage waar we ons bewust van moeten zijn:



1. Mozes, door God geleid, stond echtscheiding toe voor iets anders dan overspel onder deze voorwaarden: 1. De scheidingswet, en 2. De voormalige echtgenoot kon een vrouw die hertrouwd was niet terugnemen.

2. De mensen hadden deze gewoonte al (waarschijnlijk vanuit Egypte), en deze passage erkent alleen de echtscheiding; en vertelt de man, die zijn vrouw wegstuurde, simpelweg dat hij haar niet meer terug kan nemen als ze hertrouwd is. Veel commentaren zijn het erover eens dat de passage gelezen moet worden als één complete zin door de eerste drie verzen te vertalen als de protasis (de veronderstellingsclausule, die begint met "als"); en vers 4 als de apodosis (de conclusie). Het zou als volgt luiden:

***- Indien een man een vrouw genomen heeft en met haar getrouwd is, en het geschiedt, dat zij geen welgevallen vindt in zijn oog, wegens enige onreinheid in haar, en hij haar een scheidbrief geschreven heeft, en die in haar hand gegeven heeft, en haar uit zijn huis gezonden heeft; en als zij uit zijn huis is weggegaan en van een andere man is geworden, en als de laatste man haar haat en haar een scheidingsbrief schrijft en die in haar hand geeft en haar uit zijn huis wegstuurt, of als de laatste man, die haar tot vrouw heeft genomen, sterft: mag haar eerste man, die haar weggestuurd heeft, haar niet opnieuw tot zijn vrouw nemen." (De preekstoelcommentaar)***

Dit zou betekenen dat Mozes alleen echtscheiding erkent als een wettelijke realiteit en het hertrouwen

met de eerste echtgenoot verbiedt. **Uit wat Jezus zegt in zijn gesprek met de Farizeeën (Marcus 10:3-5), blijkt dat het**

**lijkt het duidelijk dat de eerste kijk op deze passage de juiste is.**

**Velen willen het tweede kiezen uit schaamte dat Mozes echtscheiding toestond - maar waarom? God weet wat het beste is en dit is Gods geïnspireerde Woord. Mozes maakte geen fout. Het eerste ontkennen als zijnde correct betekent dat Mozes hen nooit geleerd heeft om een scheidingsbrief te geven, wat hij in feite wel deed - volgens Jezus en de Joden.**

Ongeacht welke kijk op Deut. 24 correct is; de volgende basisfeiten over de situatie zijn nog steeds hetzelfde:

1. Het woord "onreinheid" is de Hebreeuwse term **`Ervah (#6172 - Strong's)**; en betekent letterlijk "een kwestie van naaktheid", of "iets schandelijks of weerzinwekkends".

**`Ervah wordt** in het Oude Testament 51 keer vertaald als "naaktheid", één keer als "schaamte" en één keer als "onreinheid". Er wordt algemeen aangenomen dat dit iets anders betekende dan overspel in het licht van hoofdstuk 22 en andere passages waar overspel de dood tot gevolg had voor de overtreder. Het is duidelijk dat echtscheiding bekend was toen hoofdstuk 22 werd geschreven, want de man die zijn nieuwe vrouw vals beschuldigde, mocht haar volgens deze bepaling later niet meer wegdoen. Het betekende duidelijk niet dat zijn vrouw later zonder straf overspel kon plegen. Dit laat ook zien dat "wegdoen" oorspronkelijk voor andere dingen bedoeld was dan volwaardig overspel, dat de dood tot gevolg had. Het lijkt er echter op dat het verwees naar iets schandelijks of immoreel genoeg om voldoende

reden te geven om haar weg te doen. De oprechte man

die van deze voorziening gebruik maakte, voelde zeker dat ze ontrouw was of een breuk in het verbond had gemaakt. Een oprechte man zou deze voorziening niet gebruiken, tenzij hij vond dat het een rechtvaardige zaak was en dat zij het verdiende. Het was duidelijk Gods bedoeling dat dit alleen gebruikt zou worden door oprechte mensen, en niet misbruikt door wellustige en egoïstische mannen die op zoek zijn naar nog een vrouw zonder de eerste te onderhouden - zoals hij zou moeten doen in polygamie.

Wat als een rechtschapen Joodse man met een vrouw trouwde en zij na verloop van tijd dronken werd terwijl hij weg was en de truc van Bathseba toepaste door te baden waar mannen haar konden zien. Ze begon zich in het openbaar onbescheiden te vertonen, was flirterig of had misschien een vuile mond, enz. Nee, het was geen volwaardig overspel, want er was geen ander individu met wie ze een relatie had, maar ze was in haar hart een overspelige vrouw met wie ze ook omging - dit zou zeker een echtscheiding rechtvaardigen als een kwestie van ontucht en "naaktheid"; maar niet in aanmerking komen voor overspel. Een andere man met minder scrupules zou haar zo in huis kunnen nemen.

2. Met deze scheidingsakte werd het huwelijksverbond ontbonden en konden beide partijen hertrouwen. Als een man zijn vrouw wegstuurt omdat hij boos op haar is en vervolgens met een ander trouwt, lijkt dat overspel langs legale weg. Ik geloof dat dit is wat Jezus zei tegen de mannen die dachten dat ze rechtvaardig waren door dit te doen. Dit was een civielrechtelijke bepaling zodat de rechters zouden weten wie ze wel en niet moesten

stenigen voor overspel - het voorkwam dat valse beschuldigingen onschuldige mensen zouden schaden. Deze bepaling was om misbruik te beperken en vrede te brengen onder mensen met een hard hart - dit was niet Gods eerste wil voor het huwelijk, of de

rechtvaardig pad dat de Wet voorschreef aan de mensheid; maar was een noodzakelijke voorziening voor als de zonde gebeurde.

3. De echtscheiding en het tweede huwelijk, hoewel mogelijk gesloten met zondige bedoelingen, was nog steeds bindend door de wet en er was nog steeds een wetsvoorstel van echtscheiding, overspel of de dood voor nodig om het te verbreken. Het sluiten van het tweede huwelijk verbrak de verplichtingen van het eerste huwelijk. Het was een vorm van overspel om te scheiden en te hertrouwen voor iets minder dan wat God in gedachten had toen hij dit voorschrift gaf, maar het tweede huwelijk was geen "voortdurend overspel" dat door de rechters moest worden opgesplitst, als ze dat vermoedden.

4. Zodra het hertrouwen plaatsvond, was het eerste huwelijk voorgoed voorbij en kon het helemaal niet meer verzoend worden. Het was een gruwel om dat te doen. Dit betekent dat het erger zou zijn dan zelfs de scheiding en het hertrouwen was. De vrouw was verontreinigd wat betreft haar relatie met de eerste man. Het tweede huwelijk, ook al was het een zondige transactie door een slechte echtgenoot, was nog steeds bindend, en het zou nog een zonde zijn om nog een onrechtvaardige echtscheiding te krijgen. Als de vrouw hertrouwde na de dood van de eerste man, is er geen reden om haar onrein te noemen; de onreinheid heeft dus alleen betrekking op haar eerste man en daarom kan de eerste man haar niet terugnemen.

5. De eerste echtgenoot hield op haar echtgenoot te zijn en werd haar voormalige echtgenoot. Ze hielden

op "één vlees" te zijn en werden "één vlees" met degene met wie ze trouwden. Ze waren niet meer getrouwd met de eerste "in Gods ogen".

Als je leert dat gescheiden mensen nog steeds getrouwd zijn in



"Gods ogen", dan zeg je dat gescheiden mensen van seksuele relaties kunnen genieten zonder te hertrouwen. Dit is gevaarlijk onderwijs en kan alleen maar leiden tot ontucht. God ziet gescheiden mensen niet als nog steeds getrouwd.

Mozes probeerde met deze voorschriften te voorkomen dat deze praktijk te haastig of te algemeen zou worden. Later, in de tijd van Christus, misbruikten de Joden deze passage alsof het echtscheiding tot een rechtvaardige daad maakte, zelfs om "elke reden". Ze gebruikten de passage in Deut. 24 om het scheiden van hun vrouwen om "elke reden" te rechtvaardigen (Matt. 19). Er ontstond veel onenigheid over wat "enige onreinheid" eigenlijk was - een onenigheid die Jezus gezaghebbend beantwoordde.

In de tijd van Christus waren er twee scholen die over deze kwestie dachten. De school van Shammai zei dat echtscheiding alleen geoorloofd was bij ontucht (onzedelijkheid), en de school van Hillel zei dat deze passage alle echtscheidingen voor "elke reden" geoorloofd maakte. Wanneer onoprechte mensen mazen in de wet zoeken in plaats van rechtvaardigheid, dan is het gebruikelijk om rechtvaardige voorschriften misbruikt te zien worden voor goddeloze doeleinden.

Het is duidelijk dat God onrechtvaardige echtscheiding haatte, zelfs in het Oude Testament. In Maleachi 2:16 zegt God dat Hij "het wegdoen haat". Vers 15 vertelt ons dat God godvruchtig zaad zoekt, dat door echtscheiding wordt vernietigd. Het is verschrikkelijk om de vernietiging van kinderen te zien als gevolg van het goddeloze egoïsme van ouders bij echtscheiding

en hertrouwen. Wat God toestond om de reinheid en harmonie van het huwelijk te bewaren, misbruikte en gebruikte de mens om verraderlijk met de bruid van zijn jeugd om te gaan.

## ■ ECHTSCHEIDING WEGENS OVERSPEL

Het is onmogelijk om precies te zeggen wanneer echtscheiding voor het eerst werd toegestaan in plaats van steniging voor overspel. Het kan begonnen zijn door barmhartige echtgenoten die hun vrouw wilden wegdoen onder de bepaling van Deut. 24 in plaats van bekend te maken dat ze overspel hadden gepleegd, wat de dood zou eisen. Dit lijkt het geval te zijn met Jozef in Matteüs 1:19. In de kwestie van echtscheiding wegens overspel veroordeelt God niet de beledigde partij, maar zijn woede over de echtscheiding is gericht op de beledigende partij. Het is mogelijk dat Deut. 24 oorspronkelijk een optie was voor barmhartige echtgenoten of moeilijk te bepalen gevallen.

Het maakt niet uit wanneer het begon, feit is dat het begon. We zullen zien dat God het goedkeurde en zelfs zelf gebruikte in de omgang met Israël.

**"En ik zag, toen ik haar om al de oorzaken, waardoor Israël overspel pleegde, had weggedaan en haar een scheidbrief had gegeven; nochtans vreesde haar verraderlijke zuster Juda niet, maar ging en speelde ook de hoer." Jer. 3:8**

Echtscheiding lijkt al vroeg in de geschiedenis van Israël, lang voor het verhaal van Maria en Jozef, in de plaats te zijn gekomen van steniging; we zien namelijk Gods voorbeeld van echtscheiding van Israël wegens geestelijk overspel (Jer. 3:8). God accepteerde dit duidelijk als vervanging voor steniging. Als Jozef in strijd met Gods Wet had gehandeld, dan zou hij daarvoor niet "rechtvaardig" zijn genoemd. We zullen zien dat Jezus de laatste stempel van goedkeuring

geeft aan

echtscheiding voor seksuele zonde, in plaats van steniging.

Waarschijnlijk werd steniging later als hoogste straf toegestaan, maar als de beledigde persoon genade had, kon hij in plaats daarvan gewoon van de dader scheiden.

Het was een "gegeven" dat overspel de beledigde partij een vrijbrief gaf om het huwelijksverbond te verbreken (door steniging of echtscheiding). Dit feit wordt in de Bijbel nooit betwist. Als de echtgenoot geen steniging van zijn ontrouwe vrouw eiste, dan toont het bewijs dat echtscheiding was toegestaan. Als de vrouw in Deut. 24 was weggenomen wegens overspel, dan zou Mozes zich geen zorgen maken over haar correcte wegneming, haar recht op hertrouwen of haar verontreiniging door het tweede huwelijk. Ze zou al verontreinigd zijn door haar zonde en op dat moment gestenigd zijn.

Het is een feit waar we mee om moeten gaan, dat echtscheiding een bijbels concept is dat door God wordt toegestaan en zelfs gebruikt wanneer seksuele zonde het huwelijksverbond heeft ontsierd. Alle echtscheiding wordt veroorzaakt door zonde; maar alle echtscheiding is niet zondig. Zonder zonde zou er geen echtscheiding zijn; maar omdat zonde een realiteit is, is echtscheiding soms een noodzaak. God haat echtscheiding, omdat God haat wat echtscheiding veroorzaakt; maar God zondigde niet toen Hij van Israël scheidde. In het geval van Maria en Jozef zegt de Bijbel: ***"Jozef, haar man, was een rechtvaardig man en wilde haar niet tot een openbaar voorbeeld maken. (Matt. 1:19).***

Seksuele zonde, wanneer er berouw van getoond werd, vereiste geen echtscheiding, maar stond echtscheiding toe. Maar als de seksuele zonde zonder berouw werd voortgezet, was echtscheiding een rechtvaardig alternatief voor een leven met een hoer. Als barmhartigheid

aan de overtreder wordt getoond, en ze worden niet ter dood gebracht; dit weerhoudt de beledigde partij er niet van om te hertrouwen. Ze zijn door de wet niet verplicht om zich te verzoenen, omdat het overspel die verplichting aan het huwelijksverbond verbrak. De aanklacht van overspel werd altijd geplaatst op het hoofd van degene die het huwelijk verbrak, of dat nu was door seksuele zonde of door onrechtvaardige echtscheiding en hertrouwen. Dit wordt duidelijk gemaakt door Christus, zoals we zullen zien. Het is zondig om je partner te verlaten omdat je iemand anders wilt. Het is zondig om je partner weg te doen omdat je zijn manieren zat bent; maar het is rechtvaardig om je partner weg te doen omdat hij volhardt in seksuele zonde.

In de Bijbel wordt ervan uitgegaan dat wanneer echtscheiding is toegestaan, het recht om te hertrouwen bestaat. De Farizeeën wisten dit, want toen ze Christus ondervroegen, vroegen ze alleen of echtscheiding geoorloofd was. Ze vroegen niet of hertrouwen geoorloofd was, omdat ze wisten dat wanneer echtscheiding geoorloofd is, hertrouwen voor de onschuldige partij ook geoorloofd is -- net zoals het zou zijn geweest als de overtreder gestenigd was in plaats van gescheiden.

## ■ DE VROUW VAN SAMARIA

De "vrouw bij de put" met wie Jezus sprak, was vijf keer getrouwd en gescheiden geweest; en leefde nu ongetrouwd met een man. Hoe was de laatste situatie anders? Het was geen huwelijk! Jezus zelf zei: "Gij hebt vijf echtgenoten gehad en hij die gij nu hebt, is uw echtgenoot niet". De eerste vijf waren wettige

huwelijken, waarbij de seksuele relatie wettig was; maar de laatste was een seksuele zonde en niet wettig. De laatste situatie zou geen scheidingswet vereist hebben, maar de andere wel. De



De laatste situatie zou bastaardkinderen hebben opgeleverd, maar de eerste niet.

Hoogstwaarschijnlijk werd deze vrouw vijf keer weggestuurd door goddeloze egoïstische mannen. Nadat ze zo vernederd en onteerd was, leefde ze gewoon ongehuwd met de laatste. De kans is groot dat ze nooit ontrouw is geweest aan een van haar echtgenoten, maar onrechtmatig werd weggedaan: haar echtgenoten gebruikten Deut. 24 als hun excuus. Ongetwijfeld zou ze na vijf huwelijken een stigma hebben gedragen, maar de huwelijken waren nog steeds huwelijken, niet alleen ontucht, zoals het laatste. Deze situatie illustreert het misbruik van Deut. 24 ten tijde van Christus.

## ■ GOD EN ISRAËL

God scheidde van Israël en vroeg haar daarna om terug te komen. Dit was wettig omdat ze in dit scenario niet opnieuw was getrouwd. Dit zou echt tot de Israëlitische mannen en vrouwen moeten hebben gesproken -- de mannen zouden nooit een ontrouwe vrouw hebben teruggenomen als ze met een nieuwe vrouw konden beginnen; en de vrouwen wisten dat ze nooit meer gewild zouden worden als ze ontrouw waren.

Gods voorbeeld door Hosea is op deze manier ook een krachtige boodschap aan Israël. Het was ongehoord! God gaf het verbijsterende voorbeeld van vergeving en verzoening, zelfs aan een overspelige vrouw! God heeft ons dit voorbeeld gegeven: 1. De daad van wettige echtscheiding en  
2. Als er berouw is vóór het hertrouwen met een ander; vergeving en verzoening van het eerste

huwelijk. **Merk echter op dat God niet verplicht was om Israël terug te nemen, en dat ook niet kon als ze zich niet bekeerde.**

## ■ EZRA EN NEHEMIA

Velen gebruiken de situatie in Ezra en Nehemia om te leren dat we hertrouwde personen moeten scheiden, maar deze passage is niet in hun voordeel. In Ezra en Nehemia waren Israëlieten getrouwd met ongelovigen (heidenen). Deze vermenging met ongelovigen was een grote oorzaak voor afvalligheid, en was daarom verboden, behalve bij bepaalde gelegenheden (Deut. 21:10-13 vergelijk met Deut. 7:3, en Josh. 23:12,13).

Deze mensen waren aan het trouwen met buitenlanders die geen proselieten waren. Ezra en Nehemia lieten hen deze buitenlandse vrouwen wegdoen. Zoals we weten (en we zullen er later meer over spreken), is het in het Nieuwe Testament zo dat als iemand getrouwd is met een ongelovige, hij NIET om die reden moet scheiden, maar moet proberen hem te winnen. Dus waar we in het Oude Testament het gebod hadden om te scheiden, hebben we in het Nieuwe Testament het gebod om bij elkaar te blijven omwille van de kinderen en het winnen van de verloren partner (I Kor. 7). Dit is belangrijk om te onthouden als we onze studie voortzetten. In het Nieuwe Testament worden gelovigen, net als in het Oude Testament, niet geacht met ongelovigen te trouwen. Als dit toch gebeurt, is er geen sprake van gedwongen echtscheiding, maar van berouw van de kant van de gelovige - die nu eerst trouw moet zijn aan Christus, zelfs als hij de ongelovige verliest - zie I Kor. 7.

Het is belangrijk om op te merken dat alle wetten en regels die we zojuist behandeld hebben voor Gods verbondsvolk waren; niet voor niet-Joden,

onbesnedenen, ongelovigen. De harten van de ongelovigen waren zeker harder en onwetender dan die van Gods uitverkoren volk.

## BEKIJK

1. Omdat de realiteit van de zonde in de gevallen mens het huwelijk aantastte, was Gods ideaal niet langer volledig mogelijk.
2. God heeft wetten opgesteld die laten zien wat we rechtvaardig kunnen doen als er zonde gebeurt.
3. Voor overspel was het altijd rechtvaardig om het huwelijksverbond te ontbinden, door steniging of door echtscheiding.
4. Een rechtvaardige echtscheiding gaf toestemming voor een rechtvaardig hertrouwen.
5. Echtscheiding voor de "kwestie van naaktheid" met de De scheidingsakte liet de partijen vrij om te hertrouwen.
6. Onrechtvaardige echtscheiding (misbruik van Deut. 24) zou mensen verplichten om berouw te tonen en zich te verzoenen.
7. Of het nu volgens Mozes' bedoelingen was, of in strijd met zijn bedoelingen, hertrouwen na echtscheiding, zoals ingesteld in Deut. 24, was nog steeds een bindend huwelijk, en kon alleen verbroken worden door een andere echtscheiding of door de dood.
8. Als het hertrouwen eenmaal had plaatsgevonden, kon het eerste huwelijk nooit meer rechtvaardig verlengd worden - dit was ten strengste verboden. God had alle echtscheidingen strikt kunnen verbieden, maar koos ervoor om dat niet te doen.
9. Volgens de Wet van God zou alles waar de doodstraf op stond (zoals afvalligheid) ook de onschuldige persoon vrijstellen om te hertrouwen, vanwege de dood van de partner. We zagen ook dat een vrouw weg kon gaan als de man, door een andere vrouw te nemen, haar voorzieningen verminderde - dat wil zeggen zijn deel van het

huwelijksverbond niet nakwam.

## 5

### *Wat leerde Jezus?*

Als we naar het Nieuwe Testament gaan met een beter begrip van de Wet van God, denk ik dat het gemakkelijker zal zijn om te begrijpen wat Jezus onderwijst en waarom sommigen verbaasd waren. Door hun dubbele motieven hadden de mensen de ware bedoeling van de wet niet herkend, maar waren ze verstrikt geraakt in misvattingen. Het is gebruikelijk voor zondige mensen om mazen in de wet te zoeken om hun zondige verlangens te vervullen zonder dat ze er zo slecht uitzien als ze zijn. De religieuze leiders van Jezus' tijd waren verdeeld over deze kwestie van echtscheiding. De Joden waren over het algemeen erg loslippig in het gebruik van wat zij als hun achterpoortje beschouwden -- Deut. 24. Zij interpreteerden Deut. 24 zo dat ze om "elke reden" van hun vrouw konden scheiden, zolang ze haar maar een echtscheidingsbrief gaven. Ze waren verkapte overspeligen via legale kanalen. Ze rustten in hun misbruik van de "letter" van de Wet, in plaats van ernaar te streven de "geest" van de Wet te

gehoorzamen.



Een nauwkeurige en grondige bestudering van het Nieuwe Testament zal onthullen dat Jezus niet onderwijst in strijd met Gods Wet, maar deze alleen maar interpreteert in de ware geest en in het ware licht, terwijl hij valse concepten weerlegt die waren ontstaan. Dit is erg belangrijk, omdat er mensen zijn die onderwijzen dat de Koninkrijkswetten van Jezus aantonen dat de Wet van Mozes onjuist is. Deze valse leer was een van de belangrijkste leerstellingen van de gnostiek. De Gnostici geloofden dat de God van het Oude Testament en Schepper van het materiële universum een slechte God was, en niet dezelfde als de Vader van Jezus Christus. Ze namen dit standpunt in omdat ze verkeerd begrepen dat Jezus in strijd met het Oude Testament onderwees. Ze namen aan dat de slechte God leerde dat je mocht scheiden, maar dat de goede God leerde dat dat niet mocht. De slechte God gebod doden en oordelen, maar de goede God onderwees liefde, genade en pacifisme; etc.

De Gnostici waren kettters, en dat geldt ook voor iedereen die aanneemt dat Jezus onderwijst in strijd met Zijn eigen geïnspireerde Woord. Ze vergeten duidelijk dat Jezus de Logos (Woord) van God was die vlees werd, en dat het Jezus was die Mozes inspireerde om te schrijven wat Hij schreef. Ze vergeten dat de Wet van Mozes (de Wet van God) de eerste twaalf jaar na Pinksteren voor iedereen de kerkstandaard was, en dat de morele Wet op de harten van de mensen geschreven moest worden als basis voor het Nieuwe Verbond, enz. enz. "De Wet van Mozes" was de Schrift waar Paulus het over had toen hij zei in **2Tim. 3:16 Alle Schrift is ingegeven door God en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing in de rechtvaardigheid:**

**17 Opdat de mens Gods volkomen zij, door en door toegerust tot alle goed werk.**

Jesus kwam om de Geest en de Rechtvaardigheid van de Wet te rechtvaardigen en om misvattingen te corrigeren; maar niet om Zijn eigen Wet te corrigeren:

■ **Matt. 5:17-20,**

**"Denk niet dat ik gekomen ben om de wet of de profeten te vernietigen: Ik ben niet gekomen om te vernietigen, maar om te vervullen\* . Want voorwaar, Ik zeg u: Totdat hemel en aarde voorbijgaan, zal er niet één jota of één tittel van de wet verdwijnen, totdat alles vervuld is. Wie dan één van deze kleinste geboden overtreedt en de mensen zo leert, die zal de minste genoemd worden in het koninkrijk der hemelen; maar wie ze doet en leert, die zal groot genoemd worden in het koninkrijk der hemelen. Want Ik zeg u, dat, tenzij uw gerechtigheid de gerechtigheid der schriftgeleerden en der farizeeën overtreft, gij in geen geval zult ingaan in het Koninkrijk der hemelen."**

Het deel van de wet dat in Christus werd weggedaan, was het deel dat werd vervuld, met inbegrip van alle typen en schaduwen. De morele aspecten van de wet werden overgenomen en opgenomen in de Wet van Christus - en op onze harten geschreven als de basis van het Nieuwe Verbond. De Farizeeën en Schriftgeleerden beoefenden alleen uiterlijke conformiteit aan geaccepteerde normen die door hun collega's en gangbare interpretaties van die tijd waren opgesteld. Zij hadden over het algemeen geen "hartheiligheid" die Gods wil nastreefde, maar deden wat de mensen konden zien (voor persoonlijk voordeel), en niet meer (Matt. 23). Tenzij

\* Dit is hetzelfde Griekse woord dat gebruikt wordt in Romeinen 8:4, "Opdat de gerechtigheid van de wet in ons vervuld zou worden, die niet naar het vlees, maar naar de Geest wandelen."

je een hart hebt om Gods wil te zoeken en te doen, in plaats van mazen in de wet te zoeken, zul je het Koninkrijk van Christus niet binnengaan! Jouw gerechtigheid moet de gerechtigheid van de Schriftgeleerden en Farizeeën overtreffen. Je moet ernaar streven om de "geest" of "bedoeling" van God's morele Wet te gehoorzamen, en niet alleen uiterlijke overeenstemming met de "letter" van de Wet hebben.

■ **Matt. 5:21-22,**

**"Gij hebt gehoord, dat van oudsher gezegd is: Gij zult niet doden; en wie doden zal, zal in gevaar zijn voor het oordeel; maar Ik zeg u, dat wie zonder oorzaak boos is op zijn broeder, in gevaar zal zijn voor het oordeel; en wie tot zijn broeder zal zeggen: Raca, zal in gevaar zijn voor de raad; maar wie zal zeggen: Gij dwaas, zal in gevaar zijn voor het hellevuur."**

Merk op dat hij zegt, en nog vele malen zal zeggen: "Gij hebt gehoord dat er gezegd is..."; en niet: "Er staat geschreven", zoals hij deed toen hij met Satan sprak (Matt. 4). Jezus heeft te maken met misvattingen. Ze dachten dat omdat de wet zei: Gij zult niet doden, ze alles konden doen behalve doden. Dit kwam omdat ze niet op zoek waren naar Gods wil, maar naar een manier om hun onrechtvaardigheid te rechtvaardigen. Luister naar Leviticus 19:18: "Gij zult u niet wreken en geen wrok koesteren tegen de kinderen van uw volk, maar gij zult uw naaste liefhebben als uzelf: Ik ben de HEER." Is dit niet interessant! Als je de rest van wat Jezus in de verzen 23-26 over dit onderwerp zegt leest, dan zie je dat hij eenvoudigweg de Wet van Mozes uit het Oude

Testament onderwijst en toepast in het juiste licht.

■ **Matt. 5:27-28,**

**"Gij hebt gehoord, dat van oude tijden gezegd is: Gij zult niet echtbreken; maar Ik zeg u: Een ieder, die een vrouw aanziet om haar te begeren, heeft in zijn hart reeds echtbreuk met haar gepleegd."**

De schriftgeleerden hadden slechts één aspect van het plegen van overspel benadrukt, maar ze vergaten: "Gij zult de vrouw van uw naaste niet begeren." Jezus onderwijst de heiligheid van het hart, wat de "geest" of "gerechtigheid" van de wet is. Hij maakt de wet niet ongeldig, maar stelt de wet vast (Romeinen 3:31). Let op de waakzaamheid die hij wil dat we hebben tegen de zonde. Hij heeft het over het oog uitsteken, de voet afhakken, enz. Nu zijn we het er allemaal over eens dat dit niet letterlijk genomen moet worden, maar we moeten datgene uit ons leven amputeren waardoor we tegen God zondigen. Onze ogen en handen zijn passief, niet actief in zonde. Zij hebben geen schuld. Ons hart is het probleem. Als ons hart God zoekt, zullen we de zonde met dezelfde waakzaamheid vermijden als wanneer we het oog uitplukken. OPMERKING: Zoals Jezus de baldadige blik overspel noemt, zo laat hij vervolgens zien dat scheiden en hertrouwen zonder voldoende reden technisch gezien ook overspel is. Als een man zijn vrouw wegstuurt met een scheidingsbrief, maar niet met het oprechte verlangen om God te behagen, en niet vanwege een voldoende "naaktheid", zoals Mozes in gedachten had, dan is dat gewoon overspel langs juridische weg.

■ **Matt. 5:31-32,**

**"Er is gezegd: Wie zijn vrouw zal wegdoen, laat hij**

**haar een scheidbrief geven.**



**Ik zeg u: Een ieder die zijn vrouw verlaat, behalve om hoererij, pleegt overspel met haar; en een ieder die haar trouwt, die gescheiden is, pleegt overspel.**

Dit onthult de losse houding van de Joden ten opzichte van echtscheiding. "Als je van je vrouw af wilt, geef haar dan gewoon een scheidingsbrief" -- geen probleem. Jezus leert ons dat het scheiden van je echtgenoot, wanneer deze het huwelijk niet heeft geschonden door immoraliteit, er technisch gezien voor zorgt dat het hertrouwen dat hieruit voortvloeit overspelig is. Een vrouw trouwen die niet vrij is van haar eerste huwelijksverplichting is overspelig - waarom? De scheiding was een misbruik van de Wet en daarom heb je geen echte vrijheid verworven in de ogen van de Wetgever - God Almachtig. Zij en haar man zouden berouw moeten hebben en zich moeten verzoenen, en jij weerhoudt haar van verzoening; daarom help je het huwelijk te breken. Als de scheiding te wijten is aan ontucht, dan is het hertrouwen niet overspelig, omdat de ontucht echt het huwelijk en de verzoeningsplicht verbrak.

Het lijkt erop dat Jezus de "naaktheid", waarvan God zei dat die nodig was om de scheidingswet toe te staan, definieert met het woord "ontucht". Hij beslecht de controverse met een gezaghebbend antwoord en geeft de juiste interpretatie van Gods Wet over dit onderwerp. Hij zegt niet: "behalve overspel", maar "behalve ontucht" - porneia: wat allerlei soorten immoraliteit omvat: Morele perversie, incest, homoseksualiteit, prostitutie, overspel, bestialiteit, enz. Hij lijkt te zeggen dat de enige "kwestie van naaktheid" die God accepteert als voldoende grond voor echtscheiding morele of

seksuele onreinheid is, die zou vallen onder de

classificatie van ontucht en daarom een verbreking van het huwelijksverbond zijn. God zou absoluut niet akkoord gaan met "elke oorzaak", zoals de Joden deden als hun interpretatie van de "kwestie van naaktheid". Jezus geeft dus de oorspronkelijke bedoeling van Gods Wet weer en stelt Mozes in het gelijk. **In onze tijd gebruiken we hetzelfde Griekse woord om over naaktheid te spreken als we het over "pornografie" hebben - van het Griekse "porneia".**

Omdat Sjammai en Hillel precies dit punt betwistten dat Jezus aan de orde stelt; en omdat Rabbi Sjammai Mozes' "kwestie van naaktheid" interpreteerde met het woord "ontucht"; is het dan niet vanzelfsprekend om te zien dat Jezus' gebruik van "ontucht" in dezelfde controverse met dezelfde mensen hetzelfde doel heeft? Wat zou Jezus anders doen dan de juiste interpretatie van het Woord van God geven?

Wat als een godvruchtige man met een goed getuigenis hard had gewerkt om godvruchtige kinderen op te voeden; maar na verloop van tijd begon zijn vrouw tekenen van morele perversie te vertonen. Ze begon drugs te gebruiken, liep schaamteloos onbescheiden door het huis, gebruikte schuttingtaal, bekeek pornografie (TV, internet, tijdschriften), kledde zich schaars en toonde zich in het openbaar, liet haar haar piekeren, gebruikte steeds meer make-up, -- misschien had ze een tatoeage of piercing, enz. enz. Nu kan niets van dit alles worden geclassificeerd als "overspel"; en er is misschien geen andere individuele man met wie ze iets heeft; maar het kan worden geclassificeerd als immoraliteit of "porneia", omdat ze in haar hart een hoer is geworden en zichzelf in zekere zin heeft

geprostitueerd in de maatschappij in het algemeen. Een godvruchtige echtgenoot zou deze vrouw uit zijn huis moeten zetten en weg van zijn kinderen. Als een

Als een vrouw naar een bar zou gaan, zich onzedelijk zou kleden en met andere mannen zou dansen, zou ze niet van overspel beschuldigd kunnen worden, maar ze is wel schuldig aan onzedelijkheid en schendt het huwelijksverbond. Als een vrouw in opstand zou komen tegen haar man en een baan zou nemen als serveerster in een topless bar, zou ze in dit geval niet kunnen worden beschuldigd van overspel, maar ze schendt wel degelijk het huwelijksverbond door middel van onzedelijkheid - een "kwestie van naaktheid" en morele ontucht.

In Zijn verklaring sanctioneert Jezus de praktijk van echtscheiding wegens onzedelijkheid, in plaats van alleen steniging; en plaatst ook echtscheiding om andere redenen in het juiste licht. Degenen die gewoon een andere vrouw wilden, gebruikten Deut. 24 als een achterpoortje; ze richtten zich alleen op de "toestemming" die Mozes gaf, niet op Gods houding ten opzichte van de daad. Jezus zei dat een onrechtvaardige scheiding de twee verplichtte om zich te verzoenen, en terwijl ze verplicht waren om zich te verzoenen, was hertrouwen voor één van beiden overspelig. Volgens Jezus moest Deut. 24 alleen gebruikt worden voor zaken die ernstig genoeg waren om onder "ontucht" of "hoererij" te vallen. Dit kon een aantal andere dingen inhouden dan overspel. Het Hebreeuws stond echtscheiding toe voor een "kwestie van naaktheid", zoals we eerder zagen -- Jezus gebruikt het woord "porneia", dat een breed scala aan onreinheid van vele soorten omvat. Jezus' belangrijkste punt aan het adres van de Joden was dat het scheiden van iemands echtgenoot om de uitdrukkelijke reden dat hij of zij met een ander trouwde, en niet vanwege voldoende kwaad in de

echtgenoot, overspelig was en een verkeerd gebruik van de Wet van God.

***"Wie zijn vrouw wegdoet om een ander te krijgen, pleegt overspel langs legale weg en wie de weggestane vrouw trouwt, pleegt overspel."***

In plaats van verder te gaan met de Bergrede om verder te laten zien dat Jezus de wet niet verandert, maar juist toepast (zie onze preken serie "De Bergrede"), gaan we verder met Zijn andere onderwijs over het huwelijk. In Matteüs 19 komen enkele Farizeeën Jezus op de proef stellen met een vraag over een controverse over Deut. 24.

■ **Matt. 19:3,**

**"Ook de Farizeeën kwamen tot Hem, Hem verzoekende, en tot Hem zeggende: Is het een man geoorloofd zijn vrouw te verstoten om iedere reden?"**

Merk op dat ze niet vroegen of "echtscheiding" geoorloofd was, maar of "echtscheiding om elke reden" geoorloofd was. Jezus vertelt hen vervolgens dat hun verkeerde ideeën te wijten waren aan het negeren van Gods volledige raad in de Wet en Zijn bedoelingen met de Wet. Hij vertelt hen ook welke "**reden**" rechtmatig was.

De Farizeeën, die alleen bezorgd waren over uiterlijke conformiteit en doen wat zij wilden, hadden zich gericht op Duet. 24 als het "wettig" maken van echtscheiding en hertrouwen om "elke reden". Zij stonden het eigenlijk toe dat mannen hun vrouwen wegstuurden voor het verbranden van hun eten; een slecht humeur; of omdat ze iemand zagen die ze leuker vonden. We hebben het al gehad over de twee scholen van Shammai en Hillel, die dit punt betwistten. Jezus toont de Farizeeën hun fout door hen mee te nemen naar Genesis om hen te laten zien wat God bedoelde - Zijn oorspronkelijke bedoeling.

Velen missen het punt dat Genesis ook deel uitmaakt van de Wet van Mozes -- maar niet het deel waar zij naar keken. Iemand die werkelijk God's wil wil weten kijkt naar de hele Raad van God, niet alleen naar de Wet van Mozes.



hun vermeende "bewijstekst" of "maas in de wet".

Toen Jezus hen vroeg wat Mozes gebod, gingen ze direct naar Deut. 24 in plaats van Genesis -- dit toonde hun kernprobleem aan. Ze namen de ene passage op zichzelf zonder het temperende aspect van de andere. Dit is waar de meeste mensen zich vandaag de dag ook in vergissen. Op deze basis onthult Jezus de reden waarom Mozes echtscheiding tolereerde: omdat de mensen zondig en hardvochtig waren in hun gevallen staat. De trots van de Joden werd sterk aangetast door het feit dat hun rechtvaardiging voor hun echtscheidingen gebaseerd was op een deel van de Wet dat niet gegeven was als rechtvaardige norm, maar als een beperking en regulering voor de gevallen zondige mens. De Wet was gegeven omdat de mensheid nu een gevallen ras was en de Wet vertelde leiders wat ze moesten doen als er zonde gebeurde -- hoe ze rechtvaardig moesten omgaan met zonde en de gevallen samenleving.

Op basis van de redenering van de Farizeeën zouden polygamie en concubinage ook rechtvaardig zijn; maar het feit dat de wet iets niet direct verbiedt, maakt het nog niet Gods eerste wil of een rechtvaardige standaard. Jezus maakt duidelijk dat degenen die het Koninkrijk van Christus binnengaan niet zullen vragen: "Wat kan ik ermee doen?" maar: "Wat behaagt God?" Dit zorgde ervoor dat monogamie weer de regel werd voor christenen in het Nieuwe Testament.

■ **Matt. 19:4-6,**

**"En Hij antwoordde en zeide tot hen: Hebt gij niet gelezen, dat Hij, Die hen in den beginne gemaakt**

**heeft, hen mannelijk en vrouwelijk gemaakt heeft, en gezegd heeft: Daarom zal een man vader en moeder verlaten, en zal zich aaneenkleven met zijn vader en moeder.**

**aan zijn vrouw, en zij zullen één vlees zijn? Daarom zijn zij niet meer twee, maar één vlees. Wat God samengevoegd heeft, laat de mens het niet scheiden.**

Hier brengt Jezus hen naar het deel van de Wet dat ze negeerden. ALLE KETTERIJ KOMT VOORT UIT HET PARTIJDIG DOORZOEKEN VAN DE SCHRIFT.

Genesis laat Gods oorspronkelijke bedoeling zien; maar Deuteronomium vertelt ons welke rechtvaardige stappen we moeten nemen als er zonde gebeurt. Een oprecht mens die Gods oorspronkelijke bedoeling begreep, zou nog steeds gebruik moeten maken van Deut. 24 om de reinheid in zijn eigen leven te handhaven - als zijn vrouw betrapt werd op een of andere vorm van onzedelijkheid - of als er een geheim uit het verleden ontdekt werd. Het zou onjuist zijn om aan te nemen dat iedereen die gebruik maakte van Deut. 24 dit deed om zondige redenen. Sommigen hebben ten onrechte beweerd dat Jezus ons terugbracht naar de "Wet van Eden" omdat hij Genesis citeerde. Jezus toont hen de "oorspronkelijke bedoeling"; maar herstelt niet de "Wet van Eden". Wat God in Eden sprak was nooit "ongedaan gemaakt"; maar nu de mens gevallen was, moest er met de zonde afgerekend worden. Jezus spreekt verder over "ontucht", "echtscheiding" en "hertrouwen", die geen van alle in de "Wet van Eden" voorkwamen. Nadat hij Genesis heeft geciteerd, zegt hij: "En ik zeg u...", om vervolgens te spreken over dingen die niet in Genesis werden behandeld. Jezus begreep dat de Wet een noodzakelijke en rechtvaardige manier was om met de gevallen mens om te gaan - een dynamiek die in Eden niet bestond.

Ik heb sommigen horen zeggen: "Wat God heeft verbonden, kan niemand scheiden!" Maar dit is gewoon niet waar. Dit is hetzelfde als zeggen, "geen mens kan zondigen"; alleen omdat God zei dat het niet mocht. Jezus zei, "laat niet

man uit elkaar haalt", zei twee dingen: 1. Laat de mens geen onzedelijkheid begaan en zo de noodzaak van echtscheiding veroorzaken; en 2. Laat de mens niet scheiden om iets minder dan onzedelijkheid. Laat niemand scheiden om iets minder dan onzedelijkheid. Scheid niet totdat God zegt dat je moet scheiden! God verordende HOE te scheiden door steniging of echtscheiding, die Hij zelf gebruikte toen de zonde het huwelijksverbond verbrak.

Jezus heeft een Nieuw Verbond met de mens gesloten. Als we trouw geloven en volgen, zullen we gered worden; maar als we rebelleren en ons van Christus afkeren, is Hij niet verplicht of gebonden om zijn deel van het verbond na te komen! Hij is niet verplicht om mij te behouden als ik het verbond schend. In de verlossing heeft God verbonden en in principe zegt Hij: "Laat de mens niet scheiden"; maar het is nog steeds mogelijk dat ik in opstand kom en verbreek wat God heeft verbonden. Hoe verrassend is het dat zo velen die tegen de "eeuwige zekerheid" leer in de verlossing zijn - omdat "als we het verbond verbreken, God niet gebonden is om ons te houden" - zich omdraaien en het tegenovergestelde leren van het verbond in het huwelijk - dat wil zeggen dat beiden levenslang aan het verbond gebonden zijn, zelfs als er één het verbond verbreekt.

Echtscheiding is niet Gods wil, net zoals immoraliteit niet Gods wil is -- maar wanneer er zonde plaatsvindt, is echtscheiding soms een noodzaak - een door God voorgeschreven stap. Herinner je je het voorbeeld dat God ons gaf met Israël, in het zoeken naar de overtreder? Jezus maakte dit voorbeeld niet tot wet, maar het is Gods volmaakte wil dat wij de zondaar

proberen te winnen. God scheidde van Israël vanwege voortdurende immoraliteit. Hij probeerde haar terug te winnen, maar kon haar pas terugnemen als ze zich bekeerde. Jezus eiste niet dat de beledigde partij de overtreder het hof zou maken. Dat zou een zeer hoge graad van barmhartigheid en liefde zijn, die niet werd geëist, maar uitgebeeld. Jezus en Mozes

(Gods geïnspireerde wetgever) zijn het er volledig mee eens dat echtscheiding en hertrouwen zijn toegestaan voor onzedelijkheid - wat meer omvat dan alleen overspel; maar ook "zaken van naaktheid" of ontucht en perversie.

■ **Matt. 19:7-9,**

**"Zij zeiden tot hem: Waarom heeft Mozes dan bevolen een scheidbrief te geven en haar weg te doen? Hij zei tegen hen: Mozes heeft u vanwege de hardheid van uw hart uw vrouwen laten wegdoen, maar van het begin af was dat niet zo. En ik zeg u: Een ieder, die zijn vrouw wegdoet, tenzij om hoererij, en een ander huwt, die pleegt echtbreuk; en een ieder, die haar huwt, die weggedaan is, die pleegt echtbreuk. Zijn discipelen zeiden tot hem: Als het geval van de man zo is met zijn vrouw, is het niet goed om te trouwen. Maar Hij zeide tot hen: Alle mensen kunnen dit gezegde niet aannemen, behalve zij, aan wie het gegeven is. het, laat hem het ontvangen."**

Het nemen van een tweede vrouw (polygamie) werd in het Oude Testament nooit overspel genoemd. Maar een tweede vrouw nemen terwijl de eerste vrouw werd verwaarloosd, werd beschouwd als een reden voor echtscheiding en dus als een schending van het huwelijksverbond. Overspel is een misdaad tegen je partner door het huwelijksverbond te schenden - polygamie op zich deed dit niet. Daarom spreekt Jezus over overspel als wat deze hele transactie technisch gezien oplevert, omdat er sprake is van schending van het huwelijksverbond in strijd met de Wet van God. Jezus vertelt ons wat er gebeurt als Deut. 24 wordt

gebruikt om echtscheiding te rechtvaardigen om andere redenen dan wat God bedoelde - om een andere vrouw te krijgen of om uit het huwelijk te stappen.



onder verbondsverantwoordelijkheden. In Marcus 10 zien we dat dit overspel een misdaad tegen de eerste partner was door het verbreken van het huwelijk, zonder dat zij eerst schuldig waren aan het schenden van het verbond van het huwelijk door middel van onzedelijkheid. God's Wet gebruiken om een koers te dekken die gemotiveerd is door een goddeloos hart maakt de transactie niet rechtvaardig voor God, zelfs als het zo lijkt voor de mensen.

■ **Belangrijke punten met betrekking tot wat Jezus zei:**

1. Let op het verschil tussen het standpunt van de Farizeeën, "Mozes gebod", en Jezus' "Mozes leed" - Gods wijsheid koos ervoor om echtscheiding onder bepaalde omstandigheden toe te staan vanwege de hardheid van de harten van gevallen mensen.
2. Jezus stelt opnieuw de rechtmatigheid van echtscheiding wegens onzedelijkheid vast. Deze uitzonderingsclausule verwijst duidelijk naar zowel de echtscheiding als het hertrouwen; anders slaat Jezus nergens op. Er is geen manier om de uitzondering te scheiden van de hele strekking van de zin. Echtscheiding en hertrouwen, behalve voor hoererie, is overspel. Stellen dat wie zijn vrouw zal verlaten, ook al is het om ontucht, en met een ander zal trouwen, pleegt overspel. staat precies het tegenovergestelde van wat Jezus zei; maar velen onderwijzen dit als de interpretatie van Jezus' woorden!
3. Wat als de man zijn vrouw wegstuurde vanwege hoererie? Dan is het grammaticaal correct om te zeggen dat zijn hertrouwen niet overspelig was.

Waarom? Omdat de onzedelijkheid, die zijn verplichting aan het huwelijksverbond verbrak, al was begaan.

door de vrouw. Ze was niet gestenigd en dus uit beeld verwijderd, maar dit houdt hem niet gebonden. Hij mag de overspelige vrouw wegdoen en hertrouwen alsof ze gestenigd was. Dit is wat Deut. 24 leert - dat een geval van "naaktheid" of onzedelijkheid scheiding en hertrouwen toestaat zonder dat één van de partners gedood wordt.

4. Jezus maakt duidelijk dat niet iedereen het vermogen heeft om in afzondering te leven. We zullen zien dat Paulus dit in I Kor. 7 bevestigt. Degenen die de omgangstheorie onderwijzen, negeren dit basisprincipe van de Schrift en laten Jezus zichzelf tegenspreken door:
  1. Zeggen dat mensen onder alle omstandigheden single moeten blijven na een scheiding; en dan 2. Zeggen dat niet iedereen dit kan.
5. Echtscheiding en hertrouwen wordt alleen overspel genoemd als er een verplichting tot verzoening is en niet voldoende reden om gescheiden te zijn. Ze zijn gescheiden, maar ze zouden getrouwd moeten zijn. Ze hebben geen recht om gescheiden te zijn, dus hebben ze ook geen recht om te hertrouwen. De persoon die terecht en wettig gescheiden is, heeft toestemming om zonder zonde te hertrouwen.
6. Merk op dat Jezus niet de opvattingen van de discipelen over hertrouwen verandert, maar over echtscheiding. De discipelen zijn geschokt dat een man zich niet van een vrouw kan ontdoen alleen omdat ze haar niet bevalt. Ze waren duidelijk besmet door de gedachte van die tijd. Die gedachte was dat vrouwen overgeleverd waren aan de mannen, die haar om "elke reden" konden wegsturen. De Joodse mannen waren echtscheiding gaan zien als een geschenk van God

aan hen.

■ **WAT HEEFT JEZUS DAN VERANDERD?**

Aangezien de kerk niet de burgerlijke overheid is zoals het was

In het Oude Testament is steniging niet voor de kerk. We moeten ons hier realiseren dat "steniging" onder de Romeinse regering ook niet in de macht van de Joden was. Jezus geeft zijn goedkeuring aan echtscheiding (en niet alleen steniging) voor seksuele zonde en plaatst echtscheiding voor "elke reden" in het juiste licht - overspelig. Jezus maakte duidelijk dat Hem volgen betekent dat je moet leven naar wat rechtvaardig is; niet simpelweg naar wat op dit moment legaal is. Nu begrijpen we dat wellustig kijken overspel is. Nu weten we dat scheiden of hertrouwen zonder recht als overspel wordt geclassificeerd. We weten dat het haten van onze broeder moord in ons hart is. Monogamie is hersteld als Gods eerste wil voor het huwelijk.

Jezus interpreteerde en paste de morele wet juist toe. Hij legde de norm vast dat Zijn Koninkrijk gebaseerd is op het zoeken naar het goede, niet op het goedpraten van het verkeerde. Degenen die in Zijn Koninkrijk komen moeten zich bekeren van het zoeken naar een excuus voor hun zonde, en Gods wil nastreven met heel hun hart. In het Koninkrijk van Christus kun je niet langer "hardheid van hart" hebben, maar moet je je vijanden liefhebben en hen die berouw tonen vergeven (of niet vergeven worden). **In dit licht, en met dit begrip, kunnen twee gelovigen niet scheiden en nog steeds "twee gelovigen" zijn.** Het begaan van aanmatigende zonde kan je afsnijden van Gods genade en je ondergang bezegelen. Breng God niet in verzoeking. Echtscheiding vindt alleen plaats tussen gelovigen als één van hen afvallig wordt - wat gebeurt als zij zich tot zonde wenden. (Dit leidde ook tot scheiding in het Oude Testament - maar dan door steniging - Deut. 13:6-11).

Christenen moeten zoeken naar wat Christus verheerlijkt. Dit houdt soms echtscheiding in als je partner onzedelijk wordt; en soms ook hertrouwen (voor de broeder/zuster die niet de gave heeft om in het huwelijk te blijven).

vrijgezel en is vrijgesproken van elke verplichting tot verzoening). Nadat de zonde is begaan, verheerlijkt het Christus als we de Bijbelse verplichtingen met wijsheid en zorgvuldigheid doorwerken om de situatie tot rust te brengen en vrede te produceren (I Kor. 7). Als kerken hun plicht verzaken om mensen te helpen hun problemen bijbels te verwerken, worden de problemen alleen maar erger -- en moeilijker te ontrafelen. Gods Wet is Gods wijsheid om moeilijke zaken tot rust te brengen.

Het verheerlijkt Christus als Christenen tegen wie gezondigd is de berouwvolle zondaar vergeven en herstellen -- zelfs als het om immoraliteit in je partner gaat. Als God dit niet had gedaan, dan zou je voor altijd verloren zijn zonder hoop op verlossing. Elke keer dat je toegeeft aan het vlees of de dingen van de wereld **b e g e e r t**, pleeg je geestelijk overspel. Ben je niet blij dat God vergeeft als je berouw toont? In een bijbelse kerkelijke omgeving is er een gezagsstructuur om te helpen bepalen wat we moeten doen - of verzoening mogelijk of juist is en wat de voorwaarden voor verzoening zijn.

## ■ BEKIJK

1. Jezus onderwees niet in tegenstelling tot Mozes of zei niet dat Mozes een fout had gemaakt, maar rechtvaardigde Gods Wet door de ware bedoeling van de Wet te laten zien en de juiste interpretatie van "sommige onreinheden" of "naaktheid". Deze toestemmingen waren geen toestemming om te zondigen, maar "wat nu te doen" voorschriften, die bedoeld waren om problemen op te lossen die veroorzaakt waren door fouten en problemen van

mensen.

2. Jezus keurde echtscheiding voor seksuele zonden goed, in plaats van alleen steniging van de overtreder.



3. Jezus maakte duidelijk dat wanneer een echtscheiding vanwege onzedelijkheid plaatsvindt, het hertrouwen niet overspelig is.
4. Hoewel Jezus ons herinnerde aan Gods volmaakte ideaal, erkende en onderschreef Hij ook de wet (echtscheiding wegens ontucht), die te maken heeft met de zondige mens. We moeten naar het ideaal streven, maar als er zonde gebeurt, moeten we ook weten welke rechtvaardige stappen we moeten nemen om de situatie tot rust te brengen.
5. Jezus maakte duidelijk dat: Ook al heb je een scheidingsbrief gebruikt, er wordt nog steeds overspel gepleegd als je een huwelijk verbreekt en op onvoldoende gronden een ander huwelijk begint. De enige dingen die je verplichting aan het huwelijksverbond kunnen verbreken zijn de dood, onzedelijkheid, en Paulus voegt er afvalligheid aan toe (wat ook uit het Oude Testament komt).
6. Jezus verklaart dat niet iedereen de gave heeft om tevreden te blijven in de single staat. **OPMERKING:** Sommigen zeggen dat deze voorschriften alleen voor mannen golden en dat vrouwen niet op soortgelijke gronden konden scheiden. Maar Jezus sprak in Marcus 10 over het scheiden van mannen en het scheiden van vrouwen. Paulus spreekt hier ook over in 1 Kor. 7:12-15. We weten dat de Grieken en Romeinen vrouwen toestonden om van mannen te scheiden, en Adam Clarke stelt dat dit volgens de geschiedenis ook onder de Joden gebeurde (Zie zijn noot bij I Kor. 7:11). Dit lijkt erop te wijzen dat als een man de wet overtrad of afvallig was, zij waarschijnlijk kon scheiden door een beroep te doen op de autoriteiten. Polygamie was niet voldoende reden voor echtscheiding in het Oude Testament, maar afvalligheid en gebrek

aan steun wel, zoals we al eerder hebben aangegeven.

7. Sommigen leren dat de "uitzonderingsclausule" alleen van toepassing is op de echtscheiding, maar niet op het hertrouwen. Laat me je laten zien hoe dit onjuist kan zijn:
- A. Om het echt op hun manier te zeggen, zou je moeten zeggen: "Wie van zijn vrouw scheidt, behalve wegens ontucht, pleegt overspel; en wie van zijn vrouw scheidt wegens ontucht en daarna hertrouwt, pleegt overspel". Dit is de enige manier om te zeggen wat zij willen dat de woorden van Jezus betekenen.
  - B. Deze mensen geloven: "Wie van zijn vrouw scheidt wegens ontucht en hertrouwt, pleegt echtbreuk." Merk op hoe dit tegengesteld is aan wat Jezus eigenlijk zei: "Wie zijn vrouw verlaat, behalve om ontucht, en een ander trouwt, pleegt echtbreuk."
  - C. Zoals Jezus het zei, wijzigt de uitzonderingsclausule EEN persoon die TWEE dingen doet (scheiden & hertrouwen), wat EEN KEER overspel tot gevolg had, tenzij de EEN persoon het EERSTE deed (scheiden) voor de "oorzaak van hoererij". De uitzondering betekent dat de ÉÉN persoon niet ÉÉN KEER overspel pleegde toen hij de TWEE dingen deed. De Bijbel zegt niet dat echtscheiding alleen overspel is. De uitzonderingsclausule brengt je naar een nieuwe situatie met andere regels - dit geldt voor elke uitzondering bij elke wet.

## 6

### *Hoe begreep Paulus Jezus?*

Het is heel belangrijk dat een apostel, die de gedachten van Christus over onderwerpen als echtscheiding en hertrouwen volledig kende, commentaar geeft op deze kwestie. De geschriften van de apostelen zijn Schriftteksten, net zoals toen zij de woorden van Jezus schreven - "***De zwarte letters zijn net zo belangrijk als de rode.***

**I Kor. 7:1-5,**

**"Wat nu de dingen betreft waarvan gij mij schreef: Het is goed dat een man een vrouw niet aanraakt. Doch om hoererij te vermijden, laat iedere man zijn eigen vrouw hebben, en laat iedere vrouw haar eigen man hebben. Laat de man aan de vrouw de welwillendheid geven, en ook de vrouw aan de man. De vrouw heeft geen macht over haar eigen lichaam, maar de man; en evenzo heeft ook de man geen macht over zijn eigen lichaam, maar de vrouw. Bedriegt elkander niet, tenzij met toestemming**

Wat de Bijbel werkelijk leert over echtscheiding en  
hertrouwen

---

**voor een tijd, opdat gij u moogt geven.**

## **Vasten en bidden; en komt weer tezamen, opdat de satan u niet verleidt tot uw onreinheid."**

Het ware geloof zal nooit vragen: "wat kan ik ermee doen?"; maar "wat zal Christus verheerlijken?". We zijn gebonden om te leven door een nastrevenswaardig, gehoorzaam geloof, niet om alleen maar binnen een wet te passen. Paulus heeft het hier over het verheerlijken van Christus.

1. Het is goed om vrijgezel te zijn en Christus zonder afleiding te dienen. Dit wordt vele malen in dit hoofdstuk genoemd. De vroege christenen hechtten veel waarde aan "maagdelijkheid omwille van Jezus". Jezus zelf zei: "Wie in staat is om het te ontvangen, laat hem het ontvangen." Jezus en Paulus verklaren dat deze bekwaamheid een gave van God is en niet door kerkleiders aan mensen moet worden opgedrongen (Matt. 19:11; I Kor. 7).

2. Omdat niet iedereen deze alleenstaande staat kan ontvangen (tenminste nu nog niet); zegt Paulus dat ze moeten trouwen, zodat ze niet in ontucht worden getrokken door hun onvermogen om hun natuurlijke hartstochten en zwakheden te beheersen. Dit zal ook herhaald worden en is belangrijk om te onthouden met betrekking tot degenen die gescheiden zijn zonder kans op verzoening.

3. Paulus zei niet: "Laat iedere man zijn eerste vrouw hebben". Hoe zou dit een remedie kunnen zijn voor potentiële ontucht met diegenen van wie de eerste partner getrouwd was met iemand anders, ongelovig was of hen niet wilde? Het is duidelijk dat als God de deuren voor het huwelijk niet opent, Hij iemand zal onderhouden totdat Hij dat wel doet. Dit is geen

excuus voor ontucht, maar een principe waarvan de Heilige Geest wilde dat kerkleiders zich er bewust van zouden zijn zodat ze niet de fout zouden maken van gedwongen afzondering. Iemand KAN rein blijven totdat God de deur voor het huwelijk opent.

huwelijk; maar als leiders mensen dwingen om alleenstaand te zijn tegen hun eigen geloof en wil in, dan zal dat ernstige gevolgen hebben.

4. Eenmaal getrouwd, moet je ernaar streven om aan de behoeften van je partner te voldoen, en alleen met toestemming voor een korte tijd van gebed en vasten afzien. Dit principe wordt verwaarloosd door degenen die dit "scheiding, maar geen echtscheiding" principe onderwijzen. Dit lost het probleem niet op, maar maakt het erger. Iemand die uit elkaar gaat, maar niet scheidt, moet verzoening zoeken of is ongehoorzaam aan God. Alleen een wettige echtscheiding of de dood bevrijdt je van deze plicht.

5. Single mensen moeten goed luisteren: Of je trouwt, of je houdt je handen thuis. Dit zijn Gods opties voor jou. Handen thuis verkering is Gods plan.

**I Kor. 7:6-9,**

**"Maar ik spreek dit met toestemming en niet uit gebod. Want ik zou willen dat alle mensen waren zoals ikzelf. Maar ieder heeft zijn eigen gave van God, de een op deze manier, de ander op die manier. Daarom zeg ik tot de ongehuwden en weduwen: Het is goed voor hen als zij blijven zoals ik. Maar als zij zich niet kunnen inhouden, laat hen dan trouwen; want het is beter te trouwen dan te branden."**

Paulus benadrukt opnieuw zijn verlangen dat mensen zich volledig aan God geven zonder de afleiding van het huwelijk; maar nogmaals, hij zegt dat dit moet gebeuren volgens de gave van God. Mannen moeten niet tegen mensen zeggen: **"Je moet je inhouden"**, terwijl God zegt: **"Als ze zich niet kunnen inhouden,**



**laat ze dan trouwen".** Merk op hoe vaak "laten" is

gebruikt in dit hoofdstuk. We moeten "laten" wanneer God zegt "laten", anders zullen we mensen doen vervallen in ontucht en verbranding. In dit hele hoofdstuk zegt Paulus nooit: "God accepteert alleen eerste huwelijken", of iets dergelijks! Als hij zegt dat iedereen zijn eigen vrouw/echtgenoot moet hebben, dat ze welwillend moeten zijn, dat ze moeten trouwen, etc., dan zegt hij nooit "alleen als het een eerste huwelijk is".

Sommigen zullen tegenwerpen dat Paulus alleen spreekt tot alleenstaande mannen en weduwen, niet tot gescheiden vrouwen. Kun je dat bewijzen? Hij zei niet: "maagden en weduwen". Zou Paulus het onvermogen van een jonge weduwe erkennen om voor de rest van haar leven tevreden en rein te blijven in een alleenstaande staat; maar tegen een jonge gescheiden vrouw (zonder hoop op verzoening vanwege het hertrouwen van haar man) zeggen dat ze "het er maar mee moet doen"? Zegt hij niet in vers 15 van dit hoofdstuk dat een broeder of zuster in zulke gevallen niet gebonden is?

Echt, de enige keer dat een christelijke vrouw gescheiden wordt zonder hoop op verzoening is wanneer de ongelovige vertrekt. Want zelfs als ze getrouwd zou zijn met een gelovige, zou het scheiden en hertrouwen in strijd met de Schrift ook zijn afvalligheid van God betekenen, resulteren in excommunicatie en ons hem laten behandelen als een heiden (Matt. 18:17).

**Het is belangrijk om hier op te merken dat weduwen in de Schrift ook verlaten bruiden of gescheiden vrouwen lijken te omvatten: Zie**

**Jesaja 54:4-7: (ook 2 Sam. 20:3)**

**"...want gij zult de schande uwer jeugd vergeten, en gij zult de smaad uwer weduwschap niet meer gedenken....**

**Want de HEERE heeft u geroepen als een vrouw die verlaten en bedroefd van geest was, en als een vrouw uit de jeugd, toen gij geweigerd werd, zegt uw God. Een klein ogenblik heb Ik u verlaten, maar met grote barmhartigheden zal Ik u vergaderen." Jesaja 54:4-7**

Ik geloof dat een vrouw die door omstandigheden geen verplichting meer heeft om een huwelijk te verzoenen, dan als weduwe wordt beschouwd, en niet alleen als "gescheiden vrouw" zoals in de context van Jezus' woorden in Matt 5 & 19 waar verzoening een verplichting is, waardoor het huwelijk met een ander overspelig wordt tegen het eerste huwelijksverbond.

Veel wetten over weduwen in het Oude Testament en het Nieuwe Testament moeten ook betrekking hebben op gescheiden vrouwen zonder hoop op verzoening -- ze zijn technisch gezien hetzelfde en ze hebben dezelfde behoeften en problemen. Paulus zegt in I Timoteüs 5:14: **"Ik wil daarom dat de jongere [weduwen] trouwen, kinderen baren, het huis leiden, de tegenstander geen gelegenheid geven om verwijtend te spreken"**. Deze oplossing voor een potentieel probleem in de kerk zou ook moeten gelden voor jonge verlaten vrouwen zonder hoop op verzoening. Zij zouden dezelfde problemen en gevaren hebben. Deze situatie werd waarschijnlijk per geval behandeld volgens de raad van de bisschoppen en oudsten. Origenes schreef tegen het toestaan van echtscheiding en hertrouwen, maar vertelt ons dat kerkleiders (meervoud) in zijn tijd sommige gescheiden vrouwen toestonden om te hertrouwen. Omdat de Romaanse kerk de neiging had om alles wat niet met haar eens was te vernietigen en te

onderdrukken, hebben we geen geschriften van deze mensen, als ze die al hebben nagelaten. Hier zijn echter de woorden van Origenes:

"Maar in tegenstelling tot wat geschreven staat, hebben sommigen van de regeerders van de kerk toegestaan dat een vrouw trouwt, zelfs als haar man nog leeft. Want er wordt gezegd: Een vrouw is gebonden zolang haar man leeft." Origenes (ca. 245)

Merk op dat Origenes het gedeelte van het vers overslaat waarin staat dat ze gebonden is "door de Wet"; omdat hij daarmee de zaak uit handen geeft. De Wet waar Paulus naar verwijst is de Wet van Mozes, en deze wet stond echtscheiding en hertrouwen toe.

**I Kor. 7:10-11,**

**"En tot de gehuwden beveel ik, doch niet ik, maar de Heer: Laat de vrouw niet van haar man wijken; maar en indien zij wegtrekt, laat haar ongehuwd blijven, of zich met haar man verzoenen; en laat de man zijn vrouw niet wegdoen."**

**MIS DIT NIET. Paulus geeft hier zijn interpretatie van Jezus' woorden. Dit is Jezus' huwelijkswet voor twee gelovigen.**

1. Het verwijst naar twee getrouwde gelovigen (Jezus predikte tot verbondsjoden, niet tot niet-Joden; en Paulus spreekt tot gelovigen).
2. Gelovigen moeten niet scheiden en hertrouwen, maar hun problemen oplossen en overwinnen in Christus.
3. Als er een scheiding plaatsvindt, moet de volgende stap verzoening zijn; en zolang verzoening mogelijk is, is hertrouwen verboden.

4. In de volgende verzen gaat Paulus in op wat er gebeurt

wanneer één van de partners in dit scenario afvallig wordt. Hoewel Paulus (in vers 12-15) ook spreekt over mensen die tot Christus komen terwijl ze getrouwd zijn met een verloren persoon, zijn de principes voor gemengde huwelijken nog steeds van toepassing op iemand die getrouwd is met iemand die geëxcommuniceerd is. Wanneer één van hen zich bekeert tot ontucht of afvalligheid van Christus, is de andere partner niet gebonden aan het huwelijksverbond - dus ook niet gebonden om vrijgezel te blijven voor verzoening in geval van echtscheiding.

Degenen die onderwijzen dat gescheiden mensen "nog steeds getrouwd zijn in Gods ogen", plaatsen mensen ongewild voor zonde en verwarring. Als ze gescheiden zijn, maar nog steeds getrouwd in "Gods ogen"; kunnen ze dan seksuele relaties hervatten? Moeten ze hertrouwen? Vaak vertellen kerkleiders hertrouwde mensen dat ze eigenlijk nog steeds getrouwd zijn met hun eerste partner -- is dit dan polygamie of polyandrie? De Bijbel zegt dat de onwettig gescheiden persoon ongehuwd is, maar wel verplicht is om zich te verzoenen.

Deze passage heeft te maken met het reguleren van gelovigen, omdat de kerk niet "oordeelt over hen die buiten zijn" (I Kor. 5:12,13). Dus als een gelovige een scheiding initieert vanwege onverenigbaarheid, moeten ze ongehuwd blijven om zich te kunnen verzoenen.

**I Kor. 7:12-16,**

**"Maar tot de overigen spreek ik, niet de Heer: Indien**



**een broeder een vrouw heeft, die niet gelooft, en het behaagt haar bij hem te wonen, zo zal hij haar niet verstoten. En de vrouw, die een ongelovige man heeft, en als het hem behaagt bij haar te wonen, laat haar hem niet verlaten. Want de ongelovige man is geheiligd**

door de vrouw, en de ongelovige vrouw wordt geheiligd door de man; anders waren uw kinderen onrein, maar nu zijn zij heilig. Maar als de ongelovige weggaat, laat hem dan weggaan. Een broeder of een zuster is in zulke gevallen niet gebonden; maar God heeft ons tot vrede geroepen. Want wat weet gij, o vrouw, of gij uw man zult redden? of hoe weet gij, o man, of gij uw vrouw zult redden?"

1. "Tot de rest spreek ik, niet de Heer"; is gewoon Paulus' manier om ons te vertellen dat hij een situatie gaat behandelen die Jezus niet behandelde toen hij op aarde onderwees. **De woorden van Jezus waren niet bedoeld om elke situatie te behandelen.** Deze situatie is: "Wat als de ongelovige van de gelovige scheidt?". De gelovige mag niet scheiden, behalve als er sprake is van onzedelijkheid, wat in de kerk tot tuchtiging zou leiden. Als ze aanmatigend uit elkaar zijn gegaan, moeten ze single blijven totdat ze verzoend kunnen worden. Maar als de ongelovige niet getrouwd wil blijven met zijn/haar bekeerde christelijke partner, en zij een echtscheiding aanvragen; dan moet de gelovige de echtscheiding toestaan en zondigt hij niet in deze echtscheiding. De zonde van de onwettige echtscheiding rust op het hoofd van de ongelovige. Paulus zegt dat dit een andere situatie is, die niet onder de woorden van Christus valt.

2. **De gelovige mag zijn gehoorzaamheid aan Christus niet in gevaar brengen of Christus verlaten voor de ongelovige.** Als ze niet graag bij je willen zijn terwijl je Jezus volgt, laat ze dan vertrekken. Dit is onderdeel van het meer van Jezus houden dan van man, vrouw, moeder, vader, zoon, dochter en je eigen

leven. I Petrus 3 maakt dit heel duidelijk met betrekking tot kleding en gedrag. De vrouw moet de Heer behagen, zelfs als ze haar man verliest. Lees ook I Petrus 2:18-24. Natuurlijk is het doel

niet om de ongelovige weg te jagen, maar om hem voor Christus te winnen. Een gelovige zondigt tenzij hij alles doet wat in zijn macht ligt (binnen de Wet van Christus) om zijn verloren partner te winnen en niet weg te jagen.

3. Merk op wat Gods oplossingen thuis willen voortbrengen: VREDE. God splitst huwelijken niet op in het Nieuwe Testament, zelfs niet in het Oude Testament. In het geval van Nehemia leken ze niet te geven om de redding van de ongelovige partner en kinderen; maar in het Nieuwe Testament houden we het huis bij elkaar omwille van het winnen van de verlorenen, en voor de kinderen! We dwingen mensen ook niet om vrijgezel te zijn als ze daar de gave niet voor hebben.

4. Let op het verschil tussen **gebonden** en **losgelaten** in dit hoofdstuk. Als je **losgelaten bent**, ben je **niet gebonden**, en als je **gebonden** bent, ben je **niet losgelaten**. Als je **losgemaakt bent**, kun je hertrouwen zonder te zondigen (7:28). Gescheiden betekent niet altijd **losgemaakt**, als je gescheiden bent met verzoeningsplicht. Deze mensen die gescheiden zijn door ongelovigen, moeten nog steeds proberen hun partner te winnen, maar zijn echt niet gebonden aan de verzoeningsplicht, tenzij er berouw is.

-- nu niet alleen berouw over de scheiding, maar over hun houding ten opzichte van Christus, want de gelovige kan niet met een ongelovige trouwen. Verzoening ligt niet in de macht van de gelovige, maar in die van de ongelovige; en de kerk kan ongelovigen die buiten het lichaam staan niet reguleren.

Geeft God de verlaten gelovige dan automatisch de gave van het alleen zijn? Sommigen zeggen van wel, maar ik zie het nergens. Als de ongelovige hertrouwt, is er absoluut geen hoop op verzoening. Zouden ze

dan gedwongen worden om single te zijn? Zegt Paulus niet dat dit ontucht of verbranding kan veroorzaken?

**"Als ze niet kunnen bevatten, laat ze dan trouwen"**. Je kunt je kerkleden de toelating voor zwakheid niet ontzeggen, tenzij Paulus dat deed...

- dat deed hij niet. **"Als ze zich niet kunnen inhouden, laat ze dan trouwen."**

is een commando.

5. Het feit dat Paulus zegt dat de broeder of zuster in dit geval **"niet onder slavernij"** staat, is een contrast met het laatste geval dat hij presenteerde: **"Maar indien de vrouw vertrekt, laat haar ongehuwd blijven, of zich met haar man verzoenen"**. Zij was nog steeds door de wet gebonden aan haar verzoeningsplicht, omdat zij (een gelovige) een onrechtmatige echtscheiding of scheiding had geïnitieerd. De casus in vs. 12-15 staat in contrast met de situatie in vs. 10 & 11. De eerste situatie was een huwelijk van belijdende gelovigen, waarvan Paulus zegt dat Jezus daarover had onderwezen (Hij sprak tot verbondsjoden, niet tot niet-Joden); de tweede situatie was een ongelijk juk tussen een gelovige en een ongelovige, waarvan Paulus zegt dat Jezus daar niet over sprak. In de eerste situatie zijn de partijen gebonden om zich te verzoenen; maar in de tweede situatie wordt gezegd dat de partijen "niet gebonden" zijn.

**Er zou geen verschil zijn in de twee situaties en geen contrast, als "niet gebonden" hen nog steeds gebonden zou laten om "ongehuwd te blijven of zich te verzoenen"**. De eerste vrouw vertrok onder het bevel om niet te vertrekken. De tweede vrouw liet de ongelovige vertrekken volgens het gebod "laat hem

vertrekken". De eerste vrouw was niet wettig losgelaten; maar de tweede vrouw was wettig losgelaten. Hetzelfde principe gold natuurlijk ook voor de mannen.

Adam Clarke, die toegeeft dat de wet in zijn tijd niet bijbels was over dit onderwerp, zegt over dit vers: "...een christelijke man of vrouw is niet gebonden aan bepaalde wetten, zodat hij niet kan hertrouwen. Zo was de wet toen waarschijnlijk; maar zo is het nu niet; want het huwelijk kan alleen ontbonden worden door de dood of door de kerkelijke rechtbank."

Ik zou een gelovige in deze situatie van scheiding door een ongelovige aanraden om een tijdje single te blijven en te bidden voor de redding en verzoening van de ander, totdat de ongelovige sterft, in onzedelijkheid volhardt of hertrouwt. Dit houdt de deur open voor berouw en verzoening.

Iemand zal zeggen: "Jezus zei dat het overspel was om een gescheiden vrouw te trouwen! Hij zei niet dat het alleen een zonde was als ze nog steeds verplicht was zich te verzoenen!" Dat is een goed punt, maar laat me je vragen: "Als een vrouw gescheiden is door haar man, en een maand later sterft de man; is ze dan niet nog steeds een 'gescheiden vrouw'? Heeft Jezus gezegd: 'Het is overspel om een gescheiden vrouw te trouwen totdat haar man sterft'? Dat heeft hij ook niet gezegd, maar dat neem je toch aan uit andere Schriftteksten? Ik zou kunnen beargumenteren dat, omdat hij dat niet zei, ze n o o i t zou kunnen trouwen, zelfs niet als haar ex-man sterft - als ik jouw type exegese zou volgen. Het lijkt me duidelijk dat Jezus het heeft over de vrouw die gescheiden is in dat onwettige scenario; niet over elke gescheiden vrouw overal om welke reden dan ook.

Ik geloof dat het zondig is om met haar te trouwen, omdat ze verplicht is om zich te verzoenen. Of haar



man nu sterft of hertrouwt, die verplichting vervalt,  
omdat het onmogelijk wordt om zich te verzoenen.  
Dus, als we kijken naar de

Het geheel overziend geloof ik dat zij, hoewel gescheiden, in staat was om zonder zonde te hertrouwen zodra haar verplichting aan het eerste huwelijksverbond teniet was gedaan, hetzij door dood, geloofsafval, immoraliteit of het hertrouwen van de man. Ik geloof dat God dit duidelijk maakte in Deut. 24:4; Jezus maakte dit duidelijk in Mattheüs 19:9; en Paulus deed dit in I Kor. 7:15.

Sommigen zeggen dat het het beste is om op veilig te spelen en de gescheiden vrouw nooit te laten hertrouwen. Ik vraag me af of dat echt de veilige positie is om in te nemen, in het licht van het onderwijs van Paulus om mensen niet te dwingen alleen te zijn. Is het veiliger om getrouwd te zijn of om te branden? Willen we een gescheiden vrouw, die niet kan trouwen en misschien brandt voor gezelschap, in onze kerk? Is dat veilig? Paulus zei: "Om ontucht te voorkomen, laat iedere man zijn eigen vrouw hebben en laat iedere vrouw haar eigen man hebben." Een vrouw die zich niet met haar vroegere man kan verzoenen, bevindt zich in dezelfde toestand als de weduwe, van wie Paulus zegt dat ze moet trouwen (I Tim. 5:11; I Kor. 7:9); en ze is niet onder slavernij (I Kor. 7:15). Ze is niet "gebonden door de wet" aan een man, omdat geen man haar man is.

**I Kor. 7:17-28,**

**"Maar zoals God aan een ieder heeft uitgedeeld, zoals de Heer een ieder heeft geroepen, zo laat hij wandelen. En zo verorden ik in alle gemeenten. Is iemand geroepen die besneden is, laat hij dan niet onbesneden worden. Is iemand geroepen in onbesnedenheid? Laat hij niet besneden worden.**

**Besnijdenis is niets, en onbesnedenheid is niets, dan het onderhouden van de geboden van God. Een ieder moet blijven in de roeping waarin hij geroepen is. Zijt gij geroepen**

**Maar als gij vrijgemaakt wordt, gebruik het dan liever. Want wie in de Here geroepen is, die dienstknecht is, die is des Heren vrije; evenzo is ook hij die geroepen is, die vrij is, Christus' dienstknecht. Gij zijt gekocht met een prijs; weest daarom geen dienstknechten der mensen. Broeders, laat een ieder, waartoe hij geroepen is, daarin bij God blijven. Wat nu de maagden betreft, ik heb geen gebod van den Heere; maar ik geef mijn oordeel, als iemand, die genade van den Heere verkregen heeft, om getrouw te zijn. Ik veronderstel daarom dat dit goed is voor de tegenwoordige benauwdheid, ik zeg, dat het goed is voor een man zo te zijn. Zijt gij gebonden aan een vrouw? Zoek niet losgemaakt te worden. Zijt gij los van een vrouw? Zoekt geen vrouw. Maar indien gij trouwt, zo hebt gij niet gezondigd; en indien een maagd trouwt, zo heeft zij niet gezondigd. Doch dezulken zullen moeite hebben in het vlees; maar Ik spaar u."**

Drie keer zegt Paulus dat mensen in dezelfde omstandigheden moeten blijven waarin ze geroepen zijn. Ik heb een traktaat dat probeert te zeggen dat dit alleen slaat op de besnijdenis of het dienstknechtschap, alsof Paulus zo seniel is dat hij halverwege van onderwerp verandert en dan weer op het juiste spoor springt! Paulus spreekt over MARRIAGE, maar gebruikt besnijdenis en dienstbaarheid als voorbeelden, net zoals hij het haar van de vrouw gebruikt om het onderwijs over hoofdsluiers te illustreren.

**Als je getrouwd bent met een ongelovige, blij dan getrouwd. Als je in een tweede huwelijk bent, blij dan getrouwd. Als je los bent van een vrouw, zoek er**

**dan geen; maar als je trouwt, heb je niet gezondigd.**  
Paulus zegt dat zelfs in die tijd van "nood" en  
vervolging, toen het helemaal niet raadzaam was om  
te trouwen; toch was het geen zonde voor een  
gescheiden (losgemaakte) man om te hertrouwen.  
"Losgemaakt" moet

op beide plaatsen hetzelfde betekenen - het kan niet "door de dood" betekenen, omdat niemand "op deze manier losgemaakt wil worden" als christen.

***"Laat ieder blijven in de roeping waarin hij geroepen is"*** Zelfs als je zou kunnen bewijzen dat christenen niet kunnen

scheiden of hertrouwen onder welke omstandigheden dan ook, dit

Het principe zou nog steeds eisen dat je bekeerlingen accepteert die zich al in deze situatie bevinden. Een man vertelde me dat het accepteren van hertrouwde mensen hetzelfde is als het accepteren van twee homoseksuelen die samenwonen. Dit is gewoonweg onacceptabel! Wat als Paulus in de eerste eeuw zulke onzin zou prediken tegen hertrouwde Joden? Over een rel gesproken! Het is triest als mensen hun theologie niet willen terugdenken aan de eerste eeuw. Ons geloof en onze praktijk zouden hetzelfde moeten zijn als die van hen. God heeft ervoor gekozen om echtscheiding en hertrouwen toe te staan, maar homoseksualiteit nooit.

Als Paulus zo tegen tweede huwelijken was als velen tegenwoordig zijn, dan weet je dat hij de helft van dit hoofdstuk (I Kor. 7) aan dat onderwerp zou hebben besteed. Toen hij zei dat de gelovige die door de ongelovige werd verlaten niet gebonden was, zou hij ervoor gezorgd hebben dat we wisten dat ze niet konden hertrouwen -- vooral in het licht van verzen 27 en 28. Maar we zien dat hij dat niet deed. Maar we kunnen zien dat hij dat niet deed. Paulus benadrukte de superioriteit van het ongehuwd zijn meer dan velen vandaag de dag. Ik geloof niet dat dit alleen voor de huidige nood was. We zouden dit als een eervolle

levensstijl moeten zien, in plaats van te fluisteren over de arme man of oude vrijster die nooit iemand heeft gevonden. Paulus zegt dat alleenstaanden omwille van Jezus sterker en soms nuttiger zijn dan wij getrouwde mensen. Toen Jezus zei: "wie het kan ontvangen, die ontvangt het", had hij het niet over de "huidige nood".

Paulus gaf wel aan dat het goed was voor een bisschop of diaken om getrouwd te zijn (met één vrouw). Ik geloof dat dit om twee redenen is:

1. Als je mannen en vrouwen leidt, is het goed om een vrouw te hebben die je beschermt tegen verleiding en valse beschuldigingen.
2. Je kwalificatie voor het leiden van een kerk wordt gezien in je vermogen om je huis en gezin te leiden.

#### **I Tim. 5:11-14**

**"Maar de jongere weduwen weigeren; want als zij begonnen zijn, tegen Christus in te gaan, zullen zij trouwen; hebbende verdoemenis, omdat zij hun eerste geloof hebben afgeworpen. En bovendien leren zij ledig te zijn, rondzwerfende van huis tot huis; en niet alleen ledig, maar ook babbelaars en bezige lieden, sprekende dingen, die zij niet behoren te doen. Ik wil daarom dat de jongere vrouwen trouwen, kinderen baren, het huis leiden, geen gelegenheid geven aan de tegenstander om verwijtend te spreken."**

Op de een of andere manier zie ik geen verschil in deze wijze uitspraak voor jonge weduwen of jonge gescheiden vrouwen, die geen hoop op verzoening hebben.



## 7

### *Feiten die we onder ogen moeten zien*

**"Wij dan, die sterk zijn, moeten de zwakheden der zwakken dragen, en niet onszelf behagen. Laat ieder van ons zijn naaste behagen tot opbouw. Want ook Christus behaagde zichzelf niet, maar, zoals geschreven staat: De verwijten dergenen, die u verwijten, zijn op Mij gevallen." Romeinen 15:1-3**

**"Want wie geen barmhartigheid betoond heeft, die zal zonder barmhartigheid geoordeeld worden; en de barmhartigheid verheugt zich tegen het oordeel." Jakobus 2:13**

Of we het nu leuk vinden of niet, de kerk van Christus bestaat uit MENSEN: mensen met een verleden; mensen die zondigen; mensen die zwakheden hebben; mensen die ten val komen; en mensen die afvallig worden en hun gezinnen met noden achterlaten. Kerkleiders moeten bereid zijn om mensen bijbels door hun problemen heen te helpen.

Jezus heeft het vermogen om te zondigen niet bij gelovigen uitgeroeid en niet alle gelovigen zijn volwassen. Niet alle gelovigen komen in een mooie verpakking; maar velen hebben een verknoeid verleden.

Jezus schaamde zich er niet voor om berouwvolle gelovigen BREOTHEREN te noemen, ongeacht hun verleden.

Als we de tollenaars, de hoeren en de hertrouwde mensen nemen als ze berouw tonen: Als we van hen houden en hen door hun problemen heen helpen, dan zal ons verweten worden dat we bevriend zijn met "tollenaars en zondaars" -- "de verwijten van hen die u verwijten, zijn op mij gevallen". Dit is wat er met Jezus gebeurde toen hij jou accepteerde en van je hield! Hij noemde jou een broeder en kreeg het verwijt: "HIJ is jouw broeder?". "U bent een vriend van zondaars!" Jezus antwoordde met: "Zij die gezond zijn hebben geen arts nodig, maar zij die ziek zijn." We moeten berouwvolle mensen ontvangen waar ze zijn en ze tot wasdom brengen. We moeten de opstandigen tuchtigen. We mogen zondige praktijken niet door de vingers zien, maar moeten ze aanpakken zoals de apostelen deden. In het Koninkrijk van Christus zijn garandeert niet d a t je partner je niet zal verlaten en in zonde zal vervallen. Een Bijbelse kerk zijn betekent niet dat er geen zwakke broeders of zusters zullen zijn. Maar een Bijbelse kerk zijn zal onoprechte mensen ervan weerhouden lid te worden. Het hebben van de juiste discipline en normen zal een preventief medicijn zijn tegen zonde in de kerk. Als we individueel in vuur en vlam blijven staan voor Christus en voor elkaar bidden, z u l l e n de zwakken niet vallen, maar sterk worden.

Echtscheiding en hertrouwen laten altijd een vraagteken achter over iemands karakter en vermogen om een gezin te leiden. In 99% van de gevallen is er bij een echtscheiding sprake van schuld

aan beide kanten. Veel mensen hebben een ongemakkelijk geweten over hertrouwde mensen v a n w e g e het controversiële aspect van de kwestie. Daarom moeten bisschoppen en diakenen vrij zijn van dit stigma (I Tim. 3; Titus 1:5-9). "Man van één vrouw" betekent niet

verwijst niet noodzakelijk naar trouwen nadat je partner is overleden, maar naar polygamie of een mislukt gezin (echtscheiding en hertrouwen).

In de wet is het een priester verboden om te trouwen met een hoer, een vreemdeling, een weduwe of een gescheiden vrouw, omdat hij een speciaal geval is (Lev. 21:7,13,14; Ez. 44:22). Andere mannen konden dit zonder zonde doen (als de vrouw vrij was van verplichtingen). Vergeet niet dat de moeder van Boaz Rachab "de hoer" was. Luister naar de afstamming van Christus in Matteüs: "En Salmon gewon Boaz van Rachab (de buitenlandse hoer); en Boaz gewon Obed van Ruth (een buitenlandse weduwe); en Obed gewon Jesse; en Jesse gewon David de koning; en David de koning gewon Salomo van haar die de vrouw van Urias was geweest (Bathseba: een overspelige weduwe)". Wat priesters niet konden, konden anderen wel. In het Oude Testament leken een weduwe en een gescheiden vrouw op ongeveer dezelfde manier bekeken te worden (zie ook Lev. 22:13 en Num. 30:9).

Rond 390 na Christus werden de Apostolische Constituties samengesteld. Deze werden niet door de apostelen geschreven, maar waren overtuigingen van de vroege kerk in de derde eeuw en misschien eerder. Deze constituties gebruiken hetzelfde voorschrift (hierboven genoemd) voor ambtsdragers in de volgende woorden: "Wie een weduwe, of een gescheiden vrouw, of een hoer, of een dienstbode, of iemand die tot het theater behoort, tot vrouw heeft genomen, mag noch bisschop, noch priester, noch diaken zijn, noch iemand van de sacramenten" (Boek 8) En weer in boek 6: "Maar wij staan niet toe dat iemand van de geestelijkheid een courtisane, of een

dienstbode, of een weduwe, of iemand die gescheiden is tot vrouw neemt, zoals ook de wet zegt." Nu, dit zou niets betekenen als andere mannen dit niet konden doen. Maar we weten

dat andere mannen konden trouwen met een weduwe, een bekeerde hoer, een wettig gescheiden vrouw, een dienstbode, een bekeerde actrice, enz. Het hele idee is dat een priester (Oude Testament) of een bisschop (Nieuwe Testament) dit niet kon doen, omdat zij speciaal waren.

Het valt niet te ontkennen dat de vroege kerk onderscheid maakte tussen wat er gebeurde voordat je gedoopt werd en wat er gebeurde nadat je gedoopt was. Er waren meningsverschillen over andere zaken, **maar geen spoor van het beleid om nieuwe bekeerlingen te laten scheiden als ze een tweede huwelijk hadden.**

Sommigen hebben gezegd: "Wat als een van onze jongeren wegloopt, met een gescheiden persoon trouwt en terug wil komen? Hebben jullie liever niet dat ze zich bekeren en terug willen komen? Wat deed de vader toen zijn verloren zoon terug wilde komen? Het is moeilijk om "achteraf" met mensen om te gaan, maar we moeten wel!

De kerk is een ziekenhuis voor berouwvolle zondaars, geen eliteclub voor volwassen heiligen. Wie onder u zonder zonde is, moet de eerste zijn om degenen met een verleden uit de kerk te weren; terwijl noch Jezus, noch de apostelen dat deden.

In *The Ecclesiastical History of the Ancient Churches of Piedmont and of the Albigences* van Peter Allix zegt hij over St. Chromatius (een van degenen die nooit de pauselijke heerschappij steunden): **"Hij beweert duidelijk dat het huwelijk zo volledig ontbonden is door overspel, dat het voor de onschuldige partij**

**geoorloofd is om opnieuw te trouwen". Volgens Allix was dit ook: "...de mening van de Romaanse kerk tot na de tiende eeuw." Hieruit blijkt**



overeenstemming over dit onderwerp tussen rooms-katholieken en de gelovige andersdenkenden in de vijfde eeuw en (volgens Allix) tot in de tiende eeuw. Philip Schaff laat in zijn Geschiedenis van de Christelijke Kerk ook zien dat de kerk echtscheiding alleen toestond in het geval van overspel tot bijna de tiende eeuw. Vergeet niet dat Origenes eerder werd geciteerd toen hij klaagde dat kerkleiders in sommige gevallen gescheiden vrouwen toestonden om te hertrouwen.

Hoewel er altijd extremisten zijn geweest op dit gebied, geloof ik toch dat ons standpunt vrij algemeen aanvaard is. Menno Simons (doperse leider) en protestanten in het algemeen hadden dit standpunt tijdens de reformatie.

Laten we eens horen wat Menno Simons (een prominente leider van de meest conservatieve en bijbelse groep tijdens de reformatie) te zeggen heeft over echtscheiding en hertrouwen vanwege onzedelijkheid of het vertrek van de ongelovige. (Volledige geschriften - Herald Press):

**"Wij erkennen, onderwijzen en stemmen in met geen ander huwelijk dan dat wat Christus en Zijn apostelen openlijk en duidelijk onderwezen in het Nieuwe Testament, namelijk dat van één man en één vrouw (Matt. 19:4), en dat zij niet gescheiden mogen worden, behalve in geval van overspel (Matt. 5:32); want de twee zijn één vlees, maar als de ongelovige vertrekt, is een zuster of broeder in dat geval niet onder slavernij. I Kor. 7:15." pg. 200 (Pad - pg. 83 deel 1)**

**"Want echtscheiding is volgens de Schrift niet toegestaan, behalve bij overspel." pg.479 (Pathway - pg. 277 deel 2)**

**"Deze twee, één man en één vrouw, zijn één vlees en kunnen niet van elkaar gescheiden worden om opnieuw te trouwen anders dan wegens overspel, zoals de Heer zegt. Matt. 5:19; Markus 10; Lukas 16." pg. 561 (Pad - De Weg).  
pg. 311 deel 2)**

**"Wij weten ook dat de band van het onbesmette, eerbare huwelijk zo vast en zeker is in het koninkrijk en de regering van Christus, dat geen man zijn vrouw mag verlaten, noch een vrouw haar man, en een ander trouwen (begrijp goed wat Christus zegt), tenzij het overspel is. Paulus houdt er dezelfde leer op na dat zij zo aan elkaar verbonden zijn dat de man geen macht heeft over zijn eigen lichaam, noch de vrouw over het hare." pg.970 (Pathway - pg. 247 deel 1)**

Merk op dat Menno niet schaapachtig verdedigt wat hij beschouwt als de liberale visie, maar met ernst spreekt over de kracht van de huwelijksband.

Luister nu naar Menno over de kwestie van zonde in iemands leven. Dit gaat over diegenen die ongehuwd zijn gebleven, vervolgens zijn weggegaan en later met een ander zijn getrouwd. De wet zegt dat ze hadden moeten trouwen met degene die ze het eerst hebben overtreden, maar hoe zit het als dat al in het verleden is gebeurd?

**"Ik wil niet zeggen dat iemand die dit in het verleden onwetend heeft gedaan, de vrouw die hij daarna trouwde moet verlaten en in haar plaats de geschonden vrouw moet nemen. Helemaal niet, want ik twijfel er niet aan dat de barmhartige Vader**

**de fouten van hen die ze onwetend begaan hebben, genadig door de vingers zal zien, en die nu zullen vrezen en graag doen wat juist is." pg. 379 (Pad - pg. 145 deel 1)**

Laten we Menno nog eens horen over de kwestie van menselijke zwakheid en de toevlucht nemen tot het huwelijk, in plaats van te vervallen in zonde.

**"Ik schrijf het opdat zij het bed van hun naaste niet meer verontreinigen noch jonge vrouwen schenden, maar in alle eerbaarheid leven, ieder met zijn eigen vrouw; de ongehuwde vrijhouden van alle onzedelijkheid, en als hij zich niet kan inhouden, laat hij een goede vrome vrouw zoeken in de vreze Gods." pg. 380**

Velen vinden tegenwoordig dat de omgangstheorie de "oude paden" zijn en dat het toelaten van hertrouwde mensen in de kerk "liberaal gaan" is; maar dit is een valse angst, gebaseerd op een kortzichtige kijk op de geschiedenis. De rooms-katholieken stopten ergens na de tiende eeuw met het toestaan van echtscheiding, maar de hervormers keerden terug naar het standpunt dat ik heb gepresenteerd (echtscheiding en hertrouwen van de onschuldige partij toegestaan voor immoraliteit).

Menno Simons, Dirk Philips, Leonard Bouwens, Gillis van Aken en drie andere doperse leiders legden deze verklaring af in 1554:

**"Als een ongelovige om geloofsredenen wil scheiden, dan moet de gelovige zich eerlijk gedragen. Hij zal niet opnieuw trouwen zolang de ongelovige ongehuwd blijft. Maar als de ongelovige trouwt of overspel pleegt, dan mag de gelovige partner ook trouwen, afhankelijk van het advies van de oudsten van de gemeente..."**

In 1571 zei de doperse leider Rauff Bisch:

**"Wij geloven dat niets een huwelijk kan beëindigen behalve overspel. Maar als de ongelovige wil**

**scheiden vanwege het geloof, zouden we hem laten gaan zoals Paulus zegt in I Kor. 7. Wij geloven dat de oorzaak voor echtscheiding nooit in de gelovige gevonden mag worden."**

Op pagina 401 in de Martyr's Mirror vinden we in een vroege geloofsbelijdenis van wederdopers deze woorden:

**"...Christus, de volmaakte Wetgever...die allen die hem hoorden en geloofden naar de oorspronkelijke verordening van zijn hemelse Vader verwees...en zo het huwelijk tussen één man en één vrouw herstelde, en de huwelijksband zo onafscheidelijk en stevig verbond, dat zij onder geen beding van elkaar konden scheiden en een ander huwen, behalve in geval van overspel of overlijden."**

Veel van de doperse leiders konden Grieks, Latijn, Duits en soms Hebreeuws lezen. Velen waren belesen en bestudeerde mensen; ze hadden toegang tot de vroege kerkelijke geschriften en apocriefe geschriften. Ze geloofden in echtscheiding en hertrouwen in geval van onzedelijkheid. Ze gaven hun leven voor de juiste interpretatie van de Schrift. Pas in latere jaren (rond 1800) veranderden veel mennonieten naar het standpunt van "absoluut geen echtscheiding, geen hertrouwen". Terwijl zij in vuur en vlam stonden en de wereld op zijn kop zetten, geloofden zij zoals ik heb gezegd.

Volgens hun eigen geschriften konden in 1800 veel minder mensen Grieks, Hebreeuws en Latijn lezen dan in de jaren 1500 en 1600. De vroege leiders waren opgeleid aan de universiteiten, maar ze wilden niet

dat hun kinderen onder die invloed stonden (en vervolging liet dat niet toe), dus de latere generaties kregen niet de opleiding van hun vaders.



# 8

## *Belangrijke vragen om te beantwoorden*

Deze zijn al tot op zekere hoogte beantwoord, maar we zullen er hier dieper op ingaan

### ■ HOE ZIT HET MET ROMEINEN 7?

Romeinen 7:1-3 brengt sommigen op het idee dat hertrouwde mensen echtbrekers zijn; maar dit haalt de Schrift twee keer uit zijn verband. Paulus verwijst naar de Wet van Mozes als een illustratie.

1. **Hij spreekt over de wet van Mozes** ("Ik spreek tot hen die de wet kennen"). Volgens de wet van Mozes werd de vrouw alleen een overspelige vrouw genoemd als ze niet gescheiden was toen ze wegging. Merk op dat het vers zegt: "Want de vrouw die een man heeft, is door de wet gebonden aan haar man zolang hij leeft. Mijn huis is van mij door de wet zolang ik leef; maar diezelfde wet geeft me het recht om het te verkopen. De vrouw is gebonden door de wet, maar diezelfde wet maakt ook bepalingen voor

chtscheiding. Een vrouw die wettelijk gescheiden is, heeft geen man en is dus niet gebonden. De wet van Mozes noemt hem haar "vroegere

echtgenoot".

2. In Romeinen 7 gebruikt Paulus het huwelijk alleen als illustratie van de band die de Wet met ons had voordat ons vlees (de oude mens) stierf en we hertrouwd werden met Christus. We waren de dienaren (echtgenotes) van de zonde, maar werden de dienaren (echtgenotes) van de gerechtigheid (Christus) (Romeinen 6). We waren onder de jurisdictie en veroordeling van de Wet toen we getrouwd waren met de "oude mens". Ons "vlees" was de aanleiding voor de gebondenheid van de Wet aan ons, net zoals een echtgenoot de aanleiding is voor de gebondenheid van de Wet aan een vrouw. Maar als die echtgenoot dood is, is die band verbroken. We konden met recht getrouwd zijn met Christus omdat ons vlees was gedood - gekruisigd, afgezworen, enz. Zo bevrijd van de wet kunnen we met Christus getrouwd of verbonden zijn. Dit betekent zeker dat de vrouw in de illustratie niet gescheiden was toen ze een overspelige vrouw werd genoemd omdat ze haar man had verlaten voor een andere man. Dit is in overeenstemming met de Wet van Mozes, waar Paulus het over heeft.

### ■ WAAROM WERD DE UITZONDERINGSCLAUSULE NIET GEBRUIKT IN MARKUS EN LUCAS?

Degenen die de omhelzingstheorie geloven leggen grote nadruk op het feit dat Jezus in Marcus 10:2-12 en Lucas 16:18 de uitzonderingsclausule niet noemt. Zij zeggen dat dit is omdat de heidenen niet de omgangsgewoonten van de Joden hadden, en omdat Matteüs aan de Joden werd geschreven, is dit

inbegrepen. Marcus en Lucas werden aan de niet-Joden geschreven; daarom kregen zij de uitzonderingsclausule niet. Zij zeggen dat dit bewijst dat de uitzonderingsclausule verwijst naar de aanneming, niet naar het huwelijk.

We hebben al laten zien dat algemene regels vaak

gesproken zonder de uitzonderingen erbij, en dat er geen uitzonderingen zijn, betekent niet dat die er niet zijn. Jezus predikt tegen het algemene misbruik van de Wet van Mozes en zegt: "**Wie zijn vrouw wegdoet om een ander te krijgen, pleegt overspel langs legale weg, en wie de weggestane vrouw trouwt, pleegt overspel.**"

**Er zijn een aantal problemen met deze theorie:**

1. Jezus spreekt in alle gevallen tot Joden, niet tot niet-Joden. Moeten we hieruit concluderen dat Marcus en Lucas schuldig zijn aan het bewerken van Jezus' woorden, in plaats van deze getrouw weer te geven? Waarom hebben ze niet alle verwijzingen naar de sabbat, offers in de tempel, besnijdenis en alle andere niet-Joodse gebruiken verwijderd? Waarom ontkennen wij niet-Joden de dingen die wel in Lucas staan, maar niet in Matteüs? De Griekse Matteüs is hoogstwaarschijnlijk ook door Matteüs geschreven, en de uitzondering staat er nog steeds in.

Veronderstellen zij dat de kerken afzonderlijke diensten hadden waarin alleen Joden Matteüs hoorden en niet-Joden Marcus en Lucas? Veronderstellen zij dat Joden die in Rome woonden een ontrouwe verloofde bruid niet konden wegsturen omdat zij Marcus hadden en niet Matteüs? Veronderstellen zij dat niet-Joden een verloofde bruid niet konden wegsturen alleen omdat zij een andere praktijk hadden? Veronderstellen zij dat niet-Joden konden "vloeken" omdat zij Marcus en Lucas hadden, maar niet Matteüs? Veronderstellen ze dat degenen die Marcus lazen niet "de andere wang hoefden toe te keren"? Dit soort denken van hun kant leidt tot veel

dwaasheid.

2. Er waren Joden in elke natie waar Markus en

De evangeliën van Lucas werden gezonden. Het evangelie was eerst voor de Joden, maar ook voor de niet-Joden, zelfs met Paulus' benadering van elke nieuwe niet-Joodse stad - hij begon in de plaatselijke synagoge. Ook werden de vier evangeliën al heel vroeg door alle kerken verspreid. De vroege christenen zagen hierin geen discrepantie. Waarom? Omdat, net als in elke andere situatie, de synoptische evangeliën (Matt., Marcus en Lucas) de ontbrekende schakels naar de andere evangeliën leveren. We trekken de verschillen niet af, we voegen ze toe. De verschillende verslagen vullen elkaar aan, niet dat ze elkaar tegenspreken of wegnemen.

3. Het argument over de rechtmatigheid van echtscheiding ging over het misbruik van Deut. 24 (echtscheiding om "elke reden"; niet echtscheiding in geval van onzedelijkheid). Echtscheiding bij onzedelijkheid werd algemeen begrepen, dus Jezus hoefde die uitzonderingsclausule niet elke keer te noemen. Als de apostelen ons zeggen: "Onderwerpt u aan elke verordening van de mens", of "gehoorzaamt hen die over u heersen", of "vrouwen gehoorzaamt uw mannen", nemen we dan aan dat dit zonder uitzonderingen is? Ze geven geen uitzonderingen! Maar we weten dat er op andere plaatsen duidelijke uitzonderingen zijn. Wat als ze deze zelfde geboden op een andere plaats hadden genoemd met een uitzondering? Zouden we dan niet begrijpen dat er een uitzondering is voor de andere keren dat ze de uitzondering niet noemden? Natuurlijk zouden we dat! Het is niet nodig om altijd elke uitzondering te noemen als je een algemene regel noemt. Vaak worden uitzonderingen wel begrepen, maar niet genoemd, omdat de persoon zich niet bezighoudt met

de uitzonderingen (zoals in Romeinen 7). Paulus vertelt ons zelfs, zoals we later zullen bespreken, dat Jezus' woorden niet op elke situatie betrekking hadden, omdat hij zegt: "Voor de rest spreek ik, niet de Heer" (I Kor. 7).



4. In Matteüs vroegen ze of echtscheiding *om elke reden* geoorloofd was, daarom vertelde Jezus hen welke *reden* geoorloofd was (ontucht). In Marcus vroegen ze of *echtscheiding* geoorloofd was. Jezus wees hen eenvoudigweg op Genesis als Gods bedoeling, en weg van Duet. 24 (hun veronderstelde maas in de wet). Later, in het huis, vertelde hij de discipelen wat hij ook in Lucas had gezegd: *Je partner wegdoen met de uitdrukkelijke reden om een ander te krijgen is overspelig en een misbruik van Gods Wet*. In Marcus maakt Hij duidelijk dat de misdaad van overspel tegen de eerste vrouw was, niet alleen in het nemen van een andere - polygamie zou geen overspel genoemd worden, maar de schending van de plicht tegenover de eerste vrouw maakte het overspelig. In Lucas noemt Jezus de situatie van echtscheiding en hertrouwen onmiddellijk nadat hij heeft gezegd: "...het is gemakkelijker dat hemel en aarde voorbijgaan, dan dat één tittel van de wet faalt." Dit betekent dat zijn woorden in vers 18 slechts zijn juiste interpretatie van de wet waren in het licht van de hedendaagse controverse over Duet. 24! Vervolgens vertelt hij de rijke man in de hel dat zijn broers alleen gered kunnen worden door "Mozes en de profeten te horen".

5. Tertullianus (160-230 na Christus), een niet-Joods christen, die wordt verweten radicaal streng te zijn op het gebied van het huwelijk, zei dit over de woorden van Christus toen hij in gevecht was met Marcion (een ketter die leerde dat de schepper een slechte God was en niet de Vader van Jezus):

**"Maar, let op, als deze Christus de jouwe is als hij in strijd met Mozes en de Schepper onderwijst, dan**

**moet hij volgens hetzelfde principe de mijne zijn als ik kan aantonen dat zijn leer niet in strijd met hen is. Ik beweer dus dat er een voorwaarde was in het verbod dat hij nu maakte op echtscheiding; het veronderstelde geval was,**

dat een man zijn vrouw verlaat met het uitdrukkelijke doel om met een ander te trouwen. Zijn woorden zijn: "Wie zijn vrouw wegdoet en een ander trouwt, pleegt echtbreuk; en wie haar trouwt die van haar man is weggedaan, pleegt ook echtbreuk," -- "weggedaan", dat wil zeggen, om de reden waarom een vrouw niet mag worden weggedaan, om een andere vrouw te krijgen. Want wie een vrouw trouwt die onrechtmatig is weggenomen, is evenzeer een echtbreker als de man die een ongescheiden vrouw trouwt. Blijvend is het huwelijk dat niet rechtmatig ontbonden is; daarom is trouwen terwijl het huwelijk niet ontbonden is, echtbreuk plegen. Omdat Zijn verbod op echtscheiding dus voorwaardelijk was, verbood Hij het niet absoluut; en wat Hij niet absoluut verbood, dat stond Hij toe bij sommige gelegenheden, wanneer de oorzaak ontbreekt waarom Hij het verbod gaf. In feite is Zijn leer niet in strijd met Mozes, wiens voorschrift hij gedeeltelijk verdedigt, ik zal niet zeggen bevestigt. Als je echter ontkent dat echtscheiding op wat voor manier dan ook door Christus is toegestaan, hoe komt het dan dat jij aan jouw kant het huwelijk vernietigt, door man en vrouw niet te verenigen, noch hen tot het sacrament van het doopsel en van de eucharistie toe te laten die ergens anders in het huwelijk verenigd zijn, tenzij ze samen zouden overeenkomen om de vrucht van hun huwelijk, en dus de Schepper zelf, af te wijzen? Welnu, wat moet een echtgenoot in uw sekte doen als zijn vrouw overspel pleegt? Zal hij haar houden? Maar uw eigen apostel, weet u, staat niet toe dat "de leden van Christus met een hoer verbonden zijn". Echtscheiding heeft daarom, als het terecht is, zelfs in Christus een verdediger. Dus dat Mozes voor de

**toekomst beschouwd moet worden als zijnde  
bevestigd door**

**Hem, omdat hij echtscheiding toestaat in dezelfde zin als Christus doet, als er enige onkuisheid in de vrouw zou voorkomen. Want in het Evangelie van Matteüs zegt Hij: "Wie zijn vrouw verlaat, behalve vanwege hoererij, die pleegt overspel." ...De Schepper scheidt echter niet wat Hij zelf heeft samengevoegd, behalve w e g e n s overspel.**

**Hij wil het huwelijk onschendbaar maken; hij staat echtscheiding toe als het huwelijk bevlekt is met ontrouw." Tertullianus 3.404,405**

Let op: Tertullianus noemde niet eens de aannametheorie; hij begreep dat de uitzonderingsclausule onkuisheid (onzedelijkheid) en overspel betekende; hij begreep dat Christus Mozes niet veranderde; hij geloofde dat het overspel van hertrouwen te wijten was aan "onwettige echtscheiding"; hij geloofde niet in een scheiding zonder echtscheiding; en hij had het Evangelie van Matteüs in Afrika. Dit betekent niet dat ik het op alle gebieden met Tertullianus eens ben, maar dat hij, zelfs in zijn extremistische standpunten, nog steeds toegeeft wat ik beweert. Later ging hij zelfs zo ver dat hij zei dat zelfs een weduwe die hertrouwt verkeerd is.

## ■ WAT BETEKENT "ONTUCHT"?

Sommigen zullen beweren dat hoererij alleen verwijst naar seksuele relaties tussen ongetrouwde mensen, en dat Jezus daarom alleen kan spreken over seksuele zonde vóór het huwelijk -- de verlovings-theorie. Maar deze zelfde mensen, die niet ver genoeg denken, zullen echtscheiding en hertrouwen niet toestaan als iemand tijdens het huwelijk te weten komt dat hun partner ontrouw was voor het huwelijk. Ze noemen

een huwelijk nog steeds een *onverbrekelijke* "verbintenis van één vlees", zelfs als er sprake was van ontrouw voor het huwelijk.

Maar Paulus zegt dat een verbintenis met een hoer (hoererij) een verbintenis van "één vlees" voortbrengt, en de Wet van God zegt dat ze hadden moeten trouwen met degene die ze het eerst schonden. Dit veroorzaakt grote problemen met hun interpretatie.

De vroege kerkelijke geschriften kenden niets van zo'n omhelzingstheorie en noemden de uitzonderingsclausule altijd als een verwijzing naar de onzedelijkheid van getrouwde mensen. De hele context van de vraag van de Farizeeën is getrouwde mensen. Ze verwijzen naar Deut. 24, dat spreekt over getrouwde mensen, niet over verloving. Deut. 24 gaf als reden voor een wettige echtscheiding "enige onreinheid" of "kwestie van naaktheid", wat volgens mij overeenkomt met Jezus' gebruik van ontucht of onzedelijkheid als de juiste interpretatie van Deut. 24.

Het is triest dat mensen huizen vernielen en mensen uit de kerk weren omdat ze een "Amerikaanse wet" definitie van een "Engels" woord in de Schrift teruglezen. In de Amerikaanse wet betekent het woord ontucht de seksuele zonde tussen alleenstaanden, terwijl overspel de seksuele zonde van getrouwde mensen betekent. Maar dit is niet het gebruik in het Oude of Nieuwe Testament, vroege kerkelijke geschriften of apocriefe geschriften.

Het Schriftuurlijke gebruik van hoererij (porneia) is immoraliteit in het algemeen, hoererij. Sommigen gebruiken overspel en hoererij door elkaar, maar dit is niet altijd juist. Hoererij verwijst naar de daad van de zonde, terwijl overspel de schending van het huwelijksverbond op het oog heeft, wat gebeurt door

de daad van hoerij. Overspel is het RESULTAAT van ontucht. In Sirach 23:22,24 wordt dit gezegd over een ontrouwe vrouw: "...en porneia



emoicheuthe" ("ze pleegde overspel door ontucht"). Door deel te nemen aan seksuele zonde schenden ze het huwelijksverbond.

In de vertaling van William Tyndale gebruikte hij in plaats van het woord "overspel" het woord "breekt het huwelijk", of "pleegt advoutry" (verbreekt geloften). Dit laat zien dat de betekenis van het woord overspel verwijst naar het verbreken van het huwelijksverbond.

### **Openb. 2:20-23**

**"...Gij laat die vrouw Jezebel, die zich profetes noemt, toe om mijn dienaren te onderrichten en te verleiden tot ontucht, ...Ik gaf haar de ruimte om zich te bekeren van haar ontucht;...Ik zal haar in een bed werpen, en hen die met haar overspel plegen in grote verdrukking...En Ik zal haar kinderen doden".**

Weet God hoe hij deze termen op de juiste manier moet gebruiken? Zij pleegden overspel door ontucht. Ze pleegde overspel en ontucht en ze kreeg kinderen.

Zie I Kor. 10:18 waar 23.000 mensen wegens ontucht worden gedood -- waren al deze mensen ongehuwd? In Handelingen 15 besloten de apostelen welke delen van de Mozaïsche Wet van de niet-Joden verwacht moesten worden. Zo schreven zij aan de kerken: "Dat gij u onthoudt van spijzen die aan afgoden, en van bloed, en van dingen die gewurgd zijn, en van hoererij:". Denken we dat overspel hier ook onder valt? Ja, in feite omvatte het alle immoraliteit die geassocieerd werd met hun vroegere afgoderij. Vergelijk de lijst van drie zonden in Ef. 5:3 met dezelfde lijst in Ef. 5:5. Je zult merken dat

"hoererij" door elkaar kan worden gebruikt

met "hoerenloper".

De Bijbel gebruikt ontucht voor incest (I Kor. 5), homoseksualiteit (Judas 7) en overspel (Jer. 3:1-8, waar de overspelige vrouw gescheiden wordt vanwege haar ontucht/hoererij/hoererij; het Hebreeuwse woord voor ontucht is "zana"). Zie ook het gebruik van porneia in de Septuagint in Ezech. 16:22; Hosea 2:2,5; Amos 7:17, enz. God verloofde Israël met Zichzelf uit Egypte (Jer. 2:1-3; Ezech. 16:8), maar zij pleegde hoererij (Ezech. 16:20,26,32,38-40) en werd daarom weggedaan (Hosea 2:2; Jes. 50:1; Jer. 3:8,20;) Merk op hoe God van plan is Israël te stenigen (Ezech. 16:40) in zijn woede; maar dan zien we hem voorgesteld als gebruikmakend van de scheidbrief door een andere profeet (Jer. 3:8). Het is duidelijk dat deze waren voor een vrouw die overspel pleegde (Ezech. 16:32) door hoererij (Ezech. 16:26).

Degenen die de aanneemstheorie onderwijzen, vertellen ons dat als je erachter komt dat je nieuwe bruid gisteren (voor het huwelijk) een seksuele zonde heeft begaan, je van haar kunt scheiden en een ander zonder zonde kunt trouwen; maar als ze morgen een seksuele zonde begaat, moet je haar houden. Echt, volgens de woorden van Jezus (als we van ontucht alleen de seksuele zonde voor het huwelijk maken) kun je van je vrouw scheiden na vijf of tien jaar huwelijk, als je er maar achter komt dat ze voor het huwelijk gezondigd heeft. Een verkeerde leer veroorzaakt altijd problemen die het niet kan oplossen

## ■ **TWEDE HUWELIJKEN = OVERSPELIGE AFFAIRES?**

Voorstanders van "Geen echtscheiding, geen hertrouwen", die mensen die gescheiden en hertrouwd zijn uit elkaar willen halen, beweren dat het tweede huwelijk geen bindend karakter heeft.

huwelijk. Ze leggen ook veel nadruk op het woord "pleegt" en maken ervan dat het hertrouwde stel niet getrouwd is "in Gods ogen", maar alleen in overspel leeft. Op deze grond laten ze hen niet toe in de kerk zonder scheiding.

Het is een vreemde doctrine die toestaat dat een man die voor zijn huwelijk een hoereerder was, uiteindelijk toch trouwt. En omdat het zijn eerste huwelijk is, kan hij in de kerk komen, geaccepteerd worden en zelfs ooit bisschop worden. De jongere echter, die toevallig trouwt met een loser die van hem wegloupt, maar later trouwt, de Heer vindt, berouw toont over zijn verleden en naar de kerk komt, kan niet eens getrouwd blijven. Hij moet scheiden en de rest van zijn leven vrijgezel blijven, of hij nu de gave heeft of niet. De eerste persoon begon met een lagere kijk op het huwelijk, omdat hij eerst gewoon ontucht pleegde, maar later trouwde. De tweede persoon heeft nooit ontucht gepleegd, maar heeft ervoor gezorgd dat ze beide keren getrouwd waren. Toch zeggen velen dat het goed is om het eerste geval in de kerk te accepteren, maar het accepteren van het tweede geval verlaagt de heiligheid van het huwelijk. Dit is eenvoudigweg onwil om de zaak rechtvaardig te overwegen.

Als je begrijpt dat Jezus het vleesgeworden Woord is en niet kwam om Gods oordelen en voorschriften over morele kwesties te veranderen, maar om deze te bevestigen en te verduidelijken, dan zul je begrijpen dat we termen en situaties in het Nieuwe Testament moeten definiëren in overeenstemming met het Oude Testament. Als God echtscheiding en hertrouwen toestond in het Oude Verbond en Jezus stond het toe

onder dezelfde uitzondering in het Nieuwe, dan is een tweede huwelijk een bindende overeenkomst, één vlees, zoals het eerste huwelijk was. Als het eerste huwelijk zondig was gesloten, was het nog steeds een bindend contract. De

Hetzelfde geldt voor het tweede huwelijk. Als een man in het Oude Testament een tweede vrouw nam en niet meer voor de eerste zorgde, pleegde hij overspel tegen de eerste door het huwelijksverbond niet in stand te houden; maar de Bijbel noemt het tweede huwelijk geen overspel, er staat alleen dat de eerste vrij is om te vertrekken en niet gebonden is aan de eerste (Ex. 21:10,11). Ditzelfde principe geldt in het Nieuwe Testament. Er is niets in de Bijbel dat leert dat een huwelijksverbond voortdurend overspel is. Jezus spreekt in overeenstemming met de hele Schrift, die getuigt dat onrechtmatige echtscheiding ervoor zorgt dat het tweede huwelijk overspelig is, maar noemt het geen voortdurend overspel en geen bindend verbond.

Overspel is vaak een houding van het hart, zelfs voordat de daad ooit plaatsvindt. Jezus predikt in de eerste plaats tegen hen die hun vrouw verlaten met de *uitdrukkelijke reden* om met een ander te trouwen. Als je vrouw een seksuele zonde begaat en jij zegt in je hart: "Mooi, nu mag ik met een ander trouwen", dan ben jij net zo'n overspelige vrouw als zij! We verdedigen je niet! God weet het en zal met je afrekenen! We zijn Gods Woord juist aan het verdelen om de arme misbruikte en verlaten partner te verdedigen, die verwoest is, een gebroken hart heeft en later brandt van verlangen naar gezelschap. Nadat hun hoop op verzoening vervlogen is en ze de rest van hun leven alleen moeten leven, geloven wij dat God hen toestaat om vrede en rust te vinden in het huwelijk, in plaats van te branden van eenzaamheid en verleiding.

Hoe zit het met iemand die gescheiden is om de verkeerde reden (onverenigbaarheid, fysieke

mishandeling, enz.); en dan hertrouwt terwijl hij nog steeds verplicht is om zich te verzoenen? We moeten rekening houden met de Wet van God en wat



Jezus en Zijn apostelen onderwezen in overeenstemming met de Wet van God om deze vragen te beantwoorden. De hele transactie is overspelig en zondig; maar Gods Wet zegt dat je nog steeds gebonden bent in het tweede huwelijk.

Degenen die christen zijn en beter weten, worden geëxcommuniceerd en gemeden als ze een bekende overtreding begaan tegen Gods orde. Als we te maken hebben met mensen die achteraf vanuit de wereld naar de kerk komen, geven we hen een nieuwe start in Christus. Zoals eerder aangehaald, geloofden de eerste christenen dat je leven begint bij je bekering en dat het verleden voorbij is.

1. Het is nog steeds een gruwel voor God als iemand die ongerechtvaardigd gescheiden en hertrouwd is, ooit teruggaat naar zijn eerste echtgenote.

2. Het tweede huwelijk (een daad van overspel) verbreekt de verzoeningsplicht (omdat God het nu verbiedt). Het tweede huwelijk is bindend door de wet, net zoals het eerste dat was. Het is een zonde om het tweede huwelijk onrechtmatig te verbreken, net zoals het eerste huwelijk. Als zondaars zich hiervan bekeren, moeten ze hun zonde belijden en haten; maar ze worden vergeven en krijgen een nieuwe start als ze tot Christus komen.

Degenen die denken dat ze aanmatigend kunnen scheiden, hertrouwen, berouw hebben en hun weg kunnen vervolgen, hebben het helaas mis. God hoeft aanmatigende zonde niet te vergeven, maar kan je wel een sterke misleiding sturen en je ziel verdoemen (II Thess. 2:11,12). Je mag nooit met God spotten.

Gods barmhartigheid is niet zijn slavernij. Hij zal Zich ontfermen over wie Hij besluit Zich te ontfermen; en dat is over berouwvolle volgelingen, niet over hen die treuzelen.

berouw, zodat ze kunnen zondigen. Als God hen tot inkeer brengt, dan zal Hij hen ook vergeven, en dat moeten wij ook doen. Echt berouw zal ervoor zorgen dat mensen hun zonde meer haten dan wij.

Je bent geen gelovige als je niet naar beste vermogen en volwassenheid leeft vanuit een gehoorzaam geloof in Christus. We hoeven ons geen zorgen te maken dat dit een lage dunk van het huwelijk in de kerk veroorzaakt als we bijbels onderwijs en discipline hebben. Degenen die onrechtmatig willen scheiden of overspel plegen worden geëxcommuniceerd uit een bijbelse kerk. Als onwettige echtscheiding en hertrouwen hebben plaatsgevonden in een onbijbelse kerkelijke omgeving, dan is dat hetzelfde als degenen die onkerkelijk zijn - zij leven zonder waarheid. Ze moeten zich bekeren wanneer ze tot de waarheid komen en zich er naar hun beste vermogen aan onderwerpen.

3. Het woord "pleegt" is in de context van deze passage net zo min een continue actie als het woord "trouwt" dat is. Ze hebben allebei de "eth", maar dat betekent niet altijd een continue, herhaalde actie. Volgens mijn Hebreeuws/Griekse studiebijbel (Spiros Zodhiades) is het woord "committeth" *de tegenwoordige indicatieve wijs*. Hij zegt hierover: "De tegenwoordige tijd in de indicatieve wijs staat voor een actie op dat moment, in tegenstelling tot een actie in het verleden of de toekomst. Anders dan in de aanwijzende wijs, verwijst het alleen naar voortdurende of herhaalde actie." De actie "pleegt overspel" is gelijktijdig met de actie "onrechtmatig scheiden en hertrouwen". Ze scheiden en hertrouwen niet elke dag, noch zijn ze in een voortdurende staat

van overspel, maar ze maken zich schuldig aan de daad van het verbreken van het huwelijk op onvoldoende gronden om met een ander te trouwen.

Het is fout om het woord "overspel" gelijk te stellen aan het woord "seks". Hierdoor denken we dat zolang de man seksuele relaties heeft, hij nog steeds overspel pleegt. De vertaling van William Tyndale werpt enig licht op deze woorden:

***Matt. 5:31-32 "Er is gezegd: Wie zijn vrouw wegdoet, die geeft haar ook een getuigenis van de scheiding. Maar ik zeg u: wie zijn vrouw scheidt, (behalve als het om hoererij gaat) die verbreekt het huwelijk. En wie haar huwt, die gescheiden is, die verbreekt het huwelijk."***

***Matt. 19:9: "Ik zeg u dan, wie zijn vrouw wegdoet (behalve wegens hoererij) en een ander huwt, die breekt het huwelijk. En wie haar huwt, die gescheiden is, die pleegt ontucht."***

***Markus 10:11, "En Hij zeide tot hen: Wie zijn vrouw wegdoet en een ander trouwt, die breekt het huwelijk met haar. En als een vrouw haar man verlaat en met een ander trouwt, pleegt zij valsheid in geschrifte."***

***Lucas 16:18: "Wie zijn vrouw verlaat en een ander huwt, die breekt het huwelijk. En een ieder, die een vrouw huwt, die van haar man gescheiden is, die pleegt ook bedrog."***

Je kunt zien dat "het huwelijk verbreken" geen continue handeling is. "Het huwelijk verbreken" en "advoutry" (het breken van geloften) is niet continu, tenzij je steeds nieuwe en verschillende geloften en huwelijken verbreekt. Deze woorden zijn meer trouw aan de betekenis van

"overspel" dan alleen "seks", **anders zou polygamie overspel zijn geweest.**

4. Wat betreft bekeerlingen die in een tweede huwelijk tot Christus komen, moeten we het voorbeeld van Jezus en de apostelen volgen. Zij eisten nooit van hertrouwde Joden dat ze scheidden voordat ze gedoopt werden, tenzij het ging om incest, homoseksualiteit, enz. De verlorenen van vandaag zijn net zo hardvochtig en onwetend als de Joden (Gods verbondsvolk) van vroeger. God, die in de eerste eeuw Joden en niet-Joden niet van elkaar scheidde, maar hen vergaf en in de kerk opnam, zal vandaag hetzelfde doen; als zij zich bekeren en beloven nooit meer onwettig te scheiden en hertrouwen.

5. Net als in andere zondig gesloten huwelijken zijn ze nog steeds gebonden. In opstand komen tegen je ouders en trouwen is zondig, maar het huwelijk is nog steeds bindend. Met een ongelovige trouwen is zondig, maar het huwelijk is nog steeds bindend in het Nieuwe Testament (hoewel het dat in het Oude Testament niet altijd was).

Jozua kreeg het bevel om geen verbond te sluiten met het volk van Kanaän; maar toen hij dat wel deed, was hij gebonden om zich daaraan te houden -- zelfs in de dagen van Saul en David. Israël "verwierp" God toen zij een koning eisten; maar toen zij dat eenmaal deden, hield God hen daaraan. We zullen in I Kor. 7 zien dat aan hen die gebonden in een huwelijk tot Christus komen, wordt geboden: "Zoek niet losgemaakt te worden". Kijk eens terug naar onze opmerkingen over de vrouw van Samaria, van wie Jezus zei dat ze 5 echtgenoten had, maar degene met

wie ze nu was, was niet haar echtgenoot. Jezus vertelde haar niet dat ze echt één man en vijf affaires had.

## ■ JUISTE ATTITUDES

Welke houding moeten we aannemen ten opzichte van hertrouwde mensen? Als zij berouw tonen en Jezus proberen te volgen, vergeeft God hen dan? Kan het bloed van Jezus hen reinigen? Laat me je een andere vraag stellen. Welke houding moeten we aannemen ten opzichte van berouwvolle dronkaards en leugenaars? Vergeeft God hen? Kan het bloed van Jezus hen reinigen?

Alleen onze trots zou ervoor zorgen dat we zondaars die oprecht berouw tonen en Jezus willen volgen niet liefhebben, helpen, respecteren en bevrienden.

Wat moet je doen om jezelf vrij te maken om te hertrouwen, als je je in een gescheiden situatie bevindt?

1. Zoek vergeving bij God, je voormalige echtgenoot, kinderen, familieleden en andere betrokkenen.
2. Doe al het mogelijke om tot verzoening te komen.
3. Herstel waar mogelijk voor onrecht uit het verleden zoals:
  - a. vrijwillige terugbetaling van onrechtmatig verkregen geld, rechten, enz. in de echtscheiding.
  - b. het op zich nemen van alimentatieverplichtingen, etc.
4. Wees er zeker van dat God niet wil dat je single bent. Wat je niet in geloof kunt doen, is zondig. "Wie twijfelt is verdoemd als hij eet".

Als iemand zichzelf van alle verplichtingen heeft ontheven, zodat hij of zij vrij is om te hertrouwen, hoe moeten wij ons dan tegenover hem of haar voelen als hij of zij besluit om te trouwen? Ik denk dat we hen



moeten aanmoedigen om goddelijk advies te vragen aan hun pastor en ouders. We moeten hen niet mijden of behandelen als een zondaar omdat ze doen wat voor hen is toegestaan.

te doen. Laten we ernaar streven om in deze kwestie de gezindheid van Christus te hebben. Willen we dat ze slagen of falen? Dan moeten we hen op de juiste manier aanmoedigen, niet afsnauwen en hen het gevoel geven dat ze tweederangs zijn.

Als mensen de dingen die achter hen liggen niet kunnen vergeten, kunnen ze zich niet uitstrekken naar de dingen die voor hen liggen. De apostel Paulus moest leren vergeten, anders zou hij in schaamte en ontmoediging hebben geleefd voor de gezinnen die hij voor zijn bekering schade had berokkend. De gelovigen van die tijd vonden het niet nodig om hem er steeds aan te herinneren en hem zo te straffen; ze lieten hem zijn gang gaan!

## 9

### *Voordat je trouwt*

**"Wie op zijn eigen hart vertrouwt, is een dwaas; maar wie verstandig wandelt, die zal verlost worden." Spr.28:26.**

De discipelen zeiden tegen Jezus: "Als het geval van de man zo is met zijn vrouw, dan is het niet goed om te trouwen." Inderdaad, het is goed om heel voorzichtig te zijn met wie je trouwt! Omdat ik wist dat mijn leven aan de Heer was gegeven om zijn Woord te verkondigen, probeerde ik heel voorzichtig te zijn met wie ik trouwde. Maar omdat ik mijn eigen zwakheden kende, wist ik ook dat ik dit niet alleen kon -- ik had Gods hulp nodig.

Ik zat op een christelijke universiteit, weg van mijn ouders en in de buurt van veel jonge vrouwen die bereid zouden zijn geweest om het hof te maken. Omdat ik niet was opgevoed in een bijbels huis en kerk, waar de ouders en pastor de verkering begeleiden en de jongeren helpen om de valkuilen van het kiezen van de verkeerde partner te vermijden, had

ik niet de bescherming die ik had moeten hebben. Ik voelde echter wel het gevaar waarin ik verkeerde en het belang van mijn toekomst. Ik begon elke dag ernstig te bidden dat God

niet toestaan dat ik met de verkeerde persoon trouw.

Tot dan toe had ik sterk de mogelijkheid overwogen om alleen voor de Heer te werken, maar God drukte me op het hart dat ik een vrouw nodig had in mijn werk als predikant. Toen ik bad voor richting, gaf God me Spreuken 28:26 (hierboven). Ik realiseerde me dat ik mijn hart buiten de beslissing moest houden en mijn hoofd moest gebruiken. Ik bad God om me hierin te helpen en om me enkele praktische manieren te geven om dit te doen.

In antwoord op mijn gebed gaf God me twee principes om te gebruiken om mijn hart uit de beslissing te houden en wijs te kunnen wandelen:

1. Toen ik de mogelijkheid van een jonge vrouw overwoog, moest ik mezelf afvragen, in plaats van haar te zien als mijn toekomstige vrouw: "Wat zou ik tegen mijn zoon zeggen (als ik er een had), als hij me vroeg of ik met dit meisje wilde trouwen?" Door aan haar te denken als de vrouw van mijn zoon, hield ik mijn hart erbuiten en dacht ik verstandiger en praktischer -- net zoals een vader zou doen. Ik had mijn vader er niet bij om het te vragen, maar toen ik mezelf in de positie van vader plaatste, hielp me dat om als een vader te denken. Ik moest mezelf afvragen: "Zou ik willen dat mijn zoon zo'n meisje het hof maakt of ermee trouwt?"

2. Het tweede principe dat God me gaf was om mezelf af te vragen: "Is dit het soort meisje dat ik wil dat mijn dochter wordt?" Als ik met dit meisje trouw, zal mijn dochter waarschijnlijk opgroeien zoals zij. Dus, is dit wat ik wil in mijn dochter?...dit karakter,

deze houding, enz.

Voor mijn kinderen hoop ik dat ze het niet zo hoeven te doen als ik. Ik geloof dat jonge mensen bij

hun familie, niet om naar de universiteit te gaan om hun MRS-diploma te halen. Mijn zonen en dochters leren dat Moeder en Vader Gods uitverkoren vaten zijn om hen te helpen een partner te vinden, als God dat wil. Maar we zullen God nog steeds om zijn hulp smeken en ons hart zoveel mogelijk uit de weg houden.

Als predikant maakte ik een lijst met kwaliteiten die ik in een vrouw nodig had. Als ik een jonge vrouw ontmoette, gaf ik haar een cijfer van 1 tot 10 voor deze kwaliteiten.

1. Reageert hij goed op gezag? 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
2. Relatie met ouders? 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
3. Is ze een getuige voor Christus? 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
4. Relatie met God? 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
5. Bereid om eenvoudig te leven? 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
6. Harde werker? 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
7. Zachtmoedig en stil, kuis? 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
8. Bescheiden? 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
9. Eens over discipline bij kinderen? 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
10. Eens over overtuigingen? 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

.....etc.

Ik raad je aan om dit samen met je ouders te doen!  
Werk samen om ervoor te zorgen dat je toekomstige

huis en gezin een eer voor Christus zullen zijn, en geen schande!



Ik dank God dat ik, dankzij goddelijke leiders, mijn vrouw pas op de bruiloft kuste. We hielden elkaars hand pas vast toen we verloofd waren. Dit bouwt vertrouwen en respect op en dat zorgt voor duurzame huwelijken. Als iemand niet houdt van een verkering met handen af en onder begeleiding, WEG VAN DIE persoon!

■ **VOORDAT JE TROUWT:**

1. Vraag de Heer of Hij wil dat je trouwt en geef je huwelijksrecht aan Hem over. Sta in je hart neutraal tegenover deze kwestie en laat het aan God over of je al dan niet wilt trouwen. Dit betekent niet dat je niet voor God zou moeten bidden om iemand naar je toe te halen, als dat Zijn wil is. Je moet er ernstig over bidden, want het zal jou en je kinderen beïnvloeden voor de rest van je leven, en dat van hen!
2. Vraag raad aan je ouders, je pastor en godvruchtige broeders.
3. Maak plannen met je ouders voor oudergestuurde verkering. Gebruik alleen "handen af" en "begeleide" verkering. Bid niet: "Leid ons niet in verzoeking" om er vervolgens zelf in te stappen - je brengt God in verzoeking.
4. Maak jezelf pas het hof als je oud en volwassen genoeg bent om te trouwen en een gezin te stichten. Wees er financieel klaar voor. Vraag je ouders om advies.
5. Ik raad geen lange verkering aan, maar net lang genoeg om zeker te zijn van Gods wil.

6. Pas op voor het trouwen met een gescheiden persoon. Als je jezelf rein hebt gehouden, trouw dan alleen met iemand die

zichzelf ookzuivergehouden. Iemanddie gefaald heeft in eerdere relaties is een gevaarlijke gok.

■ **VOORDAT JE HERTROUWT:**

1. Wees er zeker van dat God wil dat je hertrouwt. Zorg ervoor dat je alle zonden uit het verleden hebt beleden en afgezworen, en dat je God om vergeving hebt gevraagd voor je mislukkingen in het verleden. Zorg ervoor dat je zoveel mogelijk verzoening en vergeving hebt gezocht met degenen die betrokken waren bij het vorige huwelijk en de scheiding. Zorg ervoor dat je jezelf hebt bevrijd van alle eerdere verplichtingen of deze bent nagekomen (financieel, kinderalimentatie, etc.). Doe zoveel mogelijk aan restitutie voor onrecht uit het verleden.

2. Wees er zeker van dat je lang genoeg hebt gewacht om er zeker van te zijn dat God niet wil dat je single bent. Geef je recht op een huwelijk op. Luister naar goddelijk advies.

3. Vraag advies over de mogelijke redenen waarom je vorige huwelijk is mislukt en welke rol jij daarin zou kunnen hebben gespeeld. Het feit dat je betrokken was bij een mislukte relatie zal het moeilijker voor je maken om nu succesvol te zijn. Kijk welke stralen er in je ogen kunnen zitten.

4. Luister naar de raad van je ouders en pastor. Zorg ervoor dat ze de persoon goedkeuren voordat je het hof maakt. **TROUW ALLEEN MET EEN GEESTELIJKE CHRISTEN.**

5. Maak plannen met je ouders of pastor voor verkering onder begeleiding. Het maakt niet uit hoe

oud je bent, zonde is nog steeds zonde! Je bent net zo kwetsbaar, zo niet kwetsbaarder, dan jongeren.

**OPMERKING:**

Met angst en beven heb ik gebeden en dit onderwerp benaderd. Ik wilde me niet wagen aan zo'n moeilijk en levensbeïnvloedend onderwerp, maar voelde het als mijn plicht om te doen wat ik kon. Gedurende een aantal jaren heeft dit onderwerp mij geplaagd en aangezet tot studie. Ik maak geen aanspraak op onfeilbaarheid, maar ik kon al het bewijsmateriaal met geen enkel ander standpunt consequent verenigen. Elk ander mogelijk standpunt liet me achter met absurditeiten en veronachtzaamde principes. Ik beveel deze studie aan God aan in het geloof dat toen ik om brood vroeg, hij me geen steen gaf.

Mark Bullen is pastor van Living Faith Christian Fellowship in Brookfield, Missouri.

Voor meer informatie kunt u de website bezoeken op:

*[www.defaithoncedelivered.info](http://www.defaithoncedelivered.info)*



Andere titels uitgegeven door Apprehending Truth:



**Antinomianisme en het Evangelie** door Aaron Carey

**De weg naar het leven** door Aaron Carey

**Het eindeloze conflict** door Aaron Carey

**Wat de Bijbel werkelijk leert over echtscheiding  
en hertrouwen** door Mark Bullen

**Corrigeerde Jezus Mozes?** door Mark Bullen

**De smeltkroes van God** door Mark Bullen

**De buitenaardse ontmaskerd** door Mark Bullen



*Zie onze website voor meer informatie*

[www.publishers.apprehendingtruth.net](http://www.publishers.apprehendingtruth.net)

*Koop de waarheid en verkoop haar niet. ~ Spreuken xxiii, 23*